

ทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศของผู้ผลิตและผู้รับชมสื่อซีรีส์วาย เรื่อง คินน์
พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series)

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตร์
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PRODUCER AND AUDIENCE'S ATTITUDE OF KINNPORSCHÉ THE SERIES TOWARD
GENDER DIVERSITY AND EQUALITY

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Communication Arts) in Communication Arts

FACULTY OF COMMUNICATION ARTS

Chulalongkorn University

Academic Year 2022

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อสารนิพนธ์

ทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ
ของผู้ผลิตและผู้รับชมสื่อซีรีส์วาย เรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซี
รีส์ (KinnPorsche The Series)

โดย

นายธนายุทธ ฐาการอรธยา

สาขาวิชา

นิเทศศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา ศาลาทอง

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชเนตตี ทินนาม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา ศาลาทอง)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภัสสร จันทร์สถิตย์พร)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ธนายุทธ ฐาภุรอรธยา : ทศนคตด้ำนควมหลกหลยแลควมท่ำเทยมทงเพศของ
ผู้ผลตแลผู้รับชมสือชীরีส์วย เรือง คินน์พอร์ช เดอะ ชีร์รีส์ (KinnPorsche The Series).
(PRODUCER AND AUDIENCE’S ATTITUDE OF KINNPORSCHЕ THE SERIES
TOWARD GENDER DIVERSITY AND EQUALITY) อ.ที่ปรักษหลัก : ผศ. ดร.เจษฎฐ
ศลททง

รยงนนี้ม่วัตถุประสงคด้งนี้ 1) เพื่อศีกษทศนคตด้ำนควมหลกหลยทงแลควม
ท่ำเทยมเพศของผู้ผลตแลผู้รับชมสือชীরีส์วย เรืองคินน์พอร์ช เดอะ ชีร์รีส์ (KinnPorsche The
series) ในประเทศไทย 2) เพื่อศีกษน่วทงในการผลตสือชীরีส์วยที่มีนื้อทงส่งเสริมควมข้ใจ
ด้ำนควมหลกหลยแลควมท่ำเทยมทงเพศ

ผลกรรวิจัยพบว่ สือชীরีส์วยเรืองคินน์พอร์ช เดอะ ชีร์รีส์ มี่กรรนำเสนอถึควม
หลกหลยแลควมท่ำเทยมทงเพศที่แตกต่งจากสือชীরีส์อื่ๆ เช่น ตัวละครที่บงบอกเพศที่เป็น
เกย้อยงชัดเจน เป็นต้น มี่กรรให้ควมส้คัญกับอชพีแลอำนจแก่เพศหญิงแลเพศหลกหลย
ในขณะเดียวกันกลุ่มนักรณรงค์แลผู้รับชมมอว่มีกรรนำเสนอที่ดีแต่ยงขดมิตทงเพศ
หลกหลยอื่ๆ ไม่ได้นำเสนอประเด็นปัญหาที่เกดขึ้นจริงท่ำที่ควร ผู้มีส่วนเกยข้องท้งหมดใน
อุตสทรกรรมชীরีส์วย มี่ควมข้ใจในเรืองควมหลกหลยแลควมท่ำเทยมทงเพศ มี่ทศนคตใน
เชิงบวก กล่าวคือ มี่กรรเปิดรับเรืองควมหลกหลยทงเพศ แลยินดีทกทงเพศได้รับสิทธิอยง
ท่ำเทยมท้งทงกฎหมายแลสังคม

จากผลกรรวิจัยพบว่ น่วทงในการผลตสือชীরีส์วยในอนาคต ย้งต้องคงไว้ในรูปแบบ
ของสือบ้นเทง เพื่อจรรโลงใจ ในขณะเดียวกันก็สมรถเปลียนแปลงให้ข้กับยุคสมัยแลกระแส
ของสังคม โดยไม่ยัดเยียดนื้อทง เลือกใช้วิธีการสอดแทรกที่แยบยล เช่น การปรับคกรเรคเตอร์ของ
ตัวละครหลัก ให้มีน้้ำหนักควมท่ำเทยมทงเพศใกล้เคียงกัน การเพิ่มควมหลกหลยของเพศตัว
ละคร แลที่สำคัญคือพยายามไม่สร้งภพจ้ฝิตๆให้กับสังคม

สขววิชา นิตศศสตร์
ปีกรรศีกษ 2565

ลยมือชื่อนิสิต .....
ลยมือชือ อ.ที่ปรักษหลัก .....

6480021828 : MAJOR COMMUNICATION ARTS

KEYWORD: Y Series, KinnPorsche The Series, Gender Diversity, Gender Equality

Thanayut Thakoonauttaya : PRODUCER AND AUDIENCE'S ATTITUDE OF KINNPORSCH THE SERIES TOWARD GENDER DIVERSITY AND EQUALITY. Advisor: Asst. Prof. Dr. JESSADA SALATHONG

The objectives of this report are 1) To study Producer and Audience's Attitude of KinnPorsche The Series toward Gender Diversity and Equality. 2) To explore ways to produce Y series that offer content that promotes understanding of gender diversity and equality.

The research result of KinnPorsche The Series shows a new way of presenting diversity and gender equality compared to other Y series. For example, the character in KinnPorsche The Series clearly express gay sex. The series also pays attention to the occupations and power of women and LGBTQ+ people. At the same time, Activists and Viewers see it as being well presented but lacking other gender dimensions. It does not address the real issues as it should. All research group are understanding gender diversity and gender equality in a positive way. They are open to gender diversity and would be happy if all genders were given equal rights both legally and socially.

Based on the research results, future of Y series media production must prioritize entertainment value while remaining adaptable to societal norms and trends without compromising content integrity. Using subtle interpolation methods, such as balancing the gender equality weight among main characters, increasing the diversity of characters, and the most important part is to avoid creating false perceptions within society.

Field of Study: Communication Arts

Student's Signature .....

Academic Year: 2022

Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เล่มนี้คงจะสำเร็จลุล่วงมิได้ หากปราศจากความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา ศาลาทอง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำตลอดระยะเวลาอย่างใกล้ชิด ตั้งแต่เริ่มการศึกษาค้นคว้า อาจารย์ ดร. ชเนตตี ทินนาม ประธานกรรมการสอบ สำหรับการเสียสละเวลาอันมีค่ามาให้ข้อแนะนำต่าง ๆ โดยเฉพาะในองค์ความรู้เรื่องความหลากหลายทางเพศ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภัสสร จันทรสถิตย์พร กรรมการสอบ ที่กรุณาให้ข้อมูลเพิ่มเติมและชี้แนะข้อมูลต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย ในตลอดระยะเวลาที่ค้นคว้าและทำการศึกษา

ขอขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่าน ทั้งที่ได้เอ่ยนามและไม่ได้เอ่ยนามในงานวิจัย ซึ่งมีคุณประโยชน์อันใหญ่หลวง ไม่เพียงเฉพาะในงานวิจัยด้านการศึกษา แต่ข้อมูลในเชิงลึกของทุกท่าน จะเป็นประโยชน์แก่อุตสาหกรรมบันเทิงของไทย เพื่อหาแนวทางการผลักดันอุตสาหกรรมให้ไปไกลในระดับนานาชาติได้

ธนายุทธ ฐาгурอรธยา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 ปัญหานำวิจัย.....	6
1.3 วัตถุประสงค์การทำวิจัย.....	7
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	7
1.5 ระเบียบวิธีวิจัย.....	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ.....	9
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับชีรัส์วาย.....	28
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับ Gender and Media.....	35
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ.....	40
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	45

3.1	ขั้นตอนที่ 1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	45
3.2	ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	48
3.3	ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้	48
3.4	ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	49
3.5	ขั้นตอนที่ 5 วิธีการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล	49
บทที่ 4	ผลการวิจัย.....	50
4.1	ทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศในเรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์	50
4.2	ผลการสัมภาษณ์ประเด็นทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ.....	53
4.3	ผลการสัมภาษณ์ประเด็นแนวทางการพัฒนาสื่อซีรีส์วายในอนาคต.....	69
4.4	ทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศในเรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์	75
4.5	ผลการสัมภาษณ์ประเด็นทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ.....	76
4.6	ผลการสัมภาษณ์ประเด็นแนวทางการพัฒนาสื่อซีรีส์วายในอนาคต.....	84
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	88
5.1	สรุปผลการศึกษาในประเด็นทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศที่ปรากฏในเรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series).....	88
5.2	สรุปผลการศึกษาในประเด็นทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ	90
5.3	สรุปผลการศึกษาในประเด็นแนวทางการพัฒนาสื่อซีรีส์วายในอนาคต.....	94
5.4	อภิปรายผลการวิจัย	96
	ข้อเสนอแนะ	98
	บรรณานุกรม.....	100
	ภาคผนวก.....	102
	ประวัติผู้เขียน	108

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนฝ่ายผลิตซีรีส์วาย.....	45
ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนนักแสดงซีรีส์วาย	46
ตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนนักเรียนด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ	46
ตารางที่ 4 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนผู้รับชมสื่อซีรีส์วายกลุ่มที่ 1 อายุ 18-29 ปี.....	47
ตารางที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนผู้รับชมสื่อซีรีส์วายกลุ่มที่ 2 อายุ 30 ปีขึ้นไป	47
ตารางที่ 6 ตารางสรุปผลการศึกษาในประเด็นทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศที่ปรากฏในเรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series)	88
ตารางที่ 7 สรุปผลการศึกษาในประเด็นทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ..	90
ตารางที่ 8 สรุปผล แนวทางการพัฒนาสื่อซีรีส์วายในอนาคต ที่มีเนื้อหาส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ	94

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ซีรีส์วาย เรื่อง คินน์ พอร์ช เดอะซีรีส์ รักโคตรร้าย สุดท้ายโคตรรัก (KinnPorsche The Series).....	6
ภาพที่ 2 ซีรีส์ เรื่อง Love Sick the Series (รักวุ่น วยุ่นแสบ)	31
ภาพที่ 3 ซีรีส์ เรื่อง เพราะเราคู่กัน (2gether the Series).....	31
ภาพที่ 4 ซีรีส์วาย เรื่อง คินน์พอร์ช เดอะซีรีส์ รักโคตรร้าย สุดท้ายโคตรรัก (KinnPorsche The Series).....	32
ภาพที่ 5 ความหลากหลายทางเพศบนสื่อไทย	36
ภาพที่ 6 โปสเตอร์ภาพยนตร์ “รักแห่งสยาม” เข้าฉายวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550	37

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ เป็นเรื่องที่ถูกพูดถึงในวงกว้างมากขึ้นอยู่ในเวลานี้ สังคมโลกในปัจจุบันเปิดกว้างและให้การยอมรับความแตกต่างและความหลากหลายของมนุษย์มากขึ้นกว่าในอดีตทั้งด้านเชื้อชาติ ศาสนา อายุ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความหลากหลายทางเพศและความเท่าเทียมทางเพศ เราจะเห็นว่าในเดือนมิถุนายนของทุกปี ถูกกำหนดให้เป็น เดือนแห่งความหลากหลายทางเพศ หรือ Pride Month โดยมีผู้คนและองค์กรต่างๆ ทั่วโลกออกกิจกรรมหรือแคมเปญต่างๆ เพื่อส่งเสริมความหลากหลายทางเพศ เช่น มีการถือธงสีรุ้งเดินขบวนของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ หรือ “LGBTQIA+” ซึ่งย่อมาจาก Lesbian (เลสเบี้ยน), Gay (เกย์), Bisexual (ไบเซ็กชวล), Transgender (คนข้ามเพศ), Queer (คนที่ไม่ปิดกั้นทางเพศ), Intersexual (คนที่มีเพศกำกวม), Asexual (คนที่ไม่ฝึกไฝ่ทางเพศ), และเครื่องหมาย + หมายถึงรวมถึงเพศอื่นๆ ย้อนกลับไปเมื่อ 50 ปีก่อนในวันที่ 28 มิ.ย. ค.ศ. 1969 เกิดเหตุจลาจลและความรุนแรงต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศที่คลับเกย์ชื่อว่า สโตนวอลล์อินน์ ณ กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งนี่กลายเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียกร้องสิทธิและความเท่าเทียมกันของผู้มีความหลากหลายทางเพศเป็นต้นมา (ปัญญาธิดา ตรีจรีระเสถียร, 2562)

หากนับช่วงเวลาตั้งแต่ปีที่เริ่มมีการจัดไพรด์พาเหรดจนถึงปีที่มีการผ่านกฎหมายสมรสเท่าเทียม จะพบว่า ประเทศที่เริ่มมีการจัดงานไพรด์พาเหรดครั้งแรกอย่างสหรัฐอเมริกา ใช้เวลานานที่สุดถึง 45 ปี ตามมาด้วยออสเตรเลีย 44 ปี และสหราชอาณาจักร 42 ปี ในขณะที่ก็มีอีกหลายประเทศที่เกิดความเคลื่อนไหวของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ ผ่านการจัดงานไพรด์พาเหรดนั้นมาพร้อมการผ่านกฎหมายสมรสเท่าเทียม เช่น นิวซีแลนด์ ที่เริ่มมีการจัดงานไพรด์พาเหรดในปี 2013 และมีการผ่านกฎหมายสมรสเท่าเทียมในปีเดียวกัน หรือมอลตาที่มีการจัดงานไพรด์พาเหรดในปี 2016 และผ่านกฎหมายในปี 2017 จากข้อมูลทั้งหมดจะเห็นได้ว่า แม้จะมีการจัดงานไพรด์พาเหรดในกว่า 80 ประเทศทั่วโลก แต่มีเพียง 31 ประเทศ หรือเพียง 38% เท่านั้นที่กฎหมายรับรองการสมรสของเพศเดียวกัน นับหนึ่งอาจมองได้ว่าขบวนพาเหรดงานไพรด์ที่มีขึ้นทั่วโลกในช่วงเดือนมิถุนายนนี้ เป็นเพียงแค่อีสันที่รัฐบาลในประเทศนั้นๆ ให้การยอมรับทางสังคมและยอมให้จัดเสียมากกว่าที่จะยอมรับในทางกฎหมาย อีกนัยหนึ่งก็สามารถมองได้ว่ายังมีประเทศอีกกว่า 62% ที่ยังคงต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับและสิทธิทางกฎหมายที่เท่าเทียมกันผ่านพาเหรดงานไพรด์ ใน 73 ประเทศที่มีการจัดงานไพรด์พาเหรดนั้น นอกจากประเด็นเรื่องการรำลึกถึงเหตุการณ์ ‘จลาจลสโตนวอลล์’ แล้ว การจัดงาน

ในแต่ละประเทศก็มีความแตกต่างกันอีกด้วย ในหลายประเทศที่มีความก้าวหน้าในเรื่องสิทธิของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ โดยเฉพาะประเทศที่กฎหมายรับรองการสมรสของคู่รักเพศเดียวกัน งานไพรด์พาเหรดเป็นเสมือนจัดงานเชิงวัฒนธรรมและมีคุณค่าในเชิงเศรษฐกิจอย่างมหาศาลในรูปแบบของงาน ‘เฟสติวัล’ ไม่ว่าจะเป็นไพรด์พาเหรดที่ลอสแอนเจลิส ที่ในปี 2019 สามารถสร้างเม็ดเงินได้ถึง 74.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐเลยทีเดียว หรืองานไพรด์ที่นิวยอร์ก สเปน บราซิล ฝรั่งเศส ที่ก็กลายเป็นเทศกาลท่องเที่ยวที่แต่ละปีสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วโลกให้เดินทางมาได้และใช้เงินอย่างมหาศาล ขณะที่บางประเทศงานไพรด์คือการต่อสู้ขั้นต้นอย่างการได้รับการยอมรับในสังคมอย่างเท่าเทียม โดยที่ยังไม่ต้องคิดถึงการต่อสู้ในประเด็นทางกฎหมาย อันเป็นผลมาจากสังคมวัฒนธรรมในประเทศนั้นๆ ที่มีความอนุรักษ์นิยมที่ได้รับอิทธิพลมาจากศาสนา ไม่ว่าจะเป็นบัลแกเรีย ที่งานไพรด์พาเหรดในปี 2008 ถูกกลุ่มชายหัวอนุรักษ์นิยมเข้าปะทะ เช่นเดียวกับเซอร์เบียในปี 2001 ตุรกีเป็นประเทศมุสลิมที่มีการจัดงานไพรด์พาเหรดมาตั้งแต่ปี 2003 ก่อนจะโดนแบนในปี 2015 ในขณะที่อิสราเอลเมืองแห่งพหุศาสนาที่ถูกต่อต้านทั้งจากชาวมุสลิม ยิว และคริสเตียน แต่ในขณะเดียวกันงานไพรด์ของอิสราเอลนั้นกลายเป็นงานที่มีนักท่องเที่ยวลั่งไหลเข้ามาในประเทศมากที่สุดกว่า 250,000 คนต่อปี สร้างเม็ดเงินให้กับประเทศอย่างมหาศาล (cijthai, 2565)

สถานการณ์ความหลากหลายทางเพศในไทยนั้นยังเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนเป็นอย่างมาก ถึงแม้สังคมจะมีการเปิดกว้างกับกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ แต่ก็ยังคงมีอคติต่อกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศให้เห็นอยู่ และยังมีบรรทัดฐานกับประเด็นความหลากหลายทางเพศว่าเป็นเพียงเรื่องภายนอก เช่น การแต่งตัวหรือทรงผมที่แสดงออกมา โดยเริ่มตั้งแต่ศตวรรษที่ 14 จนมาถึงในปัจจุบัน ที่เริ่มมีการเปิดกว้างและยอมรับกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น ถึงแม้จะยังคงมีความขัดแย้งในตัวเองเกี่ยวกับประเด็นความหลากหลายทางเพศก็ตาม ตัวอย่างเช่นมีการส่งเสริมภาพลักษณ์ของเมืองไทยว่าเป็นสวรรค์ของเกย์ แต่ในขณะเดียวกันการพูดคุยเกี่ยวกับกบฏวิถีทางเพศ ก็ยังคงเป็นเรื่องต้องห้ามอยู่ และการแสดงออกนั้นยังต้องอยู่ภายใต้บรรทัดฐานของสังคม ในบริบทครอบครัวที่ว่าเพศวิถีหรือเพศภาวะของบุคคลไม่ควรขัดแย้งกับบรรทัดฐานที่สังคมยอมรับหรือไม่ ควรสร้างความอับอายให้ตนเองและครอบครัว ซึ่งสังคมนั้นยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการและปัญหาเฉพาะที่กลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศเผชิญอยู่ (UNDP, 2014)

นอกจากนั้นประเด็นเรื่องของกฎหมายและนโยบาย ศาสนา การจ้างงานและสิทธิว่าด้วยเรื่องที่อยู่อาศัย การศึกษา สุขภาพ ครอบครัว สื่อ ความสามารถขององค์กรและการเงินสนับสนุน ยังเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นที่ต้องส่งเสริมให้มีความเท่าเทียมกับกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศด้วย โดยจะเห็นได้ว่าสื่อต่าง ๆ ยังมีการสร้างภาพลักษณ์ของกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีความคลุมเครือ ยังมีความเป็นทางลอบอยู่ บ่อยครั้งจะมีการนำเสนอเพียงแค่มุมมองเล็ก ๆ ของชีวิตผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศเท่านั้น นอกจากนี้ความพยายามที่จะนำเสนอให้ผู้คนเข้าใจเกี่ยวกับความซับซ้อน

ของอัตลักษณ์ทางเพศนั้นยังมีน้อยมาก ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คือการสร้างภาพลักษณ์ของสตรีข้ามเพศ และผู้ชายที่เป็นเกย์ในละคร ณ ปัจจุบันเป็นอยู่ในบทบาทของตัวประกอบที่เป็นตัวละครของเรื่องหรือ การมีความที่รักไม่สมหวัง จุดจบที่ไม่ดี ทำให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับชีวิตจริงของกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ และอีกที่เรื่องที่สำคัญคือเรื่องของกฎหมายให้มีการรับรองออกกฎหมายให้คู่ชีวิต ให้กลับกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศสามารถจดทะเบียนสมรส

จากจากความหลากหลายทางเพศที่มากขึ้นในสังคมไทยนำไปสู่ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศที่ จากในอดีตนั้นสังคมกำหนดและคาดหวังต่อหญิงชายแตกต่างกัน ทำให้ผู้หญิงและชายถูกกำหนดอยู่ใน สถานะทางสังคมที่แตกต่างกัน เช่น สังคมเชื่อว่าผู้ชายมีความเป็นเหตุเป็นผลจึงกำหนดให้เป็นผู้นำมี บทบาทอยู่ในพื้นที่สาธารณะ เช่น ทำงานนอกบ้าน ผู้นำชุมชน นักการเมือง ในขณะที่ผู้หญิงถูกมองว่า เป็นผู้ที่อ่อนแอและมีอารมณ์อ่อนไหวจึงถูกกำหนดบทบาทอยู่ในพื้นที่ส่วนตัว เช่น เป็นผู้ให้การดูแล สมาชิกในครอบครัวอยู่ในบ้าน เท่านั้น (Hurlock, 1978 อ้างจาก กรมกิจการสตรีและสถาบัน ครอบครัว, 2563) อีกทั้งยังมีความไม่เท่าเทียมกันทางเพศของกลุ่มบุคคลที่เป็นเพศที่สาม โดยได้รับการ มองว่าเป็นความผิดปกติในสังคม จึงทำให้กลุ่มบุคคลที่เป็นเพศที่สามไม่กล้าเปิดเผยเพศวิถีของตน ให้สังคมรับรู้มากนัก ยังรวมถึงความไม่เท่าเทียมกันในสังคมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการไม่ได้รับการยอมรับ ในที่ทำงานหรือการไม่มีกฎหมายรองรับ เช่นกฎหมายรับรองการสมรสของบุคคลรักเพศเดียวกัน หรือ กฎหมายการรับรองสถานภาพของบุคคลข้ามเพศ เป็นต้น (ดวงพร ช่างทอง, 2565)

ปัจจุบันได้มีสื่อที่นำเสนอความเป็นตัวตนของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น ได้แก่ การนำเสนอซีรีส์วาย โดยในประเทศไทยนั้นถือว่าเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่เติบโตขึ้นอย่างมาก กระแสซีรีส์วายไทยในต่างประเทศยังเป็นอีกหนึ่งเหตุผลที่คาดว่าซีรีส์วายไทยอาจจะเป็นซอฟต์แวร์ของ ไทยที่สามารถสร้างทั้งเงินและชื่อเสียงกลับมาสู่ประเทศไทยได้ หน่วยงานทั้งภาครัฐและ เอกชนได้มีความสนใจและผลักดันอุตสาหกรรมนี้อย่างต่อเนื่อง ไม่เพียงแค่นักแสดงซีรีส์วายที่ได้รับ ชื่อเสียงเพิ่มขึ้นอย่างมาก กลุ่มแฟนคลับซีรีส์วายหรือสาววาย ก็เติบโตขึ้นอย่างมากเช่นกัน สำหรับ กระแสซีรีส์วายในประเทศไทยเติบโตขึ้นมาในยุคที่อินเทอร์เน็ตกำลังเฟื่องฟู นับว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่ทำให้ สาววายเปิดเผยตัวตนชัดเจนขึ้นทั้งที่แต่เดิมมักจะอยู่ในพื้นที่ส่วนตัวหรือการติดต่อภายในกลุ่มเท่านั้น เริ่มมีการขยายตัวออกมานอกพื้นที่และทำให้สังคมตระหนักรับรู้ถึงกลุ่มสาววาย กล่าวคือ การแสดง ตัวตนของสาววายมีการใช้พื้นที่สื่อออนไลน์ในการเปิดเผยถึงความชื่นชอบของตนมากขึ้น เช่น เพชบุ๊ค ทวิตเตอร์ (นันทิชา ลือพีช, 2560) สื่อซีรีส์วายได้เข้ามามีบทบาทอย่างยิ่งในฐานะเครื่องมือ และ ช่องทางให้คนในสังคมไทยเกิดความรับรู้ต่อภาพ ตัวแทนของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศหรือกลุ่มคน หลากหลายทางเพศ ซึ่งได้สร้างพื้นที่ให้คนกลุ่มนี้ในเชิงสาธารณะมากขึ้น แต่ปรากฏว่าผลตอบรับ เป็นไปในเชิงลบ โดยกลุ่มหลากหลายทางเพศมองว่าซีรีส์วายไม่ได้เป็นภาพตัวแทนของสังคมกลุ่มคน หลากหลายทางเพศ แต่เป็นอัตลักษณ์ที่ผู้ริเริ่มและประกอบสร้างเป็นกลุ่มคนรักต่างเพศ เนื้อหาซีรีส์

วายเป็นใหญ่ถูกเขียนขึ้นมา โดยเพศหญิง ซึ่งขาดความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องเพศวิถีตัวละคร คู่หลักก็มีความเป็นคู่ชายที่มีลักษณะคล้ายกัน คือ ขาว สูง หน้าตาผิวพรรณค่อนข้างดีและที่สำคัญตัวละครเหล่านี้มีความรักใคร่เพศชายที่เป็นคู่ของตนเท่านั้น ยังคงมีความเป็นผู้ชายอยู่ เพื่อให้มีพื้นที่จิ้นหรือพื้นที่จินตนาการสำหรับแฟน ๆ หรือกลุ่มสาววายนั่นเอง (เต็มภัก สุธนนิกร, 2564)

ในขณะที่ความนิยมของซีรีส์วายไทยกำลังแพร่หลาย พร้อมๆ กับกระแสการรณรงค์เรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ ผู้คนส่วนใหญ่ก็ได้มีข้อสงสัยในบริบทการขับเคลื่อนของซีรีส์วาย ว่ามีการฉกฉวยเอาอัตลักษณ์ทางเพศของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศมาหากินแต่สร้างความเข้าใจผิดๆ ให้กับสังคม อ้างจากบทสัมภาษณ์เรื่อง “ซีรีส์วาย และความหลากหลายทางเพศ” โดย Media Alert (2564) ผศ.ดร. ปุรินทร์ นาคสิงห์ ได้ให้ความเห็นในภาพรวมเกี่ยวกับ ซีรีส์วายและการยอมรับความเสมอภาคทางเพศ ไว้ดังนี้ “ซีรีส์วายแต่ละเรื่อง ถ้าจำไม่ผิด เยอะมาก มีหลายสิบเรื่อง ถ้าเป็นหนังสือ คงหลายร้อยเล่ม เหล่านี้มีการพูดถึงสิทธิของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศบ้างหรือไม่ คำตอบก็คือไม่ มันไม่ได้บอกว่าเราสามารถอยู่ท่ามกลางความหลากหลายอย่างไร เราจะยอมรับกลุ่มคนหลากหลายทางเพศที่มีความแตกต่างได้อย่างไร แต่เรากำลังพูดถึงผู้ชายที่มาจากใน เรื่อง ทะเลาะกัน รักกัน คนดูก็จะชอบดูแต่ฉากจิ้น ฉากโรแมนติกจิกหมอน ฉากเลิฟซีน อาจไม่ต้องถึงขั้นถึงพริกถึงขิง แค้กูกี้ก็ คือพล็อตมันฟินแล้วก็จบ ไม่มีตรงไหนที่พูดถึงสิทธิ พูดถึงในเรื่องของการเคารพกัน หรือการให้ความรู้กับคนดูในการปฏิบัติต่อกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ มีแค่บางรูปแบบของกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศเท่านั้นที่ถูกนำมาผลิตซ้ำ เพราะมีผู้ชายหน้าตาดี หุ่นดี ขายได้ มีเด็กใหม่ ๆ ที่เดินทางเข้าสู่วงการบันเทิงที่มีลักษณะเดียวกัน คือรูปร่างหน้าตาดีพิมพ์นิยม มีความเป็นชาย หรือมีความเป็นเกาหลีนวนอยู่อย่างนั้น”

ความหมายที่แท้จริงของคำว่าวาย จากบทความเรื่อง “วายคือวาย ไม่ใช่ LGBTQIA+? การปะทะกันของความหมายเพศชายรักกัน” โดย Chanan Yodhong (2021) ได้อธิบายความหมายของ วาย มาจากป๊อปคัลเจอร์สัญชาติญี่ปุ่น Yaoi หรือ BL (boy love) แต่เดิมเป็นนิยายและมังงะ ก่อนจะเพิ่มแพลตฟอร์มเป็นซีรีส์ทีวีในยุคหลัง เล่าเรื่องความรักใคร่ระหว่างชายหนุ่ม ที่ตัวละครเป็นชายรักต่างเพศซึ่งมักจะชอบนิยามตัวเองว่าชายแท้ แต่มาตกหลุมรักกันเอง

เช่นเดียวกับบทความเรื่อง “กระแสวายมาแรง เข้าใจ “เพศสภาพ” หรือแค่สนองความฟิน?” โดยเว็บไซต์ Sanook (2563) กล่าวว่า ซีรีส์วายของไทยส่วนใหญ่ ไม่ได้ใช้นักแสดงนำที่เป็นคนกลุ่ม LGBTQIA+ แต่จะเลือกชายจริงหญิงแท้มารับบท แล้วให้คนกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ ไปเป็นตัวประกอบ หรืออยู่ในฐานะตัวตลกแทน ทำให้มีประเด็นถกเถียงทางสังคมกันบ่อยครั้งว่าชายหญิงสเตรต (Straight) หรือ ผู้ที่มีความชื่นชอบในเพศตรงข้ามตามที่สังคมกำหนด (หรือ Heterosexual man/woman) มารับบทบาทนี้ก็เพราะเงินและชื่อเสียงที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว ทั้งที่ยังมีทัศนคติเชิงลบต่อคนกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ และไม่ช่วยชี้แจงให้สังคมเข้าใจเรื่องเพศสภาพของคนกลุ่มนี้ด้วย

ซึ่งขัดแย้งกับการรณรงค์เรื่องความหลากหลายทางเพศ เมื่อตัวละครหลักในซีรีส์วายที่ได้รับการตอบรับดี ส่วนใหญ่มักมีรสนิยมทางเพศในชีวิตจริงแบบชาย-หญิง ดังนั้น การที่วงการซีรีส์วายยังไม่ยอมให้นักแสดงกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ รับบทตัวละครหลัก แต่ให้แสดงเป็นตัวประกอบหรือตัวตลกเท่านั้น อาจสะท้อนว่า สังคมไทยยังไม่ยอมรับความหลากหลายทางเพศ อย่างแท้จริง

ขณะที่บทความเรื่อง “มองซีรีส์วายไทยอีกด้าน กับสารพัดคำถามที่คนดูอาจต้องการคำตอบ” โดย ธิพิสิฐ มหานีรานนท์ (2565) ในเว็บไซต์ไทยรัฐพลัส ได้กล่าวว่า การจับคู่ชาย-ชาย (หรือหญิง-หญิง) ในสื่อวายนั้น ไม่ได้ถูกคิดขึ้นบนพื้นฐานว่าตัวละครนั้น ๆ มีเพศสภาพอะไร แต่แค่เป็นการจับคู่กันเพื่อผูกเรื่องให้ดูน่าดึงดูดใจก็เท่านั้น และหลายครั้ง การสร้างตัวละครผู้ชายฝ่ายรับ ที่มีความเป็นหญิงอยู่สูง ก็เกิดมาจากการมองโลกผ่านสายตาของผู้หญิงที่เป็นผู้เล่าเรื่อง และความคลุมเครือของตัวละครชาย-หญิงในสื่อที่มีอยู่ก่อนหน้ามาผสมผสานกันนั่นเอง ซีรีส์วายในมุมมองของ ธิพิสิฐ มหานีรานนท์ จึงแตกต่างจากสื่อแนวโฮโมอีโรติกอันดุเดือดเลือดพล่านของญี่ปุ่น ที่เกย์หรือคนเพศอื่นๆ เป็นผู้เขียนเพื่อต้องการหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริงเช่นกัน บทพระเอกหรือนายเอกของเรื่อง ที่ตามปกติมักมีรูปร่างหน้าตาที่ชวนมอง และมาพร้อมกับฉากโชว์เรือนร่าง ไม่ก็แสดงความสัมพันธ์แบบถึงเนื้อถึงตัว หรือที่เรียกรวมกันสั้นๆ ว่าเป็นซีนเซอร์วิส (ฉากชายแฟนคลับ) เราคงไม่อาจปฏิเสธได้ว่า การทำสื่อบันเทิงยังคงมีพื้นฐานอยู่บนการทำธุรกิจตอบสนองรสนิยมของผู้ชมกระแสหลักเพื่อสร้างรายได้มาหล่อเลี้ยงทุกองคาพยพในกระบวนการผลิต และเมื่อสื่อวายได้กลายมาเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถทำเงินได้อย่างกว้างขวางในปัจจุบัน การจับเน้นจุดขายผ่านจุดเด่นของวายจึงอาจไม่ใช่เรื่องเสียหายอย่างที่ใครคิด

เมื่ออัตลักษณ์ทางเพศถูกทำให้กลายเป็นเครื่องมือในการสร้างรายได้ให้กับซีรีส์วาย และการใช้นักแสดงที่เป็นชายแท้จะไม่ใช่เรื่องที่ผิด แต่เมื่อซีรีส์เรื่องนั้นสร้างรายได้และความนิยมในระดับโลก จึงนำมาซึ่งความเห็นของกลุ่มผู้สนับสนุนความหลากหลายทางเพศต่อซีรีส์วาย ว่าไม่สะท้อนแสดงความเป็นจริงเพื่อตัวตนคนหลากหลายทางเพศที่ควรมีสถานะทางสังคมอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

ในปี 2565 ได้มีการผลิตซีรีส์วาย แนวใหม่ โดยเป็นซีรีส์วายสายแอ็กชันมาเฟียซึ่งประเทศไทยยังไม่เคยมีซีรีส์วายแนวนี้ จึงถือได้ว่ามีกระแสมาแรงและได้รับความสนใจจากผู้ชื่นชอบแนววายเป็นจำนวนมาก จนส่งผลให้ #KinnPorscheTheSeries ขึ้นติดเทรนด์อันดับ 1 ทวิตเตอร์ไทย และทั่วโลกในทุกตอนที่ออกอากาศ คือ เรื่อง KinnPorsche The Series (คินน์ พอร์ช เดอะซีรีส์) รักโคตรร้าย สุดท้ายโคตรรัก โดยถูกดัดแปลงมาจากนิยายวายออนไลน์ชื่อดังของนักเขียนนามปากกา Daemi ซึ่งใช้ชื่อนิยายว่า KinnPorsche Story : รักโคตรร้าย สุดท้ายโคตรรัก และผลิตโดยบริษัท บีออน คลาวด์ (Be On Cloud) (อรธิรา, 2565) ดังภาพที่ 1 และจากกระแสฐานแฟนคลับทั่วโลกที่เกิดขึ้นจึงมีการกล่าวถึงในวงกว้าง ทั้งในแง่ของมาตรฐานการผลิต บทละคร นักแสดง และเนื้อหาที่

เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการกล่าวถึงและการถกเถียงของผู้ชมในเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศของตัวละคร ซึ่งได้สร้างความน่าสนใจให้กับผู้วิจัยอย่างมาก

ภาพที่ 1 ซีรีส์วาย เรื่อง คินน์ พอร์ช เดอะซีรีส์ รักโคตรร้าย สุดท้ายโคตรรัก (KinnPorsche The Series)

ที่มา: อธิรา, 2565

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศของผู้ผลิตและผู้รับชมสื่อซีรีส์วาย เรื่อง คินน์พอร์ช เดอะซีรีส์ (KinnPorsche The Series) โดยมุ่งศึกษาทั้งมุมมองและทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทีมผู้ผลิต นักแสดง ผู้รับชม ตัวแทนจากกลุ่มนักบรรณารักษ์ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ผลิตซีรีส์ได้ผลิตเนื้อหาที่มีความเหมาะสมโดยคำนึงถึงความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศมากขึ้น และให้ผู้บริโภคสื่อเข้าใจความเป็นเพศวิถีของกลุ่มคนที่มีหลากหลายทางเพศได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ด้วยกระแสความนิยมของซีรีส์วายไทยที่โด่งดังในระดับโลก การสร้างความเข้าใจให้ถูกต้องในแง่มุมมองของความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ จะสะท้อนมุมมองของคนไทยที่มีต่อกลุ่มคนหลากหลายทางเพศในเชิงบวก ซึ่งสอดคล้องกับมุมมองของชาวต่างชาติที่มีต่อประเทศไทย มีโอกาสที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวในฐานะประเทศที่เป็นมิตรต่อกลุ่มคนเพศหลากหลาย และซีรีส์วายจะถูกกล่าวถึงในฐานะ soft power ของประเทศไทยได้อย่างภาคภูมิใจ

1.2 ปัญหานำวิจัย

1.2.1 ทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศของผู้ผลิตและผู้รับชมสื่อซีรีส์วายในประเทศไทย เรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series) เป็นอย่างไร

1.2.2 แนวทางในการผลิตสื่อซีรีส์วายที่มีเนื้อหาส่งเสริมความเข้าใจด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การทำวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศของผู้ผลิตและผู้รับชมสื่อซีรีส์วาย เรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series) ในประเทศไทย

1.3.2 เพื่อศึกษาแนวทางในการผลิตสื่อซีรีส์วายที่มีเนื้อหาส่งเสริมความเข้าใจด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

1.4 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เก็บข้อมูลโดยคัดเลือกตัวแทนจากกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องที่อาศัยและทำงานในประเทศไทย ที่เกี่ยวข้องกับ คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series) ซึ่งออกอากาศทางช่อง ONE 31 และแพลตฟอร์ม iQiyi ในช่วง 2 เมษายน 2565 – 9 กรกฎาคม 2565 ประกอบด้วย

- ทีมผู้ผลิต อาทิ ผู้กำกับ ผู้จัด โปรดิวเซอร์ผู้เขียนบท
- ทีมนักแสดง ทั้งตัวแทนจากนักแสดงหลักที่รับบทนำ และนักแสดงสมทบ
- นักรณรงค์เพื่อความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ
- ตัวแทนผู้รับชมสื่อซีรีส์วาย

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง ทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศของผู้ผลิตและผู้รับชมสื่อซีรีส์วาย เรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series) การดำเนินการวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) ทั้งทีมผู้ผลิต ทีมนักแสดง กลุ่มละ 3 คน ในขณะที่ตัวแทนกลุ่มแฟนคลับและตัวแทนจากกลุ่มนักรณรงค์ จะใช้วิธีเก็บข้อมูลแบบ Focus Group จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 7-10 คน โดยคัดกรองจากแฟนคลับที่รับชมซีรีส์วายมาแล้ว อย่างต่ำ 3 ปีขึ้นไป และเคยรับชม คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series) และเพื่อป้องกันอคติและความลำเอียงที่เกิดจากผู้วิจัยเป็นหนึ่งในนักแสดงของซีรีส์ จึงจำเป็นต้องทำการปกปิดตัวตนผู้วิจัย (Blind Test) ในกระบวนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เพื่อให้ทราบทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศของทั้งทีมผู้ผลิต ทีมนักแสดง แฟนคลับ และกลุ่มนักรณรงค์ด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

1.6.2 เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ผลิตสื่อซีรีส์วาย อาทิ ผู้กำกับ ผู้จัด โปรดิวเซอร์ และผู้เขียนบทผลิตเนื้อหาที่ส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

1.6.3 เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับผู้ที่ศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ และสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.7.1 ความหลากหลายทางเพศ หมายถึง ความรู้สึก รสนิยมทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ ที่มีต่อบุคคลอื่น รวมถึงการรับรู้ความต้องการของตนเอง ซึ่งอาจจะตรงกับเพศกำเนิดหรือไม่ก็ได้

1.7.2 ความเท่าเทียมทางเพศ หมายถึง การจัดการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ หรือการแสดงออกที่แตกต่างจากเพศโดยกำเนิด เพื่อให้บุคคลทั้งผู้หญิง ผู้ชาย และกลุ่มบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศเข้าถึงและได้รับสิทธิ หน้าที่ และโอกาส ตามหลักการสิทธิมนุษยชนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่ถูกเลือกปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งในทางกฎหมาย และการปฏิบัติจากคนในสังคม

1.7.3 ซีรีส์วาย หมายถึง ละครชุดที่แพร่ภาพทางสถานีโทรทัศน์หรือแพลตฟอร์มพาดิจิทัลอื่น ๆ ที่มีเนื้อหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและเพศชาย ในเชิงบันเทิงโรแมนติก

1.7.4 ทัศนคติ คือ ความคิดเห็นหรือความรู้สึกส่วนบุคคลที่มีต่อสิ่งของใดสิ่งของสิ่งหนึ่งหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เรื่อง ทักษะคิดด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศของผู้ผลิตและผู้รับชมสื่อซีรีส์วาย เรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและความเท่าเทียมทางเพศ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วาย
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับ Gender and Media
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ

2.1.1 แนวคิดเรื่องเพศสภาพ เพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศและการแสดงออกทางเพศ (SOGIE)

แนวคิดเรื่องเพศสภาพ เพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศและการแสดงออกทางเพศ (SOGIE) เป็นหลักการว่าด้วยการใช้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในประเด็นวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ เกิดจากการประชุมของนักกฎหมายด้านสิทธิมนุษยชนที่เมืองยอกยาคาร์ตา ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อปลายปี 2549 โดยเห็นตรงกันว่า มีหลักการสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชนมานานแล้ว โดยรัฐบาลหลายประเทศก็ร่วมลงนามและให้คำมั่นว่าจะปฏิบัติตามหลักการสิทธิมนุษยชนนั้น ซึ่งนั่นก็หมายถึงการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของคนที่มีความหลากหลายทางเพศด้วย โดยหลักการยอกยาคาร์ตาได้กำหนดคำศัพท์ซึ่งได้รับการยอมรับทางกฎหมายโดยทั่วไปคือ (ชเนตตี ทินนาม, โกลุสม โอมพรนุวัฒน์, รัตนา ด้วยดี, 2564)

Sexual Orientation: SO (วิถีทางเพศ) หมายถึง ความสามารถของบุคคลเกี่ยวกับแรงดึงดูดอันลึกลับด้านอารมณ์เสน่ห์ทางเพศ และความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลซึ่งมีเพศสภาพที่แตกต่างกันหรือเหมือนกัน หรือมีมากกว่าหนึ่งเพศสภาพ ซึ่งแรงดึงดูดทางเพศที่โดดเด่นของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับวิธีการในการตีความดังนี้

1. การตีความในแง่ของความดึงดูดใจต่อเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้ามหรืออันใดอันหนึ่งหรือทั้งสอง และด้วยเหตุผลนี้จึงเป็นรักร่วมเพศ รักต่างเพศ หรือไบเซ็กชวล ตามลำดับ

2. การตีความรสนิยมทางเพศในแง่ของการดึงดูดผู้ชายหรือผู้หญิง ในลักษณะที่เป็น androphilic หรือ gynephilic ตามลำดับ โดยไม่อ้างอิงถึงเพศกำเนิด (sex) หรือเพศสภาพ (gender) ของบุคคลที่น่าดึงดูดใจ อัญมณี สัจจาสัย ให้ความหมายของรสนิยมทางเพศ คือความรู้สึกรสนิยมทางเพศ รวมถึงความพึงพอใจทางเพศที่มีต่อบุคคลอื่น โดยจะแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. รักต่างเพศ คือผู้ที่มีรสนิยมชื่นชอบเพศตรงข้าม หรือบุคคลต่างเพศ เช่นผู้ชายที่ชอบผู้หญิง หรือผู้หญิงที่ชอบผู้ชาย

2. รักเพศเดียวกัน คือผู้ที่มีรสนิยมชื่นชอบเพศเดียวกัน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มหลัก ได้แก่ เลสเบียน (lesbian) และเกย์ (gay)

3. ไบเซ็กชวล (bisexual) คือผู้ที่มีรสนิยมชื่นชอบทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีความรู้สึกทางเพศได้กับคนทั้งเพศชายและหญิง โดยจะมีอารมณ์เสน่หากับเพศตรงข้าม หรือ เพศเดียวกันก็ได้

4. ไม่ฝักใฝ่ทางเพศ คือผู้ที่ไม่สนใจเรื่องเพศสัมพันธ์ แต่เพียงรู้สึกสนิทสนมผูกพันกับบุคคลอื่น

โดยส่วนใหญ่ผู้คนมักจะเคยเห็นอักษรย่อภาษาอังกฤษเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ นั่นคือ “LGBTQIAN+” ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มเติมความหมายเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศนี้ ดังนี้

เลสเบียน (Lesbian) แทนด้วยพยัญชนะ “L” หมายถึงผู้หญิงที่มีความรักต่อผู้หญิงด้วยกัน หรือผู้หญิงที่นิยามหรือถูกผู้อื่นมองว่ามีลักษณะรักเพศเดียวกัน

เกย์ (Gay) แทนด้วยพยัญชนะ “G” หมายถึงผู้ชายที่มีความรักต่อผู้ชายด้วยกัน หรือ ผู้ชายที่มีลักษณะทางกายภาพเป็นผู้ชายโดยจะมีความรักและความปรารถนาในเพศเดียวกัน

ไบเซ็กชวล (Bisexual) แทนด้วยพยัญชนะ “B” หมายถึงบุคคลที่สามารถมีความรักได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง เป็นรสนิยมทางเพศหรือความสนใจทางเพศที่มีต่อบุคคลอื่นที่มีลักษณะทางเพศ (sexual characteristics) ที่เป็นเพศเดียวกับตัวเองหรือตรงข้ามกับตน

ทรานส์เจนเดอร์ (Transgender) แทนด้วยพยัญชนะ “T” หมายถึงผู้ที่ได้รับการ แปลงเพศตามที่ต้องการ หรือบุคคลที่รู้สึกพึงพอใจกับอัตลักษณ์ทางเพศที่ตรงข้ามกับเพศ กำเนิดของตน แบ่งออกเป็น ผู้หญิงที่ได้รับการแปลงเพศมาจากเพศชายเรียบร้อยแล้วเรียกว่า ผู้หญิงข้ามเพศ (transwoman) และผู้ชายที่ได้รับการแปลงเพศมาจากเพศหญิงเรียบร้อยแล้วเรียกว่าผู้ชายข้ามเพศ (transman)

ควีร์ (Queer) แทนด้วยพยัญชนะ “Q” หมายถึงบุคคลที่มีความรักโดยไม่ได้มีกฎเกณฑ์จากเรื่องทางเพศ จึงเป็นคำเรียกกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ใด ๆ โดยไม่จำกัดว่าเป็นเพศใดและต้องรักเพศใด

อินเตอร์เซ็กส์ (Intersex) แทนด้วยพยัญชนะ “I” หมายถึงบุคคลที่เกิดมามีลักษณะทางกายภาพโดยมีอวัยวะสืบพันธุ์ของทั้งสองเพศกำกวม ไม่สามารถระบุเพศของตัวเองได้อย่างชัดเจน

อเซ็กส์ชัวร์ (Asexual) แทนด้วยพยัญชนะ “A” หมายถึงรสนิยมทางเพศที่ระบุถึงคนที่ไม่มีแรงดึงดูดทางเพศ ไม่สนใจการมีเซ็กส์กับใคร แต่ไม่ใช่ว่าจะไม่สามารถมีเซ็กส์ได้เลย เพียงแค่จะมีอารมณ์ทางเพศน้อยไปจนถึงไม่มี ทั้งนี้ Asexual อาจมีทั้งคนที่มีความรู้สึกรักใคร่ในตัวบุคคลอื่น และคนที่ไม่มีความรู้สึกนั้น (ชกมล บุญประเสริฐ, 2023)

นอน ไบนารี (Non-Binary) แทนด้วยพยัญชนะ “N” หมายถึง บุคคลที่ปฏิเสธการนิยามตัวเองด้วยอัตลักษณ์ทางเพศที่วางอยู่บนฐานการแบ่งเพศแบบสองขั้วตรงข้ามคือ ชายและหญิง (ชนตติ ทินนาม, โสภม โอมพรนุวัฒน์, รัตนา ด้วยดี, 2564)

รสนิยมทางเพศอื่นๆ แทนด้วยสัญลักษณ์ “+” หมายถึง บุคคลหลากหลายทางเพศที่มีรสนิยมทางเพศอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมา ไม่หยุดนิ่งหรือตายตัว เพื่อให้เป็นนิยามที่เปิดกว้างสามารถเลื่อนไหลต่อไปได้ เพราะรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอาจสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคตข้างหน้า

Amnesty International Thailand ได้เน้นย้ำว่าการตีความหรือให้ความหมายเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศนั้นขึ้นกับเงื่อนไขของแต่ละวัฒนธรรมและปัจจัยทางสังคมนั้น ๆ ได้แก่ ชนชั้น อายุ เชื้อชาติ และชาติพันธุ์ ที่ยังผลต่อการแสดงออกทางเพศและรสนิยมทางเพศของบุคคล ดังนั้น รสนิยมทางเพศ จึงหมายถึง แรงดึงดูด ความชอบหรือความสนใจทางเพศที่ตนมีต่อเพศที่ตนปรารถนาที่จะรัก

Gender Identity: GI (อัตลักษณ์ทางเพศ) หมายถึง ความรู้สึกล้าลึกภายในของบุคคลเกี่ยวกับเพศสภาพ ซึ่งอาจจะสอดคล้องหรือตรงข้ามกับเพศโดยกำเนิดของตน รวมทั้งความรู้สึกทางสรีระ (ซึ่งหากสามารถเลือกได้อาจเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขลักษณะและการทำงานทางกายภาพด้วยวิธีการแพทย์ การผ่าตัด หรือวิธีอื่นใด) รวมทั้งการแสดงออกทางเพศสภาพ เช่น การแต่งกาย การพูดจา และกิริยาอื่นๆ

Gender Expression: E (การแสดงออกทางเพศ) หมายถึงการแสดงออกภายนอกในเรื่องเพศสภาพที่แตกต่างออกไป เช่น การแต่งกาย ทรงผม บุคลิกลักษณะ พฤติกรรม การพูดจา น้ำเสียง ซึ่งอาจสอดคล้องกับบทบาททางเพศตามที่สังคมกำหนดหรือไม่ก็ได้ ในขณะที่เดียวกันมีนักวิชาการได้ให้คำจำกัดความสำหรับการแสดงออกทางเพศไว้ดังนี้

Kendra Cherry ให้ความหมายของการแสดงออกทางเพศ หมายถึง การที่บุคคลแสดงออกให้กับโลกได้รับรู้ถึงตัวตน ทั้งการแต่งกายที่จะบ่งบอกความเป็นตัวตน แต่หมายรวมถึง รูปลักษณ์ที่

เป็นทรงผม รูปร่าง ความสนใจ ภาษากาย น้ำเสียง คำสรรพนามแทนตัวตน และ บุคลิกภาพ ซึ่งการแสดงออกทางเพศอาจไม่สอดคล้องกับเพศกำเนิดของตนได้ เนื่องจากเป็นเรื่อง ของปัจเจกที่จะแสดงออกให้บุคคลอื่นรับรู้ โดยทั่วไปจะสามารถแบ่งการแสดงออกทางเพศได้เป็น การ แสดงออกแบบชาย การแสดงออกแบบหญิง หรืออาจเป็นชายที่แสดงออกแบบหญิง หญิงแสดง ออกแบบชาย แสดงออกทั้งชายและหญิง และแสดงออกคลุมเครือ

ชาวินี กฤตสรณ์วงศ์ ให้ความหมายการแสดงออกทางเพศคือ เพศตามบุคลิกภาพ พฤติกรรมนิสัย และการแสดงออก ประกอบด้วยความต่อเนื่องตั้งแต่ Feminine ถึง Masculine

Ontario Human Rights Commission ให้ความหมายการแสดงออกทางเพศ ว่าเป็นการที่บุคคลแสดงออกอย่างเปิดเผย ซึ่งหมายรวมถึงพฤติกรรมและรูปลักษณ์ภายนอก เช่น การแต่งกาย ทรงผม การแต่งหน้า ภาษากาย และเสียง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกใช้ชื่อ หรือ คำสรรพนามแทนตัวเอง ซึ่งเป็นการเลือกที่จะแสดงออกทางเพศของตน โดยผู้อื่นจะสามารถรับรู้ได้ถึงการแสดงออกนี้

Sex Characteristic : SC (เพศสรีระ) หมายถึง เพศโดยกำเนิดลักษณะทางกายภาพที่มองเห็นจากภายนอก ถูกระบุจากพันธุกรรมหรือโครโมโซม เช่น คนที่เกิดมามีอวัยวะเพศหญิงจะมีโครโมโซม XX จะถูกแทน ด้วยเพศหญิง และคนที่มีอวัยวะเพศชาย มีโครโมโซม XY จะถูกแทนด้วยเพศชาย ซึ่งการระบุ โครโมโซมนี้ถูกใช้เป็นตัวกำหนดเพศที่ถูกรับรองทางกฎหมายหรือถูกรับรองโดยระบบของรัฐ สำหรับในประเทศไทยเด็กที่เกิดมามีอวัยวะเพศชายจะถูกเรียกว่า เด็กชายและนาย ส่วนเด็กที่เกิดมามีอวัยวะเพศหญิงจะถูกเรียกว่าเด็กหญิง นางสาว และนาง ตามกฎหมายหรือข้อบัญญัติที่รัฐกำหนด (บุษกร สุริยสาร, 2557)

ความหมายต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

สำหรับคนจำนวนมากคำว่า “เพศ” เป็นคำธรรมดาที่หลายคนไม่ได้มีการตั้งคำถามถึงเพศที่ตนเองเกิดมาว่าตนเองเป็นเพศอะไร คำว่าเพศถ้าเปรียบทางชีววิทยาอาจจะบอกความแตกต่างได้ง่าย คำว่าเพศนั้นรวมถึงคุณลักษณะทางกายภาพต่าง ๆ ที่ประกอบเป็นร่างกาย ได้แก่ อวัยวะภายนอกที่ปรากฏ โครโมโซมเพศ อวัยวะเพศ ฮอร์โมนเพศ และอวัยวะสืบพันธุ์ภายใน ที่ใช้ระบุตัวตนว่าบุคคลนั้นเกิดมาเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย แต่ในทางกลับกันแต่ละบุคคล เมื่อเติบโตการระบุว่าตนเองเป็นเพศหญิงหรือชายอาจไม่ใช่คำตอบ เพราะเพศของแต่ละคนนั้น มีความซับซ้อนละเอียดอ่อนมากขึ้น มิใช่เป็นเพียงแค่การแสดงออกให้เห็นผ่านทางชีววิทยาหรือทางกายภาพ โดยขึ้นอยู่กับความรู้สึกภายในจิตใจของบุคคลนั้น ซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งสองเพศในคนเดียวกัน หรือไม่ระบุเพศว่าเป็นเพศอะไร การแสดงออกทางเพศนั้นมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เมื่อทั้ง 3 องค์ประกอบหลอมรวมกันกล่าวคือ เมื่ออัตลักษณ์ทางเพศ ความรู้สึกภายในจิตใจ และการแสดงออกทางเพศหลอมรวมกันก็จะก่อให้เกิดเป็นความรู้สึกที่แท้จริงของเพศของบุคคล ทั้งในสิ่งที่ตัวเราแสดงออก ประสบการณ์และสิ่งที่คนอื่นรับรู้

ความเป็นตัวตนของเรา มุมมองของเพศนั้นมีหลากหลายแง่มุม หากมองในมุมมองชีวภาพ ก็หมายถึงการเชื่อมโยงของโครโมโซมของเพศชายและหญิง XX, XY แต่ถ้าหากมองในมุมมองอัตลักษณ์ทางเพศ (Gender Identity) ในสังคมการแสดงออกพฤติกรรม การแต่งตัวนั้นมีความหลากหลายเป็นอย่างมาก หากเป็นมุมมองบทบาททางเพศก็จะถูกกำหนดด้วยวัฒนธรรมซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละวัฒนธรรมแต่ละประเทศว่าจะกำหนดเพศหน้าที่บทบาทแต่ละเพศเป็นอย่างไร เพศชายต้องเป็นผู้นำ และเพศหญิงต้องเป็นผู้ตาม หรือเพศอื่น ๆ นั้นเป็นเช่นไรซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็น “กรอบ” ที่สังคมสร้างขึ้น (Evans, 2015)

ในปัจจุบันความหลากหลายทางเพศนั้นถือเป็นเรื่องปกติโดยที่องค์การอนามัยโลก (WHO : World Health Organization) ได้มีการปรับแก้บัญชีจำแนกโรคสากล ICD-11 ฉบับใหม่ โดยถอดถอนภาวะ การข้ามเพศออกจากหมวดความบกพร่อง ทางจิตและพฤติกรรมและได้บรรจุ ภาวะการข้ามเพศในหมวดใหม่ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทางเพศ (Sexual health) ซึ่งบรรจุอยู่ใน บทที่ 17 ของบัญชีจำแนกโรคสากล ICD-11 ฉบับใหม่ ความหลากหลายทางเพศนั้นจึงถือว่าเป็นเรื่องปกติไม่ใช่โรค เปรียบเสมือนความงามในโลกใบนี้ เปรียบเสมือนดอกไม้หลากหลายพันธุ์หลากเฉดสี เป็นความหลากหลายในการดำรงอยู่ของมนุษย์ อย่างไรก็ตามโลกปัจจุบันได้มีการเรียนรู้ ทำความเข้าใจ รับรอง ยอมรับ เปิดกว้างต่อกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น โดยหลายประเทศได้มีการยกเลิก การเรียนการสอนที่แบ่งแยกเพศว่าเป็นหญิงหรือชาย และสร้างหลักสูตรให้เรียนรู้ความหลากหลายทางเพศตั้งแต่วัยอนุบาล หรือมีการยกเลิกการระบุจำแนกความเป็นเพศในเอกสารต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น ต่อการแสดงตน อีกทั้งยังมีการนำคำสอนทางศาสนาและความเชื่อมาตีความใหม่ และสร้างคำอธิบาย ที่สนับสนุนการดำรงอยู่ของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น ความหลากหลายทางเพศจึง เป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่เรื่องผิดหรือเกิดจากการเลี้ยงดูที่ บกพร่องแต่คือความเป็นปกติของชีวิต (รณ ภูมิ สามัคคีคารมย์, อัจฉราภรณ์ ทองแฉล้ม, โอปอล์ ประภาวดี, 2564)

เพศนั้นเป็นความลึกลับที่ไม่สามารถระบุชัดเจนได้ ซึ่งการรับรู้เรื่องเพศนั้นจะได้รับ อิทธิพล มาจากสื่อ สังคม วัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นสี หรือการแต่งตัวที่กำหนดความเป็นตัวตนของเพศนั้น ๆ หรือหน้าที่ที่แต่ละคนควรทำ ตัวอย่างเช่นการกำหนดสีชมพูว่าเป็นตัวแทนของเด็กผู้หญิง ความ อ่อนหวาน และสีฟ้าหรือน้ำเงินเป็นตัวแทนของเด็กผู้ชาย ซึ่งในปัจจุบันการกำหนดสีหรือเสื้อผ้า พฤติกรรมแสดงออกต่าง ๆ นั้นเปิดกว้างและไม่ได้จำกัดอยู่ที่เพศใดเพศหนึ่ง ดังนั้น ความลึกลับนี้ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สังคมถูกขับเคลื่อน เป็นความท้าทายที่ทุกคนต้องเผชิญและ ยังคงเป็นพื้นที่ ที่ทุกคนได้สำรวจและภูมิใจในสิ่งที่ตนเองเป็น แนวคิดเรื่องเพศประกอบไปด้วย 3 มิติ ที่ต้องพิจารณา ร่วมกันได้แก่ เพศทางร่างกายสรีระ (Sex) เพศที่เป็นบทบาททางสังคม (Gender) และ วิถีทางเพศ (Sexual Orientation) (ชีรา ทองกระจาย, 2558)

ในสังคมไทยนั้นยังมีการใช้คำในแง่ลบที่นิยมใช้มากมายเพื่อตีตราว่าบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นของปลอม มีความผิดปกติ เป็นตัวตลก ตัวอย่างเช่น ตูยถั่วดำ สาวประเภทสอง ไม้ป่าเดียวกัน แต่ัว ประเทือง เล่นดนตรีไทย ฟันดาบ มนตร์รักฟักทองบด เป็นต้น ซึ่งคำที่ใช้เรียกบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศนั้น ควรมีการระมัดระวังในการใช้เป็นอย่างมากซึ่งคำเหล่านี้ไม่ควรใช้เพื่อตีตรา สร้างอคติด้านลบหรือความรุนแรงด้านภาษาและละเมิดสิทธิมนุษยชนของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ (รณภูมิ สามัคคีคารมย์, 2562)

ความหลากหลายทางเพศในบริบทของสังคมไทย

สำหรับประเทศไทยความหลากหลายทางเพศนั้นอยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างช้านาน ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา หรือก่อนการก่อตั้งกรุงศรีอยุธยาโดยสมัยรัชการที่ 5 ได้มีการกำหนดถึงบุคคล 33 จำพวกที่นำเอามาเป็นพยานมิได้ โดยกลุ่มคนเหล่านี้เป็นบุคคล “ชายขอบ” ที่สังคมไม่ยอมรับและปฏิบัติให้เท่าเทียมกับผู้อื่น ได้แก่ คนที่ไม่อยู่ในศีล คนที่ไม่มี เรือน คนจรจัด คนที่กัณฑ์ยืมสินหรือเป็นลูกหนี้ ของคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง คนขอทาน คนที่เป็นทาสของของคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง คนหูหนวก คนตาบอด คนที่เป็นญาติของคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง คนที่เป็นมิตรสหาย หรือเพื่อนสนิท ของคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หญิงโสเภณีหญิงแพศยา หญิงมีครรภ์คนที่ทะเลาะวิวาทกับคู่ความฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง กะเทย บัณเฑาะก์ คนมักมาก คนที่ผูกเวรกับคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง พ่อมดแม่มด คนที่เป็น โรคร้ายแรง คนวิกลจริต เด็กอายุไม่ถึง 7 ปี คนแก่อายุเกิน 70 ปี คนที่เป็นหมอเถื่อนไม่ได้เรียนตำราแพทย์ ช่างเกือก คนที่พูดส่อเสียด ชาวประมง คนที่เดินกินรำกินเลี้ยงชีพ นักเลงพนัน คนเล่นดนตรีขอทาน โจร คนที่มีโทษ โส มาก และเพศผสมชาติ แสดงให้เห็นว่า “กะเทย” และ “บัณเฑาะก์” นั้นมีการยอมรับตัวตนแต่ไม่เป็นที่ยอมรับในรับสังคมมาตั้งแต่อดีต (เทอดศักดิ์ รมจำปา, 2545)

เทอดศักดิ์ รมจำปา (2545) กล่าวว่า “กะเทย” และ “บัณเฑาะก์” มีการบัญญัติสองคำนี้ที่แตกต่างกันโดยบัณเฑาะก์หมายถึงกลุ่มคนไม่ปรากฏเพศ หรือคนที่มีอวัยวะที่ไม่สามารถระบุได้แน่ชัด (Intersex, Hermaphrodite) และคำว่ากะเทย ตามกฎหมายตราสามดวงหมายถึงบุคคลที่มีกิริยาท่าทางการแสดงออกตรงข้ามกับเพศของตน จึงสามารถสรุปได้ว่ากะเทยและบัณเฑาะก์เป็นกลุ่มบุคคลที่มีตัวตนในสังคมไทยมาตั้งแต่ในอดีตโดยประเทศไทยก่อนปี 2500 สังคมไทยยังไม่ยอมรับกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือผู้ที่พฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยมีการใช้คำว่า เล่นเพื่อน และ เล่นสาวท ซึ่งปรากฏในวรรณกรรมในสมัยอยุธยาและช่วงต้นรัตนโกสินทร์ บ่งบอกถึงพฤติกรรมความรักเพศเดียวกันและเพศวิถีรักเพศเดียวกัน ภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติลง สังคมไทยนั้นได้รับอิทธิพลจากชาติตะวันตกหลากหลายเรื่อง รวมทั้งความรู้ทางการแพทย์ที่ก้าวหน้าจึงมองว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นเกิดจากความผิดปกติของจิตใจ เชื่อว่าสามารถรักษาบำบัดให้หายได้ จึงทำให้กลุ่มคนเหล่านี้ถูกมองว่าเป็นปัญหาของสังคม แต่หลังจากปี พ.ศ 2515 เริ่มมีการจำแนกประเภทของกลุ่มที่มี

ความหลากหลายทางเพศมากขึ้น แต่ยังมีวิธีการใช้ที่ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก เช่นคำว่า กะเทย เกย์ ควีน และเริ่มมีการใช้คำที่หลากหลายมากขึ้นตามกาลเวลาที่เปลี่ยนไป โดยในช่วงปี พ.ศ. 2545 กรมสุขภาพจิตได้ออกมาประกาศอย่างเป็นทางการว่าการรักเพศเดียวกันไม่ถือว่าเป็นความผิดปกติทางจิต และถูกจัดออกจากการจัดกลุ่มโรคระดับนานาชาติโดยองค์การอนามัยโลกแล้วแต่ในทางปฏิบัติ กลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศยังได้รับผลกระทบจากอคติทางเพศ การเลือกปฏิบัติ การดูถูกเหยียดหยามจากมุมมองของสังคม

วัฒนธรรมในไทยยังยกย่องให้ผู้ชายเป็นใหญ่ และวัฒนธรรมนี้ล้วนแต่ลดทอนคุณค่าของผู้หญิง และยกยอความเป็นชายจนเกินเหตุ ทำให้ผู้ชายรู้สึกว่าเป็นใหญ่เหนือเพศตรงข้าม กตขีและแสดงออกด้วยความรุนแรง แต่ในขณะเดียวกันผู้ชายก็ถูกทำร้ายด้วยระบบชายเป็นใหญ่เช่นกัน ผู้ชายจำนวนหนึ่งพยายามแสดงออกด้วยลักษณะนิสัยแบบ “ชายเป็นใหญ่” เพื่อให้ดูเป็น “ผู้ชาย” ตามที่สังคมบ่มเพาะมามากขึ้น การหันไปตีพิมพ์เหล่า สู้บู้หรี เล่นการพนัน กตขีผู้หญิง นำไปสู่การใช้ความรุนแรงกับคนในครอบครัว และกลายเป็นคนที่สังคมมองว่าเป็นปัญหา เป็นคนไม่ดี ผู้ชายหลายคนจึงมีแนวคิดที่ว่าการทำงานบ้านนั้นเป็นหน้าที่ของผู้หญิง (มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล, 2562) การเป็นชายหรือหญิงจึงเป็นความคาดหวังทางสังคมเข้าไว้กับตัวและแสดงออกตามเพศทางชีวิตของตนเอง เป็นบทบาททางสังคมที่ยึดอยู่เพียงสองเพศ และมีการสื่อสารผ่านสื่อโฆษณา ที่ชี้ให้เห็นว่าผู้ชายควรแสดงบทบาทหรือภาพลักษณ์อย่างไร ผ่านการแต่งกาย รูปลักษณ์และหน้าที่ของผู้หญิง ที่ต้องแสดงออกต่อผู้ชาย ซึ่งทำให้เกิดแนวคิดที่ทำให้เพศชายเข้าใจว่าเป็นการสร้างอำนาจ และยังมี การนำไปสร้างบรรทัดฐานและความเข้าใจในเรื่องของการประกอบอาชีพ การดำรงตำแหน่งทางการเมือง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างชายกับหญิง และกิจกรรมทางสังคมอื่น ๆ ดังนั้นการแสดงออกถึงความเป็นชายในลักษณะหรือรูปแบบอื่นๆ จึงเป็นที่ยอมรับไม่เท่ากับความเป็นชายที่สังคมสร้างขึ้นมา เช่น การแสดงออกของชายรักชาย หรือการแสดงออกที่ไม่ตรงกับเพศสภาพของตนเองนั่นเอง แต่ในปัจจุบันความเข้าใจในความเป็นชายนั้นเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น และมีความหลากหลายมากขึ้น เนื่องมาจากการได้รับความเข้าใจผ่านสื่อโฆษณาที่หลากหลายและสื่อสังคมออนไลน์ที่เข้ามาเปลี่ยน ทศนคติของความเป็นชายมากขึ้น (จักรกริช สังขมณี, 2554)

การเป็นผู้มีความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย หากมองอย่างผิวเผินอาจดูเหมือนได้รับการยอมรับตัวตน ได้รับการสนับสนุนให้โดดเด่นมากขึ้น แต่การยอมรับเหล่านั้นล้วนเต็มไปด้วยเงื่อนไข เช่น การถูกคาดหวังให้เป็นตัวตลก การเป็นคนดี เป็นคนเก่ง เป็นคนกตัญญู และสามารถเลี้ยงดูพ่อแม่ได้ เพื่อแลกกับการผ่อนปรนให้มีอิสระในการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง และมีการนำเสนอภาพของกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นซีรีส์วาย หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิง แต่ยังคงพบว่าการนำเสนอเกี่ยวกับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศนั้นยังขาดการนำเสนอภาพชีวิตของกลุ่มคนอื่น ๆ ที่มีความหลากหลาย เช่น หญิงรักหญิง กลุ่มคนข้ามเพศ หรือ เพศ

อื่น ๆ ซึ่งจะทำให้สังคมยอมรับกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น ความหลากหลายทางเพศในที่นี้ไม่ได้หมายถึงจำนวนของเพศประเภทต่าง ๆ แต่ยังหมายถึงความหลากหลายของวิถีชีวิต วิธีคิด เรื่องราว อัตลักษณ์ในแงุ่มอื่น ๆ ซึ่งความเข้าใจในความหลากหลายไม่อาจเกิดขึ้นได้จากความสงสาร หรือความอดทนอดกลั้น แต่เกิดจากที่สิ่งที่ธรรมดาที่สุดนั่นคือการเคารพตัวตนในฐานะเพื่อนมนุษย์คนหนึ่ง การได้รับความสัมพันธ์ที่ดี การแสดงออกถึงตัวตนของตนเองอย่างรู้สึกปลอดภัย รวมถึงการมีโอกาสได้เข้าถึงทรัพยากรด้านต่าง ๆ อย่างเท่าเทียม ดังนั้นการที่กล่าวว่าจะสังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดกว้างเป็นดินแดนสวรรค์ของกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศอาจไม่สามารถเป็นจริงได้ หากทุกคนยังมองว่าเพศในโลกนี้นั้นมีเพียงสองเพศ คือชายกับหญิง และจะกลายเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการทำความเข้าใจความหลากหลายทางเพศและการพัฒนาที่เอื้อต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของทุกคนใน สังคมอีกด้วย (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ 2564)

ในยุคปัจจุบันที่การสื่อสารของคนในสังคมนั้นสามารถเป็นได้ทั้งผู้บริโภคและผู้ผลิตสื่อ ซึ่งเกิดจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้มีการนำเสนอสื่อที่หลากหลายในด้านเนื้อหาและช่องทางต่าง ๆ ทศนคติของสังคมที่มีต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศนั้นเป็นภาพสะท้อนจากสิ่งที่สื่อเหล่านั้นนำเสนอเกี่ยวกับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศต่อสังคม ซึ่งบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศแทบไม่มีพื้นที่ในสื่อ และมีการนำเสนอที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง มีการเหมารวม และเต็มไปด้วยอคติหรือปราศจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ แต่ในทางกลับกันสื่อเหล่านั้นก็มีบทบาทสำคัญในการแก้ภาพพจน์เชิงลบได้และสามารถสร้างความเข้าใจต่อสาธารณชนเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิที่บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศต้องเผชิญได้ ด้วยการเพิ่มพื้นที่สื่อให้กับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น และนำเสนอให้ถึงถึงความหลากหลายทางเพศที่แท้จริงของบุคคลเหล่านี้ และยังสามารถทำให้ตราสินค้านั้นมีความกล้าหาญที่จะสื่อสารประเด็น เรื่องความหลากหลายทางเพศในสังคมมากขึ้น (รณภูมิ สามัคคีคารมย์, 2562)

2.1.2 ประวัติศาสตร์การต่อสู้ของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

จากการศึกษาของนักมานุษยวิทยาพบว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดขึ้นมานานแล้ว นับตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์ โดยความหลากหลายทางเพศมีมานานแล้วในอารยธรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น ในประเทศญี่ปุ่น ศาสนาชินโตซึ่งเป็นศาสนาดั้งเดิมของญี่ปุ่นที่อนุญาตให้พระมีความสัมพันธ์ทางเพศกับลูกศิษย์สามเณรเพื่อแลกกับการเรียนวิชาความรู้ทางศาสนา ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างครูกับลูกศิษย์เป็นความสัมพันธ์แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเพื่อให้เข้าถึงธรรมะ ความสมบูรณ์ทางอารมณ์และความสุขทางจิตวิญญาณ ข้อปฏิบัตินี้สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองในเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเพศเดียวกันในศาสนาที่ไม่ได้มองว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันเป็นสิ่งเลวร้าย หรือเป็น

อุปสรรคในการบรรลุนิยาม ในทางตรงกันข้ามกลับเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมการเข้าถึงข้อประพฤติปฏิบัติต่าง ๆ การรู้จักควบคุมตนเอง และเสริมสร้างจริยธรรมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวระหว่างเพศชาย (นฤพนธ์ ต้วงวิเศษ, 2559)

ในสมัยกรีก-โรมัน ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้ชายถือเป็นเรื่องปกติ โดยเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างผู้ชายด้วยกัน และระบบชนชั้นในสังคมโรมันอีกด้วย ผู้ชายชาวโรมันสามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายที่มีฐานะต่ำกว่า เช่น เด็กชายทาส โสเภณีชาย หรือนักแสดง และแสดงบทบาทเป็นฝ่ายรุก (Active Partner) ในความสัมพันธ์โดยถือว่าไม่ได้ทำให้สูญเสียชื่อเสียงความเป็นชายไป แนวปฏิบัติเหล่านี้สูญหายไปเมื่อศาสนาคริสต์เข้ามามีอิทธิพลในอาณาจักรโรมัน และแผ่ขยายไปทั่วยุโรป ศาสนาคริสต์ยึดถือความเชื่อที่ว่าความร่วมมือทางทวารหนัก และการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างคนเพศเดียวกันเป็นความผิดบาป ผิดศีลธรรม และผิดกฎหมาย จำต้องได้รับโทษที่รุนแรง องค์ความรู้ทางการแพทย์แบบตะวันตกก็มีส่วนร่วมทำให้เกิดการตีตรา เลือปฏิบัติและความไม่เท่าเทียมทางสังคมแก่กลุ่มความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ และการแพทย์แบบสมัยใหม่ได้รับอิทธิพลแนวคิดจากทฤษฎีวิวัฒนาการของชาร์ลส์ ดาร์วิน (Charles Darwin) นักชีววิทยาชาวอังกฤษ ที่มองเพศเป็นเพียงกลไกหนึ่งในการอยู่รอดและดำรงเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ เพศจึงมีเพียงชายกับหญิง และชายกับหญิงต้องคู่กันเท่านั้น ชายและหญิงจึงเป็น “เพศที่ปกติ” ส่วนการแสดงออกทางเพศแบบอื่นถือเป็นความไม่ปกติ และเป็นโรคทางจิต ความเชื่อทางศาสนาและทางการแพทย์ทำให้เกิดความเชื่อที่ผิดและ ส่งผลให้เกิดการควบคุมทางสังคมที่เข้มงวดและรุนแรง เช่น การจับกุม การลงโทษจำคุก รวมถึงการประหารชีวิต ในช่วงยุคกลางจนถึงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 แนวคิดการเอาผิดและลงโทษคนรักเพศเดียวกันนี้แผ่ขยายไปทั่วยุโรป รวมถึงในส่วนอื่น ๆ ของโลก จากอิทธิพลของประเทศเจ้าอาณานิคม การปราบปรามเอาผิดกับผู้รักร่วมเพศเดียวกัน หรือร่วมประเวณีทางทวารหนักเกิดขึ้นมากมายในยุโรปและมีโทษถึงประหารชีวิต

ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 กองทัพนาซีได้กวาดล้างและจับกุมบุคคลที่เป็นคนรักเพศเดียวกันไว้ในค่ายกักกัน ผู้ถูกจับกุมถูกทรมาน ถูกบังคับใช้แรงงาน ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการทดลองในมนุษย์ และมีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 การรักเพศเดียวกันเริ่มถูกตีความใหม่ และกลายเป็นประเด็นเรื่องสิทธิเสรีภาพ และสิทธิมนุษยชน เมื่อนานาอารยประเทศเริ่มมีการตื่นตัวเรื่องสิทธิ เสรีภาพ อิสระภาพ และความเป็นประชาธิปไตย ในสหรัฐอเมริกาเกิดเหตุการณ์จลาจลที่เรียกว่า Stonewall Riots โดยกลุ่มนักเคลื่อนไหวสิทธิความหลากหลายทางเพศมีการเคลื่อนไหวเมื่อปี ค.ศ.1969 ซึ่งการเคลื่อนไหวดังกล่าว ได้กลายเป็นเหตุการณ์สัญลักษณ์ของการต่อสู้เพื่อความเสมอภาคระหว่างเพศของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ที่แผ่กระจายไปทั่วยุโรปอเมริกา และถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเคลื่อนไหวทางสังคมในการเรียกร้องสิทธิ และความเท่าเทียมของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ และ ใน ค.ศ. 1973 สมาคมจิตเวชศาสตร์สหรัฐอเมริกา (American Psychiatric

Association) ได้ถอดการรักเพศเดียวกันออกจากคู่มือการวินิจฉัยและสถิติสำหรับความผิดปกติทางจิต เพื่อรับรองว่าการรักเพศเดียวกันไม่ใช่อาการป่วยทางจิต ต่อมาใน ค.ศ. 1990 องค์การอนามัยโลก ได้ถอดการรักเพศเดียวกันออกจากบัญชีจำแนกทางสถิติระหว่างประเทศของโรคและปัญหาสุขภาพที่เกี่ยวข้อง ฉบับที่ 10 (International Classification of Diseases' 10th Revision: ICD-10) เช่นเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงมุมมองเรื่องการรักเพศเดียวกันนี้แสดงให้เห็นถึงบรรทัดฐานทางเพศสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตามยุคสมัย ตามความเชื่อทางวัฒนธรรม และทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคม ในปัจจุบันการรักเพศเดียวกันไม่ถือว่าเป็นความผิดหรือความผิดปกติในหลาย ๆ ประเทศที่พัฒนาแล้ว อย่างไรก็ตามยังมีบางประเทศที่ยังถือว่าการรักเพศเดียวกันเป็นอาชญากรรม เช่น ในประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม และประเทศแถบแอฟริกา (Serena Nanda, 2000; สมชาย ปรีชา ศิลปะกุล, 2558)

นอกจากการรักเพศเดียวกันหรือความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเพศเดียวกันที่มีอยู่ในหลากหลาย วัฒนธรรมแล้วนั้น การข้ามเพศก็สามารถพบได้ในหลากหลายอารยธรรมเช่นเดียวกัน ในวัฒนธรรมของชาวอินเดียแดงในทวีปอเมริกาตอนเหนือมีความเชื่อว่าเพศมีมากกว่าสองเพศ กล่าวคือนอกจากชายและหญิงแล้วยังมีคนที่ข้ามจากชายเป็นหญิง และหญิงเป็นชาย โดยในบางชนเผ่า คนข้ามเพศจะเลียนแบบการแต่งกายของอีกเพศหนึ่ง ในขณะที่บางเผ่าคนข้ามเพศจะข้ามเพศไปทั้งทางการแต่งกายและทางบทบาททางสังคมและพฤติกรรม รวมถึงมีการให้คุณค่าที่แตกต่างออกไป เช่น คนข้ามเพศถือว่ามีอำนาจเหนือธรรมชาติบางอย่าง หรือมีพลังพิเศษมากกว่าคนทั่วไป ในกลุ่มชาวอินเดียแดงเผ่านาวาโฮ (Navajo) แบ่งเพศออกเป็นชาย หญิง และ Nadleeh ซึ่งหมายถึง บุคคล 2 เพศ โดยจะมีทั้ง Nadleeh ที่มีร่างกายเป็นหญิงแต่แสดงออกเป็นชาย และ Nadleeh ที่มีร่างกายเป็นชายแต่แสดงออกเป็นหญิง ผู้หญิงสามารถมีสัมพันธ์ทางเพศกับ Nadleeh ที่มีร่างกายเป็นหญิงแต่แสดงออกเป็นชายได้ หรือผู้ชายสามารถมี ความสัมพันธ์กับ Nadleeh ที่มีร่างกายเป็นชายแต่แสดงออกเป็นหญิงได้โดยไม่ผิดธรรมเนียม Nadleeh ที่มีร่างกายเป็นหญิงแต่แสดงออกเป็นชายมักแสดงบทบาทที่เป็นชาย เช่น เป็นผู้นำเป็นคนสร้างบ้าน และมีบทบาทในการนำในพิธีการตามความเชื่อต่าง ๆ ส่วน Nadleeh ที่มีร่างกายเป็นชายแต่แสดงออกเป็นหญิงมักจะทำกิจกรรมที่เป็นของผู้หญิง เช่น การทอผ้า การทำอาหาร การทำเครื่องปั้นดินเผา เป็นต้น ในกลุ่มชาวอินเดียแดงเผ่าโมฮาเว (Mohave/Mojave) คนข้ามเพศจากชายเป็นหญิง เรียกว่า Alyha การได้เป็น Alyha มักเกิดขึ้นจากการที่แม่ตั้งครรภ์ว่าอาจจะได้ลูกชายที่เป็น Alyha และเมื่อเด็กเกิดมาและเริ่ม โตอาจจะแสดงอาการที่ไม่สนใจกิจกรรมของเด็กชาย เช่น การเรียนรู้การล่าสัตว์ ซี่ม้า การทำลูกศรและคันธนู แต่กลับสนใจในกิจกรรมของผู้หญิง เช่น การเล่นตุ๊กตา การทำงานบ้าน การเล่นเครื่องแต่งกายของผู้หญิง เป็นต้น เมื่อพ่อแม่แน่ใจว่าเด็กต้องการเป็น Alyha ก็จะทำการจัดเตรียมพิธี โดยเด็กที่เป็น Alyha จะถูกแต่งกายให้เป็นหญิง และเดินร่ำตามผู้นำที่เป็นหญิง 2 คน โดยมีชาวบ้านและญาติพี่น้องร่วมร้อง

เพลงประกอบพิธี จากนั้นเด็กจะถูกนำไปที่แม่น้ำเพื่อชำระร่างกายและมอบชุดกระโปรงให้ เมื่อเสร็จพิธีเด็กก็จะกลายเป็น Alyha โดยสมบูรณ์ แต่ยังคงใช้ชื่อเดิมที่เป็นชื่อเพศชายของตัวเอง ชาว Mohave เชื่อว่า Alyha เป็นภรรยาที่ดีกว่าผู้หญิงคนอื่น ๆ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ประสบปัญหาในการมีสามีในสังคมของชาว Mohave คนที่เป็น Alyha จะได้รับการยอมรับในฐานะ Alyha และไม่ถูกล้อเลียน เนื่องจากความเชื่อที่ว่า การเป็น Alyha ได้ถูกกำหนดไว้แล้วตั้งแต่ก่อนกำเนิด (จากความฝันของแม่) Alyha ยังมีสถานะเป็นเหมือนหมอรักษาโรคที่ทรงพลัง โดยเฉพาะการรักษาโรคจากเพศสัมพันธ์ ถึงแม้ว่า Alyha จะรับบทบาทหลาย ๆ อย่างเหมือนผู้หญิง แต่ก็มีสถานะทางสังคมต่างจากผู้หญิง เช่น การไม่ใช้ชื่อผู้หญิง การได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากผู้หญิง และความเชื่อในพลังเหนือธรรมชาติที่แตกต่างจากคนอื่น (Serena Nanda, 2000)

ในประเทศอินเดีย มีวัฒนธรรมการข้ามเพศที่เรียกคนข้ามเพศจากชายเป็นหญิงว่า Hijra (หิขรา) ตามธรรมเนียมปฏิบัติ Hijra หมายถึงคนที่เกิดเป็นชายแต่แต่งกายและมีพฤติกรรมไปเป็นผู้หญิง หรือคนที่ไม่ใช่ทั้งชายและหญิงซึ่งหมายถึงคนที่เป็น Intersex ด้วย ส่วนใหญ่แล้ว Hijra จะต้องผ่านการพิธีการและขั้นตอนการตอนอวัยวะเพศชายเสียก่อน Hijra บูชาพระแม่พหุขรา (Bahuchara) เทพในศาสนาฮินดูซึ่งเกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์การข้ามเพศ ตามประเพณีแล้ว Hijra มีหน้าที่ในการสวดมนต์และร้องรำทำเพลงในการเฉลิมฉลองการเกิดของเด็ก และการแต่งงาน โดยเชื่อว่า Hijra จะนำความอุดมสมบูรณ์และความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ครอบครัว โดยครอบครัวจะมอบเงิน และเสื้อผ้าให้ Hijra เป็นการตอบแทน การเดินรำในงานมงคลถือเป็นงานที่มีเกียรติและได้รับการยอมรับในสังคมของ Hijra แต่อีกบทบาทหนึ่งคือการขอเงินของ Hijra ในสถานที่ต่าง ๆ เช่น ตามร้านค้าธุรกิจ ซึ่งอาจจะกลายเป็นการชู้กรอโขกทรัพย์ Hijra ส่วนใหญ่ไม่มีครอบครัวและไม่ได้รับการศึกษา จึงอาศัยอยู่ด้วยกันเป็นชุมชน มีระบบแบ่งชนชั้นวรรณะกันภายในชุมชน โดยมีผู้นำหนึ่งคนเรียกว่า Naik การที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกในชุมชนได้ต้องผ่านกูรู (Guru) ที่จะยอมรับและเป็นเหมือนพี่เลี้ยงที่จะแนะนำและทำให้เข้าเป็นสมาชิก Hijra ได้ ในปัจจุบัน Hijra ได้รับการยอมรับทางสังคมและทางกฎหมายมากขึ้น โดยกฎหมายอินเดียกำหนดให้ Hijra สามารถเปลี่ยนสถานะทางกฎหมายและในเอกสารราชการให้เป็นเพศที่สามได้ (Serena Nanda, 2000)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าตัวอย่างเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการแบ่งแยกเพศเพียงแค่สองเพศไม่ใช่ความจริงแท้แน่นอน และไม่ได้เป็นแนวคิดที่เป็นสากล ยังมีอีกหลากหลายวัฒนธรรมในอารยธรรมมนุษย์ที่มองเพศในลักษณะที่มีความหลากหลาย เป็นสถานะที่เปลี่ยนแปลงได้ และไม่ได้ยึดติดกับอวัยวะเพศ

สำหรับประเทศไทย ความหลากหลายทางเพศน่าจะอยู่คู่กับสังคมไทยมานานแล้ว จากหลักฐาน กฎหมายตราสามดวง ซึ่งเป็นระบบกฎหมายที่สันนิษฐานว่าใช้สืบต่อกันมาตั้งแต่ต้นกรุงศรีอยุธยา หรือก่อนก่อตั้งกรุงศรีอยุธยา จนถึงสมัยรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ปรากฏการกล่าวถึง

“กะเทย” ในพระอัยการลักษณะฐาน ในส่วนที่กล่าวถึงบุคคล 33 จำพวกที่จะเอามาเป็นพยานมิได้ ซึ่งบุคคลที่ไม่สามารถมาเป็นพยานได้นั้น ถือเป็นผู้ที่อยู่นอกกรอบศีลธรรมที่สังคมกำหนด หรือเป็นบุคคล “ชายขอบ” ที่สังคมไม่ยอมรับให้เท่าเทียมเท่ากับผู้อื่น อย่างไรก็ตามกฎหมายตราสามดวงยังกำหนดข้อยกเว้นว่า ถ้าหากคู่ความยินยอมก็สามารถนำบุคคลเหล่านี้มาเป็นพยานได้ จะเห็นได้ว่าการกำหนดประเภทบุคคลที่เป็นกะเทย และบุคคลที่เป็นบัณฑิตเหล่านั้น แสดงให้เห็นการยอมรับการมีตัวตนอยู่ในสังคมของบุคคลเหล่านี้ในสังคมในอดีต และความแตกต่างระหว่างบุคคลสองประเภท ซึ่งในกฎหมายตราสามดวง มีการบัญญัติคำแยกออกจากกัน แสดงว่าคน 2 ประเภทนี้มีความแตกต่างกัน บัณฑิตหมายถึง คนที่ไม่ปรากฏเพศหญิงหรือ เพศชาย หรือคนที่มีอวัยวะเพศที่ไม่สามารถระบุบอกเพศได้แน่ชัด (Intersex, hermaphrodite) ส่วนคำว่า กะเทย ในกฎหมายตราสามดวง หมายถึง บุคคลที่มีกิริยาท่าทางตรงข้ามกับเพศของตน และเป็นคำภาษาถิ่นดั้งเดิมที่ใช้เรียกคนกลุ่มนี้กันอยู่แล้ว และเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป จึงสามารถอนุมานได้ว่า กะเทยและบัณฑิตเป็นกลุ่มบุคคลที่มีตัวตน เป็นส่วนหนึ่งในสังคมไทยตั้งแต่อดีต และระบบกฎหมายในสมัยนั้นก็ยอมรับการมีอยู่และกำหนดสิทธิบางประการในที่นี้คือสิทธิในการเป็นพยาน จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์เหล่านี้เราอาจจะสรุปได้ว่า แต่เดิมคำว่า กะเทย เป็นคำไทยเพียงคำเดียวที่ใช้เรียกบุคคลที่ไม่ใช่ชาย ไม่ใช่หญิง และน่าจะใช้สำหรับเรียกกลุ่มความหลากหลายทางเพศ นอกจากนี้ยังมีคำว่า เล่นเพื่อน และเล่นสวาท ซึ่งปรากฏในวรรณกรรมในสมัยอยุธยาและช่วงต้นรัตนโกสินทร์ ซึ่งเป็นคำที่บ่งบอกถึงพฤติกรรมความรักเพศเดียวกันและเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกัน คำศัพท์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าความ หลากหลายทางเพศเป็นสิ่งที่สังคมไทยในอดีตรับรู้มานานแล้ว และน่าจะมีการยอมรับ อะลุ่มอล่วย และความอดทนต่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศได้ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม สังคมไทยในอดีตได้สร้างคำอธิบาย ของการมีอยู่ของความหลากหลายทางเพศ โดยอ้างอิงหลักกฎแห่งกรรมตามความเชื่อทางพระพุทธศาสนาว่าเป็นเพราะกรรมในชาติปางก่อน จึงทำให้บุคคลเกิดมาเป็นกะเทย ดังเช่นปรากฏในพระราชกำหนดใหม่ในกฎหมายตราสามดวงยังมีการกล่าวถึงการเป็นกะเทย ว่าเป็นผลมาจากกรรมที่ล่วงประเวณีภรรยาผู้อื่น “ชายใด สมเสพกามาสมุมิจฉา ล่วงประเวณีภริยาผู้อื่นนั้นยอมเกิดกามกำหนดพร้อมเต็มบริบูรณ์ ซึ่งสำเร็จเป็นครุกรรม อุกฤษฏ์โทษ ครั้นดับสังขารอนาคต ไปตกอยู่ในโลหะกุมภินรกหกหมื่นปี แล้วขึ้นมาทนทุกข์เวทนาอยู่ในอุสุทนรก สิมพลีไม้จ้าวหนามยางสิบหกองค์ลี นายนิริยบาลรุมกันตีเมฆแรง การรุมกันจิก ครั้งสิ้นกรรมขึ้นมาเป็นหญิงห้าร้อยชาติ กะเทยห้าร้อยชาติ เป็นสัตว์ให้เขาตอนเสียห้าร้อยชาติ” และยังกำหนดให้กะเทยมีสถานะเป็นรองเพศชายและเพศหญิง เช่น การกำหนดในกฎหมายว่า กะเทยไม่สามารถเป็นพยานได้เช่นเดียวกับชายหญิงทั่วไป เหล่านี้สะท้อนถึงทัศนคติเชิงลบที่จัดชั้นลำดับเพศให้กะเทยมีคุณค่าที่ด้อยกว่าชาย-หญิงทั่วไปเช่นเดียวกัน (นฤพนธ์ ดั้ววิเศษ, 2559)

ถึงแม้ว่าการรักเพศเดียวกันจะไม่เป็นความผิดทางกฎหมาย แต่ทางการแพทย์สมัยใหม่จากตะวันตกเข้ามามีบทบาทในการตีตราความหลากหลายทางเพศในสังคมไทยให้กลายเป็นความวิปริต

ผิดปกติ ผิดธรรมชาติ ตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 2500 เป็นต้นมา องค์ความรู้ด้านการแพทย์ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อมุมมองเรื่อง ความหลากหลายทางเพศของสังคมไทยโดยกว้าง นายแพทย์สุด แสงวิเชียร เป็นนายแพทย์คนแรก ๆ ที่ให้ความสนใจในความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย โดยพยายามจำแนกประเภทของ “กะเทย” โดยกำหนดว่าผู้ที่มีอวัยวะกำกวม ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นหญิงหรือชายนั้นคือ กะเทย ส่วนบุคคลที่มีพฤติกรรมตรงข้ามกับเพศกำเนิดนั้นควรจะเรียกว่า “ลักเพศ” ซึ่งหมายถึงการที่บุคคล “ลัก” เอาพฤติกรรมของเพศตรงข้ามมาเป็นของตน ใน พ.ศ. 2508 การศึกษาของนายแพทย์สุดได้ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์สยามนิกรโดยพาดหัวข่าวว่า “วิจัยกะเทยแก้ปัญหารักรั่วร่วมเพศ ระบุอาการป่วยทางจิต” โดยระบุว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นความผิดปกติทางจิต ซึ่งรักษาได้ยากกว่าทางร่างกาย แต่สามารถบำบัดได้ และได้มีการศึกษาต่อยอดเรื่องความหลากหลายทางเพศว่าเป็น “โรค” และเป็นความผิดปกติทางจิตใจ จะต้องป้องกันตั้งแต่เด็กด้วยการเลี้ยงดูและอบรมอย่างใกล้ชิดจากคนในครอบครัว หรือทำการรักษาบำบัดเพื่อให้บรรเทาจากอาการดังกล่าว ต่อมาประเทศไทยได้รับรองว่าการรักเพศเดียวกันไม่ใช่ความผิดปกติทางจิตเกิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2545 โดยกรมสุขภาพจิตได้ออกหนังสือราชการเพื่อแจ้งว่าการรักเพศเดียวกันไม่ถือเป็นความผิดปกติทางจิตและถูกตัดออกจากการจัดกลุ่มโรคระดับนานาชาติโดยองค์การอนามัยโลกแล้ว นับเป็นเวลาร่วมสิบปีเต็มหลังจากประกาศขององค์การอนามัยโลกที่รัฐไทยยอมรับว่าความหลากหลายทางเพศไม่ใช่เรื่องความผิดปกติทางจิตใจ แต่กระนั้นถึงแม้ว่าจะเกิดการรับรองอย่างเป็นทางการในด้านการแพทย์ แต่ในทางปฏิบัติ กลุ่มความหลากหลายทางเพศยังได้รับผลกระทบจากการอคติทางเพศ การเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ และการดูถูกเหยียดหยามจากมุมมองของสังคม (พัชรินทร์ สิริสุนทร และวัชรวุฒิ ชื่อสัตย์, 2558)

2.1.3 สัญลักษณ์ของความหลากหลายทางเพศ

กลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศได้นำสัญลักษณ์บางอย่างมาใช้ในการระบุตัวตนเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียวกัน ความภาคภูมิใจ และคุณค่าที่มีร่วมกัน โดยสัญลักษณ์ของกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศนั้นใช้เพื่อสื่อสารแนวคิดอัตลักษณ์ ทั้งภายในกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ และวัฒนธรรมหลักซึ่งเป็นวัฒนธรรมของคนส่วนใหญ่ โดยสัญลักษณ์ที่เป็นที่ยอมรับเป็นสากลคือสัญลักษณ์ธงสีรุ้ง และสามเหลี่ยมสีชมพู (Gilbert Baker Foundation, 2018)

นอกจากนั้นยังได้มีการนำสัญลักษณ์เพื่อบ่งบอกตัวตนให้คนทั่วไปสามารถรับรู้ได้ง่าย ผ่านการปรับจากสัญลักษณ์เพศชายและหญิง โดยมีการปรับเปลี่ยนให้ทิศทางที่แตกต่างออกไปด้วยการนำมาไขว้กันเพื่อแสดงให้เห็นถึงกลุ่มคนที่เป็นเพศเดียวโดยมีการสื่อสารทั้งที่เป็นสัญลักษณ์สีสัญลักษณ์ภาพ คำพูด โดยแบ่งประเภทสื่อที่ใช้ในการสื่อสารประเด็นเรื่องความหลากหลายทางเพศดังนี้ (กรองกาญจน์ ชนะเสรีชัย, 2543)

1. การสื่อสารประเด็นเรื่องความหลากหลายทางเพศอย่างชัดเจน

1.) นำเสนอภาพความเป็นบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศอย่างชัดเจน โดยไม่ต้องมีการตีความหรือแปลความหมาย เช่น การแสดงออกผ่านอัตลักษณ์ทางเพศหรือวิถีทางเพศ หรือการแสดงท่าทางอิริยาบถต่าง ๆ ที่ตรงข้ามกับเพศสภาวะของตนเอง หรือนำเสนอภาพความเป็นคู่รักอย่างชัดเจนเช่น ภาพคู่รักที่มีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้ง เช่น การกอด การจูบ การหอมแก้ม

2.) นำเสนอด้วยคำพูด หรือข้อความที่แสดงถึงความหลากหลายทางเพศอย่างชัดเจน เช่น มีคำศัพท์เกี่ยวกับกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศอย่างชัดเจน เช่น เกย์ เลสเบี้ยน คู่รักเพศเดียวกัน Love Wins LGBTQ Pride Month และอื่น ๆ เป็นหัวเรื่อง (Headline) หรือนำเรื่องย่อย (Sub headline) ประกอบอยู่ในชิ้นงานการสื่อสารของตราสินค้า

2. การสื่อสารประเด็นเรื่องความหลากหลายทางเพศโดยนัย

1.) นำเสนอด้วยภาพ หรือข้อความที่บ่งบอกถึงความหลากหลายทางเพศอย่างเป็นนัย ไม่ชัดเจน ต้องให้ผู้อ่านตีความหมายเอง

2.) นำเสนอด้วยสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความหลากหลายทางเพศ เช่น รับบิ้น สายรุ้ง สามเหลี่ยมกลับหัวสีชมพู ดอกไม้ หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์เพศเดียวกันที่ปรากฏอยู่คู่กันได้ หรือมีการใช้สีม่วงเป็นการบ่งบอกถึงกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นต้น โดยมีความหมายดังต่อไปนี้

ธงสีรุ้ง หมายถึง เป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ ที่สร้างโดยศิลปินที่ชื่อ กิลเบิร์ต เบคเกอร์ โดยนำธงสีรุ้งมาย่อให้มีเพื่อให้ใช้ในการเดินขบวน 'Gay Freedom Day Parade' ที่ซานฟรานซิสโกมีทั้งหมด 8 สี โดยแต่ละสีมีความหมายที่แตกต่างกันไปดังนี้ สีชมพูหมายถึงเพศวิถี สีแดงหมายถึงชีวิต สีส้มหมายถึงการเยียวยา สีเหลืองหมายถึงแสงอาทิตย์ สีเขียวหมายถึงธรรมชาติ สีฟ้าเทอคอยซ์หมายถึงความมหัศจรรย์ ศิลปะ สีครามหมายถึงความกลมกลืน สีม่วงหมายถึงจิตวิญญาณ หลังจากนั้นได้มีการปรับสีให้เหลือเพียง 6 สี ด้วยการตัดสีชมพูและสีครามออก ธงสีรุ้งได้กลายเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้ในการต่อสู้เรียกร้องเพื่อกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศสากล เพราะสีรุ้งมีนัยยะถึงความหลากหลายที่อยู่รวมกันได้ เหมือนสีของธงถึงแปดสีแต่ได้เรียงอย่างสวยงามเคียงข้างกัน นัยยะนี้สำคัญมากสำหรับแนวทางในการเคลื่อนไหวทางสังคม (พีพีทีวี ออนไลน์, 2558)

สามเหลี่ยมกลับหัวสีชมพู หมายถึง สัญลักษณ์แห่งความภาคภูมิใจในความเป็นเกย์ (Gay Pride) เป็นสามเหลี่ยมที่ใช้กลับหัวลงไปข้างล่างเพื่อเป็นอนุสรณ์ให้นักโทษเกย์ชายที่ถูกขังอยู่ใน ค่ายกักกันของนาซี ในปัจจุบันได้นำเครื่องหมายนี้มาใช้ในการเคลื่อนไหวสิทธิของเกย์ (Gay Rights) (เดอะแมทเทอร์, 2562)

สีม่วง หมายถึง สีที่อยู่ตรงกลางระหว่างสีโทนร้อนและสีโทนเย็น ซึ่งมีความหมายถึงความไม่แน่นอน เป็นสีที่ทำให้รู้สึกเศร้าและร้ายแรงในเวลาเดียวกัน และนอกจากนั้นสีม่วงยังเป็นสีที่ใช้การแทนชายรักร่วมเพศตั้งแต่ยุคสมัยของฮิตเลอร์ (Sanook, 2556)

ดอกชบา หมายถึง ดอกไม้ที่มีทั้งเกสรตัวผู้ และเกสรตัวเมียในดอกเดียวซึ่งเป็นดอกไม้ประเภทสมบุรณ์เพศ และนำมาใช้เป็นสัญลักษณ์เชิงชู้สาว หรือความรักของคนชายขอบในอดีตซึ่งนิยมใช้ในวงการภาพยนตร์ไทย

เครื่องหมายสัญลักษณ์เพศเดียวกัน หมายถึง สัญลักษณ์ที่แสดงความเป็นเพศชาย เพศหญิงที่สากลยอมรับ และนำมาดัดแปลงด้วยการนำสัญลักษณ์มาไขว้กันเพื่อเพิ่มความหมายขึ้นมาใหม่ แต่เนื่องจากสัญลักษณ์ยังไม่ได้มีข้อมูลรับรองทางกฎหมายที่ชัดเจน สัญลักษณ์นี้จึงมีความหลากหลายและยังไม่ได้มีการรับรองที่แน่ชัด (กาญจนา ดวงสุวรรณ, 2556)

2.1.4 ความหมายของความเท่าเทียมกันทางเพศ

ความเท่าเทียมทางเพศ หมายถึง การจัดการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ หรือการแสดงออกที่แตกต่างจากเพศโดยกำเนิด เพื่อให้บุคคลทั้งผู้หญิง ผู้ชาย และกลุ่มบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศเข้าถึงและได้รับสิทธิ หน้าที่ และโอกาส ตามหลักการสิทธิมนุษยชนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่ถูกเลือกปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม (ชีรา ทองกระจาย, 2561; กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว, 2563)

เพศภาวะ (Gender) คือ บทบาทความเป็นเพศที่ถูกกำหนดและประกอบสร้างขึ้นจากขนบธรรมเนียม ประเพณี โครงสร้างอำนาจ และกลไกทางสังคมต่าง ๆ ซึ่งส่งผลต่อการนิยามตนเองหรืออัตลักษณ์ทางเพศ (Gender Identity) และการแสดงบทบาททางเพศ หรือตัวตนทางเพศของบุคคลในสังคม เช่น การแสดงบทบาทความเป็นหญิง หรือความเป็นชาย หรือความเป็นเพศอื่น ๆ ในสังคมของบุคคล เพศสภาพ เป็นผลลัพธ์จากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่เชื่อมโยงกับทัศนคติ ความเชื่อ วัฒนธรรม ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ซึ่งไม่มีสถานะตายตัว สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามยุคสมัย ตามความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรม และไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับเพศสรีระหรือเพศกำเนิดก็ได้ อย่างไรก็ตาม ในสังคมที่มีการควบคุมบทบาททางเพศสภาพและบรรทัดฐานความเป็นหญิงความเป็นชาย (Gender Norm) สูง บุคคลอาจจะไม่สามารถแสดงออกความเป็นเพศของตนเองได้อย่างเต็มที่ และจำเป็นต้องแสดงออกบทบาททางเพศตามที่สังคมกำหนด เช่น เกิดเป็นผู้หญิงต้องเรียบร้อย ต้องใส่กระโปรง เป็นผู้ชายต้องเข้มแข็ง เป็นผู้นำไม่ร้องไห้ เป็นต้น การควบคุมบทบาททางเพศสภาพเหล่านี้ส่งผลทำให้คนกลุ่มหนึ่งที่แสดงออกผิดแผกไปจากบรรทัดฐานทางสังคมถูกตีตรา

ทำให้เป็นกลุ่มชายขอบ (Marginalized Group) (Mazurana, Roberts & Parpart , 2005; กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว, 2563)

นอกจากนี้ความเท่าเทียมทางเพศยังหมายถึงบุคคลที่มีเพศภาวะแตกต่างจากเพศกำเนิด นั่นหมายถึงบุคคลที่เกิดมาเป็นเพศกำเนิดหนึ่งแต่นิยามตนเอง หรือแสดงออกแตกต่างออกไป ไม่สอดคล้องกับเพศกำเนิด ซึ่งในภาษาอังกฤษเรียกว่า Transgender หรือคนข้ามเพศ คนข้ามเพศ กำหนดนิยามตนเองหรือมีสำนึกรู้ว่าตนเองมีเพศสภาพที่แตกต่างจากเพศสรีระ และบทบาททางเพศที่สังคมกำหนด โดยแบ่งออกเป็นบุคคลที่เกิดมามีอวัยวะเพศชายแต่นิยามตนเองและแสดงออกเป็นผู้หญิง (Male-to-Female) ในภาษาไทยเรียกว่า ผู้หญิงข้ามเพศ และบุคคลที่เกิดมามีอวัยวะเพศหญิง แต่แสดงออกหรือนิยามตนเองว่าเป็นผู้ชาย (Female-to-Male) ในภาษาไทยเรียกว่าผู้ชายข้ามเพศ (การกำหนดคำเรียกนั้นจะยึดเพศที่บุคคลนั้นต้องการจะเป็นเป็นหลัก) ในกลุ่มคนข้ามเพศยังมีความหลากหลายของอัตลักษณ์และการแสดงออกในหลายระดับ ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจ ความต้องการ ความพร้อมในด้านต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล บางคนอาจจะพอใจในการแต่งกายและแสดงออกข้ามเพศ แต่ไม่ต้องการใช้ฮอร์โมนเพื่อเปลี่ยนแปลงร่างกาย หรือไม่เข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศก็ได้ หรือบางคนอาจจะต้องการเปลี่ยนเพศสรีระด้วยการผ่าตัดแปลงเพศ และการใช้ฮอร์โมนเพื่อข้าม หรือ เพศวิถี (Sexuality) ที่วิถีชีวิตทางเพศในทางกามารมณ์ และในด้านความรักความรู้สึก ซึ่งหมายถึงรวมถึงรสนิยมทางเพศ ความรู้สึกดึงดูด ความปรารถนาทางเพศ ความรู้สึกรักใคร่ชอบพ้อ หรือพฤติกรรมในความสัมพันธ์ทางเพศของบุคคล (ชีรา ทองกระจาย, 2561)

โดยความเท่าเทียมทางเพศกลุ่มเพศนี้ ในโลกตะวันตกในยุคสมัยใหม่ได้เข้าสู่การเปลี่ยนแปลงด้านสังคมวัฒนธรรมที่สำคัญ และส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมุมมองในเรื่องเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ สิทธิความเป็นส่วนตัวของบุคคล และมุมมองต่อเพศวิถีของคนในสังคม ส่วนหนึ่งเป็นเพราะอิทธิพลของศาสนาคริสต์ในฐานะเครื่องมือในการควบคุม พฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมที่เสื่อมถอยอ่อนกำลังลงในระบอบการเมืองการปกครองในรัฐชาติตะวันตก และอีกส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลจากการพัฒนาแนวคิดเสรีนิยมที่ให้ความสำคัญ และตระหนักถึงสิทธิเสรีภาพ ความเท่าเทียมกันของมนุษย์ และการเคารพในสิทธิมนุษยชนที่เป็นแนวคิดที่กำเนิดและเติบโตขึ้นในสังคมตะวันตก ควบคู่ไปกับการพัฒนาของระบอบประชาธิปไตย (สมชาย ปรีชาศิลปกุล, 2558) การรับรองสิทธิของกลุ่มความหลากหลายทางเพศได้รับความสำคัญและตระหนักในระดับสากลเพิ่มมากขึ้นในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 จนถึงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 21 ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดกระแสแนวคิดเรื่องสิทธิมนุษยชน และแนวคิดแบบเสรีนิยมที่พัฒนาไปสู่แนวคิดที่ต้องการต่อสู้กับโครงสร้างอำนาจในระบบอนุรักษ์นิยมแบบเก่า เช่น แนวคิดและกระแสในการต่อต้านและปลดแอกจากระบบอาณานิคม แนวคิดต่อต้านการเหยียดสีผิว รวมถึงแนวคิดด้านสตรีนิยมซึ่งเผยให้เห็นระบบอำนาจชายเป็นใหญ่ที่ควบคุมสังคมอยู่ ประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศได้พัฒนาแนวคิดด้านสิทธิมนุษยชนจากการยกเลิกให้การมี

เพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันไม่ใช่ความผิด ได้ก้าวหน้ามาเป็นการรับรองสถานภาพทางกฎหมายและรับรองสิทธิต่าง ๆ เช่น สิทธิในการแต่งงาน การมีชีวิตร่วม การมีครอบครัวของบุคคลเพศเดียวกัน และการรับรองเพศของคนข้ามเพศ ประเทศเดนมาร์กเป็นประเทศแรกที่อนุญาตให้จดทะเบียนคู่ชีวิต (Civil Union) ระหว่างคู่รักเพศเดียวกันเป็นประเทศแรก ใน ค.ศ. 1989 และตามด้วยประเทศอื่น ๆ เช่น นอร์เวย์ สเปน อังกฤษ ฝรั่งเศส เป็นต้น ซึ่งต่อมาได้มีการพัฒนากฎหมายให้เป็นกฎหมายแต่งงานเพศ (Same Sex Marriage) เหมือนคู่รักชาย-หญิงทั่วไป โดยส่วนใหญ่แล้วประเทศในยุโรปจะเริ่มจากการอนุญาตให้มีการจดทะเบียนคู่ชีวิตได้ระหว่างคนเพศเดียวกัน หรือมีเรียกว่า Partnership หรือ Civil Union ซึ่งเป็นกฎหมายคนละฉบับกับการสมรส แล้วจึงพัฒนามาเป็นกฎหมายสมรสระหว่างเพศเดียวกัน ในที่นี้ขอยกตัวอย่างจากประเทศต่าง ๆ เพื่อให้เห็นวิวัฒนาการการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มความหลากหลายทางเพศ (ดวงพร ช่างทอง, 2565)

ในส่วนของประเทศไทยนับว่ามีความก้าวหน้าและตอบรับกับสถานการณ์ในปัจจุบันอย่างรวดเร็ว ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 ที่ระบุความหมายของการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศอย่างชัดเจน ครอบคลุมถึงบุคคลที่มีการแสดงออกที่แตกต่างจากเพศโดยกำเนิด (มาตรา 3) และได้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2558 ตาม พ.ร.บ. ความเท่าเทียมระหว่างเพศกำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ (คณะกรรมการ สทพ.) ที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน (มาตรา 5) ซึ่งหนึ่งในอำนาจหน้าที่ที่สำคัญคือการกำหนดนโยบาย มาตรการ และแผนปฏิบัติงานเพื่อให้มีการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศในทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น นอกเหนือจากคณะกรรมการ สทพ. แล้ว ยังมีคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (คณะกรรมการ วลพ.) อีกคณะหนึ่งซึ่งมีที่มาจาก การสรรหาและได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีผู้รักษาการตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ โดยมีหน้าที่สำคัญคือการวินิจฉัยปัญหาที่มีการยื่นคำร้องว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามมาตรา 18 ซึ่งเป็นที่น่าสนใจว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้มีบทกำหนดโทษสำหรับผู้ใดที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ วลพ. ด้วย กล่าวคือ ระวังโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สะท้อนให้เห็นว่าเป็นกฎหมายที่มีบทบังคับใช้อย่างชัดเจนไม่เพียงแต่ส่งเสริมเท่านั้น (รัชดา ไชยคุปต์, 2562)

แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มความหลากหลายทางเพศยังต้องเผชิญกับปัญหาทางด้านกฎหมาย เพราะประเทศไทยยังขาดกฎหมายการรับรองสิทธิและสถานภาพของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ เช่น กฎหมายรับรองการสมรสของบุคคลรักเพศเดียวกัน กฎหมายการรับรองสถานภาพของบุคคลข้ามเพศ คนข้ามเพศยังไม่สามารถเปลี่ยนเพศสภาพของตนเองในเอกสารทางราชการและสถานะทางกฎหมายได้ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะได้รับการผ่าตัดแปลงเพศไปแล้วก็ตาม เป็นต้น ข้อจำกัดดังกล่าวทำให้กลุ่มความหลากหลายทางเพศไม่สามารถเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างเต็มที่ เช่น สิทธิในการ

ได้รับความคุ้มครองเมื่อถูกกระทำรุนแรง (หากสาวประเภสองถูกข่มขืนไม่สามารถเอาผิดกับผู้กระทำในความผิดข่มขืนเนื่องจากกฎหมายไม่รับรองอวัยวะเพศที่ได้มาจากการผ่าตัดเป็นเพียงแต่แผลผ่าตัดเท่านั้น) สิทธิที่เกี่ยวกับบุตร สิทธิในการรับบุตรบุญธรรม สิทธิในการรับมรดก สิทธิในการทำนิติกรรมต่าง ๆ ร่วมกับคู่สมรส เป็นต้น ในปัจจุบันเป็นที่รู้จักกลุ่มความหลากหลายทางเพศปรากฏตัวในทุกระดับชั้นของสังคม และมีพื้นที่มากขึ้นในยุคโลกาภิวัตน์ในปัจจุบัน โดยไม่ได้มีแค่คำว่า “กะเทย” เหมือนในอดีต แต่มีคำว่า เกย์ ทอม ดี สาว ประเภสอง หญิงรักหญิง ชายรักชาย ผู้หญิงข้ามเพศ ผู้ชายข้ามเพศ ฯลฯ เพิ่มขึ้นมาอีกด้วย ซึ่งล้วนเป็นคำที่ถูกผนวกเข้าไปในชีวิตประจำวันของสังคมไทย การปรากฏขึ้นของคำเรียกขานตัวตน คำนิยามหรืออัตลักษณ์ทางเพศแบบใหม่ ๆ แสดงให้เห็นความหลากหลาย การเปิดเผยตัวตนและความชัดเจนในอัตลักษณ์แบบต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้น กลุ่มคนรุ่นใหม่กล้าที่จะเปิดเผยตัวตนของตนเอง หรือรสนิยมทางเพศอันเป็นส่วนหนึ่งของอัตลักษณ์ของตนเองมากขึ้น เหล่านี้เป็นผลพวงจากพลวัตทางสังคมวัฒนธรรมที่ปรับตัวเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามกระแสโลก การสื่อสารในสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อออนไลน์ สิ่งตีพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อีกทั้งยังทำให้เกิดการรวมกลุ่มหรือเกิดชุมชน (Community) เกิดการรวมกลุ่มของภาคประชาสังคมความหลากหลายทางเพศ เพื่อเคลื่อนไหวเรียกร้องการเปลี่ยนแปลงการยอมรับและความชอบธรรมทางกฎหมายของเพศหลากหลาย (ชีรา ทองกระจาย, 2561) ซึ่งที่ผ่านมาได้ นำไปสู่ความสำเร็จในการแก้ไขและปรับปรุงการรับรองและการยอมรับจากรัฐในระดับหนึ่ง เช่น กรณีการเปลี่ยนแปลงเอกสาร ส.ด. 43 ในการยกเว้นการเกณฑ์ทหารสำหรับกลุ่มสาวประเภสองหรือผู้หญิงข้ามเพศ เกิดจากการเรียกร้องของกลุ่มเครือข่ายคนข้ามเพศที่ต้องการดำรงชีวิตอย่างมีเกียรติและเท่าเทียมคนอื่น ๆ รวมถึงเพื่อขจัดปัญหาการถูกเลือกปฏิบัติและถูกปฏิเสธในการเข้าทำงานเนื่องมาจากการถูกตีตราว่าคนข้ามเพศเป็น “โรคจิตถาวร” จากเดิมที่เอกสารยกเว้นการเกณฑ์ทหารระบุสาเหตุของการยกเว้นว่า “จิตผิดปกติอย่างถาวร” ได้เปลี่ยนเป็น “ภาวะเพศสภาพไม่ตรงกับเพศกำเนิด” การรับรองจากภาครัฐ โดยกระทรวงกลาโหมนี้ ถือเป็นความก้าวหน้าหนึ่งในการรับรองความเสมอภาคและเท่าเทียมของกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่สำคัญในประเทศไทย (ดวงพร ช่างทอง, 2565)

2.1.5 ความเท่าเทียมและความเสมอภาค

หากกล่าวคำว่า “ความเท่าเทียม” และ “ความเสมอภาค” ขึ้นมา หลายคนอาจคิดว่าคำทั้งสองคำนี้มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันจนสามารถใช้แทนกันได้ ทว่าความหมายของทั้งสองคำนี้มีความแตกต่างกัน โดย Milken Institute School of Public Health (2020) ได้ให้คำนิยาม “ความเท่าเทียม” (equality) ว่า การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้รับทรัพยากรหรือโอกาสเท่าๆกัน ขณะที่ “ความเสมอภาค” (equity) จะคำนึงว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่างมีสถานะที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องจัดสรรทรัพยากรหรือโอกาสให้เหมาะสมและเพียงพอ เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่เท่าเทียมกันได้

ในสาขาวิชากฎหมาย เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์ (2548) กล่าวว่าเมื่อพิจารณาบทบัญญัติแห่งกฎหมายสามารถแยกหลักความเสมอภาคได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ หลักความเสมอภาคทั่วไป (formal equality หรือ de jure equality) และ หลักความเสมอภาคเฉพาะเรื่อง (substantive equality หรือ de facto equality) โดยหลักความเสมอภาคทั่วไปเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลทุกคนที่อาจกล่าวอ้างกับการกระทำใดๆ ของรัฐได้ หากเรื่องนั้นมิได้มีการกำหนดไว้ในหลักความเสมอภาคเฉพาะเรื่อง แต่หากเรื่องใดมีหลักความเสมอภาคเฉพาะเรื่องกำหนดไว้แล้วก็ให้พิจารณาไปตามหลักความเสมอภาคเฉพาะเรื่องนั้น ส่วนหลักความเสมอภาคเฉพาะเรื่อง คือหลักความเสมอภาคที่ใช้เฉพาะภายในขอบเขตเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการเฉพาะ เช่น หลักความเสมอภาคเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับชายและหญิง เป็นต้น ตัวอย่างของความเสมอภาคทั่วไป ได้แก่การที่นายจ้างจ่ายค่าตอบแทนที่เท่ากันให้แก่พนักงานชายและหญิงที่ทำงานแบบเดียวกัน ส่วนตัวอย่างของความเสมอภาคเฉพาะเรื่อง ได้แก่การที่นายจ้างรับพนักงานชายและหญิง โดยพิจารณาจากความสามารถของตัวบุคคล โดยไม่คำนึงว่าพนักงานเป็นเพศอะไร สมรส มีบุตร หรือตั้งครรภ์หรือไม่

ดวงพร เพชรคง (ม.ป.ป.) กล่าวว่า “ความเสมอภาค” หมายถึง ความเท่าเทียมในสิทธิหน้าที่ และโอกาสทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองซึ่งความแตกต่างทางเพศต้องไม่เป็นเงื่อนไขในการกำหนดสิทธิและโอกาสของบุคคลในสังคม นอกจากนี้ดวงพรได้เสริมว่าความไม่เสมอภาคทางเพศเป็นสาเหตุหนึ่งของความไม่เท่าเทียมและเป็นที่มาของการกระทำ ความรุนแรงที่ส่งผลกระทบต่อทั้งทางกาย จิตใจ สังคมของบุคคล ตลอดจนสร้างปัญหาอื่นๆอีก เช่น การกีดกันโอกาสทางการศึกษา การจ้างงาน ค่าตอบแทน โอกาสในการก้าวหน้าในสายอาชีพ การเข้าถึงบริการต่างๆ การมีส่วนร่วมทางการเมือง ความรุนแรงและการคุกคามทางเพศอีกด้วย

กล่าวโดยสรุป คือ ความเท่าเทียมและความเสมอภาคอาจแตกต่างกันโดยเนื้อแท้ แต่মনทัศน์ทั้งสองต่างก็มีความเชื่อมโยงกัน ดังนั้น ในการสร้างความเท่าเทียมทางโอกาสที่แท้จริงจำเป็นต้องมีความเสมอภาคเพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนมีโอกาสเท่ากันในการเข้าถึง อย่างไรก็ตาม ความระมัดระวังในเรื่องการจัดการกับประเด็นนี้ยังคงเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากการให้โอกาสหรือทรัพยากรที่น้อยเกินไปในผู้ที่มีความต้องการมาก และให้มากเกินไปในผู้ที่มีความต้องการน้อย สามารถก่อให้เกิดปัญหาความไม่เท่าเทียมดังที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับชีรีส์วาย

2.2.1 ความหมายของชีรีส์วาย

(แนว) วาย (Y) เป็นคำย่อที่นำมาใช้เรียกสื่อประเภทคนรักเพศเดียวกัน (Homosexual) โดยพื้นฐานของคำว่า วาย (Y) มาจากคำในภาษาญี่ปุ่น 2 คำ คือคำว่า “**やおい**” (Yaoi: ยาโออิ) ซึ่งใช้เรียกสื่อบันเทิงที่มีการนำเสนอความสัมพันธ์และความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน และ “**百合**” (Yuri: ยูริ) ซึ่งใช้เรียกสื่อบันเทิงที่มีการนำเสนอความสัมพันธ์และความรักระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิง แม้ว่าวายจะถูกนำมาใช้เรียกสื่อประเภทคนรักเพศเดียวกันก็ตาม แต่เดิมความมุ่งหมายของสื่อแนววายไม่ใช่เรื่องของเพศวิถี (Sexuality) ของบุคคล หากแต่เป็นประเภทของเรื่องเล่า (Narrative) ประเภทหนึ่งที่เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์และความรักของคนที่มีเพศกำเนิดเดียวกัน (Sex) มากกว่าจะพูดถึงเรื่องเพศวิถีของบุคคลโดยตรง โดยเป็นวัฒนธรรมจากญี่ปุ่นที่แรกเริ่มเดิมทีจะเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ของชายชายในนิยายและการ์ตูน หรือเรียกอีกอย่างว่า Boy's Love “คู่จิ้นชายชาย” หรือ “ชายจิ้นชาย” คือ การจับคู่ผู้ชายมารักกับผู้ชายอีกคนโดยกลุ่มผู้หญิงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมานานแล้วตั้งแต่ทศวรรษ 1970 โดยปรากฏในการ์ตูนผู้หญิงในญี่ปุ่น และนี่กลายเป็นจุดเริ่มต้นของวัฒนธรรมวายจนถึงปัจจุบัน การเกิดขึ้นของยาโออิมิคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องหลายคำในบริบทของวัฒนธรรมประชานิยมในญี่ปุ่น เช่น โชเน็นไอ (Shonen-ai) จูเน่ (JUNE) และบอยส์เลิฟ (Boy's Love) (กฤตพล สุธีภัทรกุล, 2563)

ปัจจุบันโชเน็นไอกับจูเน่ ถูกแทนที่ด้วยคำว่า “บอยส์เลิฟ” และ “ยาโออิ” ไปแล้ว แม้ว่าลักษณะของทั้งสองคำนี้จะเป็นข้อถกเถียงว่ามีความหมายบางอย่างแตกต่างกัน แต่ระยะหลังนักวิชาการจำนวนมากก็เลือกให้คำสองคำนี้มีความหมายเดียวกัน ส่วนในบริบทของไทยหลังจากรับเอาวัฒนธรรมดังกล่าวเข้ามาก็มักใช้คำว่า ยาโออิ หรือ วาย มากกว่าอีกคำ เช่นเดียวกันกับในเกาหลีใต้ ยาโออิ เดิมทีเป็นงานที่เขียนขึ้นเพื่อล้อเลียนงานต้นฉบับโดยจับให้ตัวละครชายที่มีชื่อเสียงมาเขียนเรื่องใหม่โดยเพิ่มให้ตัวละครชายมีความสัมพันธ์แบบชายรักชาย โดยจะเรียกตัวละครเอกจะถูกเรียกว่า “คู่วาย” โดยฝ่ายชายที่เป็นฝ่ายรุกจะเรียกว่า “พระเอก” หรือ “เซเมะ” จะถูกออกแบบให้ดูเหมือนเป็นผู้ชายมากกว่า เช่น ขนาดตัวใหญ่กว่า สูงกว่า มีกล้ามเนื้อมากกว่า ส่วนตัวละครคู่ที่เป็นฝ่ายรับจะเรียกว่า “นายเอก” หรือ “อุเคะ” จะยังคงมีภาพลักษณ์เป็นชายแต่จะมีลักษณะภายนอกบอบบางกว่า สิ่งเหล่านี้มีขึ้นเพื่อสนองตอบด้านจินตนาการให้ “กลุ่มสาววาย” ทั้งที่เป็นผู้เขียนหรือผู้ผลิต ผลงานแนววายและกลุ่มผู้เสพเนื้อหาดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าในยุคแรกการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมนี้ก็เพื่อสาววายและโดยสาววายโดยเฉพาะ วัฒนธรรมวายได้แพร่ขยายมายังไทยเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 20 ปี ผ่านนิยายแปลและหนังสือการ์ตูนอยู่ในกลุ่มจำกัดเฉพาะผู้หญิง แม้ว่ามีช่วงเวลาหนึ่งต้องเผชิญกับการเข้ามา

ควบคุมโดยกฎหมาย เนื่องจากมีเนื้อหาบางส่วนบางฉากที่เกี่ยวกับความปรารถนาทางเพศ (Erotic) จึงทำให้นวนิยายของกลุ่มนี้ถูกตีวงแคบให้อยู่ภายในสมาชิกกลุ่มเว็บบอร์ดเท่านั้น หลักของวัฒนธรรมวายเป็น การสร้างเรื่องขึ้นมาใหม่เพื่อตอบสนองความสุขทางจิตนาการ หรือ “การจิน” เมื่อตัวละครหรือบุคคลที่เป็นที่นิยมมีความสัมพันธ์กันและรักกัน ลักษณะพิเศษของกลุ่มสาววาย คือ การมองแบบยาโออิ (Yaoi Gaze) ที่จะสามารถใช้จินตนาการในการมอง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายมีความเป็นไปได้มากกว่าสิ่งที่คนปกติเห็น ถ้าไม่มีการมองแบบ ยาโออิ (Yaoi Gaze) เวลาเราเห็นผู้ชายตบหัวกันก็จะเข้าใจว่าพวกเขาเป็นแค่เพื่อนกัน แต่หากว่าถ้าเป็นสาววาย กลับเห็นว่าพวกเขาสัมผัสศีรษะกันอย่างอ่อนโยนตามขนบของวาย สุนทรียภาพหรือ อรรถรสหลัก ๆ ในแบบนวนิยายโรมานซ์ ที่มีกบเจออูปรสระหว่างทางบ้าง แต่ท้ายสุดก็จบด้วย ความสุขสมหวัง จนบางครั้งเรื่องราวก็อาจจะชวนพาฝันและไม่อิงความเป็นจริงหรือความสมจริง (นัทธัญ ประสานนาม, 2562)

โดยสื่อละครโทรทัศน์ในประเทศไทยเริ่มมีการจัดทำซีรีส์วาย Y (Yaoi) ขึ้นในปี พ.ศ. 2557 มีการสร้างซีรีส์วายที่มีตัวละครหลักเป็นผู้ชายสองคนรักกัน ซึ่งก็คือเรื่อง Love Sick The Series รักวุ่นวายรุ่น แสบ มีเนื้อหาคล้ายซีรีส์วายรุ่นทั่วไปแต่มีลักษณะเด่น คือ มีตัวละครนำเป็นชายรักชาย ซึ่งได้ผลตอบรับ เป็นอย่างดีจนมีการสร้างภาคต่อ และเริ่มทำให่วงการซีรีส์วายรุ่นไทยเริ่มผลิตซีรีส์วายออกมาเพื่อตอบสนองกลุ่มคนดูที่เรียกตนเองว่า “สาววาย” ที่มีความชอบและสนับสนุนชายรักชาย เนื่องจากบุคคลในสังคมนั้นมีรสนิยมหรือความชื่นชอบที่ต่างกันถึงแม้จะอยู่ร่วมสังคมเดียวกันก็ตาม เหตุผลนี้จึงทำให้เกิดการผลิตเพื่อตอบสนองรสนิยมของผู้บริโภคในสินค้าทุกประเภท แม้กระทั่งสินค้าประเภทสื่อ ไม่ว่าจะเป็นนวนิยาย ละคร ซีรีส์ ภาพยนตร์ ต่างก็มีหลายรูปแบบเพื่อตอบสนองต่อความชื่นชอบของบุคคลในสังคม เช่น แนวนู๊ (Action) ผจญภัย (Adventure) รักโรแมนติก (Romance) เศร้า (Drama) เป็นต้น ซึ่งในแต่ละประเภทก็จะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างของตนเอง เป็นการนำเสนอความรักของชายรักชาย โดยซีรีส์วายว่ามีลักษณะแตกต่างจากซีรีส์ความรักวัยรุ่นทั่วไป อีกทั้งสื่อบันเทิงประเภทละครหรือซีรีส์ในปัจจุบันนี้มีหลากหลายประเภท แต่ละประเภทก็มักมีการนำเสนอที่แตกต่างกันไปตามแนวหรือประเภทของสื่อ นั้น ๆ เช่น ซีรีส์แนวผจญภัยก็มักจะมีการนำเสนอที่แตกต่างออกไปจากซีรีส์แนวความรัก โดยซีรีส์ยายนั้นมีลักษณะเฉพาะจำนวน 6 ลักษณะ (นุชณาภรณ์ สมญาดี, 2561) ได้แก่

ลักษณะที่หนึ่ง การชายฝืนผ่านคุณสมบัติของตัวละครที่ต้องเป็นผู้ชายในอุดมคติของผู้หญิง หรือจะเป็นการชายฝืนผ่านเนื้อเรื่องที่ส่วนใหญ่มักมีตอนจบสวยงาม

ลักษณะที่สอง การจำลองความจริงในซีรีส์ยายนั้นมีการจำลองสังคมที่ยอมรับความรักของชายรักชายและการสร้างสถานการณ์จำลองที่ทำให้ตัวละครเกิดความใกล้ชิดกัน

ลักษณะที่สาม การใช้บทบาทตัวละครหญิงเพื่อให้เกิดความชัดเจนในความสัมพันธ์รูปแบบชายรักชาย

ลักษณะที่สี่ การใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อบทบาททางเพศและอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร

ลักษณะที่ห้า การใช้การเขียนแทนคำพูดเพื่อแสดงความรู้สึก

และลักษณะที่หก การใช้โวจนวนภาษาแทนวจนภาษา เพื่อแสดงความรู้สึกของตัวละคร จะเห็นได้ว่าซีรีส์วายในปัจจุบันเลือกนำเสนอตัวละครหลักเป็นชายรักชายเพื่อแสดงให้เห็นว่าความรักของชายรักชายนั้นมีใจความผิดปกติของจิตใจ ต่างจากสมัยก่อนที่กลุ่มคนชายรักชายจะเป็นเพียงตัวละครประกอบ มีภาพแทนในเชิงลบแต่ซีรีส์วายปัจจุบันได้มีการนำเสนอความรักของชายรักชายในลักษณะเชิงบวกมากขึ้น

2.2.2 การเติบโตของอุตสาหกรรมวายมีความเป็นมาอย่างไรในประเทศไทย

ในประเทศไทยแต่เดิมนั้น สื่อแนววายนั้นเป็นพื้นที่เฉพาะกลุ่ม (Niche Market) ของคนที่เรียกว่า “สาววาย” ซึ่งการบริโภคสื่อวายแต่เดิมถูกจัดประเภทให้เป็นเช่นเดียวกับสื่อลามกอนาจารที่ผู้บริโภคจะต้องทำแบบลับ ๆ โดยไม่สามารถโชว์ หรือนำเสนอสินค้าบนแผงหน้าร้านได้อย่างชัดเจน และเปิดเผยแบบในปัจจุบัน กระแสความนิยมและการยอมรับของสื่อค้อย ๆ พัฒนาขึ้นในสังคมไทยในช่วงประมาณปี 2557 เป็นต้นมา ปัจจุบันสื่อแนววายเป็นที่ปรากฏตัวอยู่ในหลากหลายรูปแบบ เช่น การ์ตูน นิยาย ภาพยนตร์ ซีรีส์ และละครโทรทัศน์ เป็นต้น (เขมภัทร ทฤษฎิกุล, 2564)

สื่อววายที่ได้การตอบรับอย่างดีมาจากสังคมวงกว้างในฐานะสื่อบันเทิงประเภทหนึ่งโดยไม่จำกัดเฉพาะสาววายอีกต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อแนววายเป็นที่ดึงดูดใจจากนิยายมาสร้างเป็นซีรีส์ มักจะได้รับความนิยมเป็นพิเศษจากฐานผู้อ่านเดิมที่เข้ามาสนับสนุน และฐานแฟนคลับใหม่จากความนิยมในตัวนักแสดงคนนั้น ๆ โดยมีซีรีส์วายเป็นที่ประสบความสำเร็จที่ผ่านมาจากมาจากการดัดแปลงมาจากนิยายววาย เช่น ซีรีส์เรื่อง Love Sick the Series (รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) และเพราะเรารักกัน (2gether the Series) เป็นต้น ดังภาพที่ 2 และ ภาพที่ 3

ภาพที่ 2 ซีรีส์ เรื่อง Love Sick the Series (รักวุ่น วัยรุ่นแสบ)

ที่มา: เขมภัทร ทฤษฎีคุณ, 2564

ภาพที่ 3 ซีรีส์ เรื่อง เพราะเราคู่กัน (2gether the Series)

ที่มา: เขมภัทร ทฤษฎีคุณ, 2564

ในปี 2565 ได้มีการผลิตซีรีส์วายแนวใหม่ โดยเป็นซีรีส์วายสายแอ็กชันมาเฟีย ซึ่งประเทศไทยยังไม่เคยมีซีรีส์วายแนวนี้ จึงถือได้ว่ามีกระแสมาแรงและได้รับความสนใจจากผู้ชื่นชอบแนววายเป็นจำนวนมาก จนส่ง #KinnPorscheTheSeries ขึ้นติดเทรนด์อันดับ 1 ทวิตเตอร์ไทย และทั่วโลก ในทุกตอนที่ออกอากาศ และผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรณีศึกษาในครั้งนี้ คือ เรื่อง KinnPorsche The Series (คินน์ พอร์ช เดอะซีรีส์) รักโคตรร้าย สุดท้ายโคตรรัก โดยถูกดัดแปลงมาจากนิยายวายออนไลน์ชื่อดังของนักเขียนนามปากกา Daemi ซึ่งใช้ชื่อนิยายว่า KinnPorsche Story : รักโคตรร้าย สุดท้ายโคตรรัก และผลิตโดยบริษัท บี ออน คลาวด์ (Be On Cloud) (อรธีรา, 2565) ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ซีรีส์วาย เรื่อง คินน์พอร์ช เดอะซีรีส์ รักโคตรร้าย สุดท่ายโคตรรัก (KinnPorsche The Series)

ที่มา: อรธีรา, 2565

ซีรีส์วาย : คินน์พอร์ช เดอะซีรีส์ (KinnPorsche The Series)

แนวซีรีส์ : แอ็คชั่น โรแมนติก

ผู้เขียนบท : พรรณชฎมน ชิวสุเจริญ, สิทธิชัย ปัญญา, ภาณุภา วิทยาขจรเดช และ พันพิศสา รูปเทียน

ผู้กำกับการแสดง : โขม - ก้องเกียรติ โขมศิริ, ปอนด์ - ภูษดา วิทยาขจรเดช และ เป็ปซี่ - บัญชร วรเศรษฐ์อารี

ดัดแปลงจากนิยายเรื่อง : Kinn Porsche Story - รักโคตรร้าย สุดท่ายโคตรรัก

ผู้ประพันธ์ : Daemi

ดำเนินการผลิต : บริษัท บี ออน คลาวด์ จำกัด มหาวิทยาลัย

ผู้จัด: ปอนด์ - ภูษดา วิทยาขจรเดช NGKORN UNIVERSITY

วันเวลาออกอากาศ : ทุกวันเสาร์ เวลา 22.30 น. ทาง ช่องวัน31 และรับชม Kinn Porsche The Series La Forte ย้อนหลัง แบบ Uncut บนแพลตฟอร์ม iQiyi และเว็บ <http://iQ.com>

ระยะเวลาออกอากาศ : ตอนแรก วันเสาร์ที่ 2 เมษายน 2565

เรื่องย่อ

สองครอบครัวมาเฟียผู้ยิ่งใหญ่ ธีรปัญญากร ที่มีการสืบทอดอำนาจจากรุ่นสู่รุ่น ด้วยการปกครองของตระกูลหลัก (ผู้นำสูงสุด) และตระกูลรอง (ผู้ตามคำสั่ง) ต่างทำตัวเป็นปกติสุขกันดี แต่ลับหลังทั้งสองตระกูลก็มีเรื่องแอบแทงข้างหลัง ห้ำหั่นกันอยู่เสมอ เรื่องราวเริ่มต้นจากคินน์ (รับบทโดย มาย ภาควุฒิ) ลูกชายรองของมาเฟียใหญ่ตระกูลหลัก ถูกลอบทำร้ายและต้องหนีตายเอาชีวิตรอด จนมาเจอ พอร์ช (รับบทโดย อาโป - ณัฐวิญญ์) เด็กเสิร์ฟในร้านเหล้าแห่งหนึ่ง ที่ทำทุกอย่างเพื่อแลกกับเงินไปเลี้ยงและดูแลน้องชาย ปอเซ (รับบทโดย บาร์โค้ด - ตฤณสิษฐ์) เบื้องแรก พอร์ชไม่ได้สนใจจะช่วยคินน์เลยสักนิด จนในสถานการณ์จวนตัว คินน์จึงยื่นข้อเสนอให้พอร์ชตน ช่วยแลกกับเงิน 5 หมื่นบาท พอร์ชยอมตกลงทันที ช่วยชีวิตคินน์ไว้ได้อย่างปลอดภัย จากลีลาเตะต๋อยและการต่อสู้ที่ถูกตาต้องใจลูกชายมาเฟีย คินน์จึงชวนให้พอร์ช มาเป็นหัวหน้าบอดี้การ์ดส่วนตัว แต่พอร์ชไม่สนใจ และทำงานเสิร์ฟที่ร้านเหล้าต่อไป ชีวิตของคินน์ยังคงถูกคุกคามไม่ลดละ และหนักข้อขึ้นจนทำให้เขาตัดสินใจออกตามหา

พอร์ชจึงที่ร้าน เพื่อชวนให้เขามาเป็นบอดี้การ์ดส่วนตัวอย่างที่เขาคงต้องการ ระหว่างนั้นพอร์ชเลยต้องรับมือทั้งศัตรู และ คินน์ จนต้องจำใจไปเป็นบอดี้การ์ดของคินน์จนได้ ทว่าการเป็นหัวหน้าบอดี้การ์ดของลูกมาเฟียตระกูลหลัก มันไม่ใช่เรื่องง่ายตาย ทั้งการยอมรับของพวกบอดี้การ์ดด้วยกัน และยังได้ใกล้ชิดกับคินน์ ก็เกิดอาการยิ่งหัวนั้ว และมีเงื่อนไขปริศนาเกี่ยวกับครอบครัวที่ตายไป จึงจำเป็นต้องสืบสาวให้รู้ความจริง (mgronline, 2565)

รายชื่อนักแสดง

อาโป - ณัฐวิญญ์ วัฒนกิตพัฒน์	รับบท พอร์ช พชร กิตติสวัสดิ์
มาย - ภาคภูมิ ร่มไทร	รับบท คินน์ อนาคินน์ ชีร์ปัญญากร
ต๋อง - ธนายุทธ ฐาภอรธยา	รับบท คุณ แทนคุณ ชีร์ปัญญากร
ไบเบิ้ล - วิชญ์ภาส สุขเมตติกุล	รับบท เวกัส กรวิศว์ ชีร์ปัญญากร
เจฟ - ชาเตอร์ วรรณมล	รับบท คิม คิมหันต์ ชีร์ปัญญากร
ต้า - นันคุณ ภัคภัทรพรพบ	รับบท มาเก๊า ชีร์ปัญญากร
บาร์โค้ด - ตฤณสิษฐ์ อิศระพงษ์พร	รับบท ปอเซ่ พิชญะ กิตติสวัสดิ์
บาส - อัศวภัทร์ ผลพิบูลย์	รับบท อาร์ม
บิว - จักรพันธ์ พุทธา	รับบท พีท
จ๊อบ - ยศธร คงลิขิต	รับบท พล
กบ - ทรงสิทธิ์ รุ่งนพคุณศรี	รับบท กร ชีร์ปัญญากร
เอ็กซ์ - ปิยะ วิมุกตายน	รับบท กัณฑ์ ชีร์ปัญญากร
แก๊ป - ธนเวทย์ สิริวัฒน์ธนกุล	รับบท อาอี

ตัวอย่างเชิงประจักษ์ที่เห็นชัดที่สุดของการเติบโตของสื่อประเภทวายในประเทศไทย คือ เมื่อเราเปิดเข้าไปในแอปพลิเคชันประเภทวีดีโอสตรีมมิ่ง (Video Streaming) เช่น LINE TV WeTV และ Netflix เป็นต้น จะเห็นได้ว่าการนำเสนอซีรีส์หรือภาพยนตร์สั้นที่เป็นสื่อแนววายจำนวนมาก โดยในแต่ละปีจะมีการพยายามนำผลิต และเผยแพร่ซีรีส์วายมากกว่า 24 เรื่อง (เฉลี่ยเดือนละ 2 เรื่อง โดยประมาณ) (สำหรับซีรีส์ตอนยาวโดยไม่รวมมินิซีรีส์) จากค่ายสื่อขนาดใหญ่ที่พร้อมกันเข้าสู่ตลาดซีรีส์วาย และแม้แต่กระทั่งช่องโทรทัศน์ในอุตสาหกรรมสื่อดั้งเดิมก็เริ่มพยายามลงเนื้อหา (Content) ในผังรายการโทรทัศน์ของตัวเองด้วยละครโทรทัศน์แนววาย และสิ่งหนึ่งที่สะท้อนปัจจัยการส่งเสริมมาจากมูลค่าทางเศรษฐกิจของสื่อประเภทนี้ ซึ่งไม่เพียงเกิดขึ้นจากการบริโภคภายในประเทศ แต่สื่อวายไทยนั้นเติบโตเป็นอย่างมาก และถูกส่งออกไปต่างประเทศในฐานะสินค้าเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะประเทศจีน พม่า ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ซึ่งจากการประเมินของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ได้เปิดเผยว่า มูลค่ารวมเฉพาะของประเทศไทยรวมกันอยู่ที่ 1,000 ล้านบาท และไม่ใช่เพียงแค่สื่อบันเทิงประเภทซีรีส์เท่านั้นที่สร้างรายได้ และมีการส่งออกไปยังต่างประเทศ อุตสาหกรรมสื่อวายได้ขยายวงออกไปสู่การผลิตสินค้าสำหรับแฟนคลับ (Loyalty) เช่น ตุ๊กตา นิยาย โป้โต้บุ๊ก โปสเตอร์ และสติ๊กเกอร์ไลน์ เป็นต้น โดยของที่ระลึกทั้งหมดดังที่กล่าวมานั้นเป็นส่วนหนึ่งของการชื่นชมนักแสดงที่ตนชื่นชอบ บริษัทสื่อรายใหญ่จำนวนมากในประเทศสามารถต่อยอดธุรกิจบันเทิงของตนจากนักแสดงในซีรีส์แนววายโดยการขายประสบการณ์ให้กับแฟนคลับทั่วโลก

ผ่าน Visual Fan Meeting เช่น กรณีของ Global Live Fan Meeting ของคูนักแสดงไบรท์-วิน จากซีรีส์คู่กันที่สามารถดึงดูดแฟนคลับได้ถึง 93 ประเทศ มียอดการกดหัวใจมากถึงพันล้านดวง และมียอดรีทวีตถึง 2 ล้านกว่าทวีตจากแฟนคลับทั่วโลกภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง (เขมภัทร ทฤษฎีกุณ, 2564)

ดังนั้น การเติบโตของอุตสาหกรรมสื่อแนววายนี้ได้รับความสนใจจากผู้ประกอบธุรกิจเป็นจำนวนมาก และแม้แต่กระทั่งรัฐบาลเองก็มีท่าทีที่สนใจเป็นอย่างมาก และอยากกระโดดเข้ามามีส่วนร่วมกับเรื่องนี้ โดยพยายามออกนโยบายสนับสนุนให้มีการผลิตเนื้อหาแนววายมากขึ้นเพื่อส่งออกเป็นซอฟต์แวร์

2.2.3 ซีรีส์วายในบริบทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

หากพิจารณาซีรีส์วายในบริบทของประเภทหนึ่งของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ในฐานะของ “สื่อ” (Media) ตามการแบ่งประเภทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของ UNCTAD นิตยสารส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ผลักดันเศรษฐกิจไทย เดือนตุลาคม 2562 ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 โดย CEA (Creative Economy Agency) หรือสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ได้กล่าวถึงประเทศไทยไว้ว่าเป็นแหล่งที่เหมาะสมในการรวบรวมนักเขียนและเผยแพร่เนื้อหาเกี่ยวกับซีรีส์วาย

“เป็นสวรรค์ของสาววาย ด้วยเนื้อหาของซีรีส์ที่เล่นจริง จูบจริง จนส่งผลให้คู่พระ-พระ ของไทยเองก็มีโอกาสสร้างกระแสในต่างประเทศไม่แพ้พระนางคู่อื่น... งานสร้างสรรค์ของไทยนั้นถูกจัดอยู่ในแถวหน้าของอาเซียน นั่นเพราะนอกจากที่ไทยจะเป็นแหล่งรวมนักสร้างสรรค์จากหลายสาขาแล้ว เรายังมีชัยภูมิทางสังคมซึ่งเหมาะจะเป็นที่ตั้งของหุบเขาภูเขาที่เหล่าปรมาจารย์จะสามารถรักกันได้อย่างเปิดเผย โดยไม่ต้องปรับเนื้อหาจนทำให้เหล่าแฟนคลับต้องจินตนาการต่อยอดจากเรื่องราวของมิตรภาพให้พินน้อยลงกว่าที่ควรจะเป็น” มนต์ฉิณี ยงวิกุลม, บรรณาธิการอำนวยการ (อ้างถึงใน นิตยสารส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ผลักดันเศรษฐกิจไทย, 2562)

นอกจากนี้ พบว่าหน่วยงานภาครัฐของไทยโดยสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา ได้อธิบายถึงซีรีส์วายไทยไว้ในรายงานพิเศษประจำเดือนมกราคม 2564 ไว้ ในฐานะของ “ดิจิทัลคอนเทนต์” ที่สามารถสร้างโอกาสในการเผยแพร่วัฒนธรรม อาหารและสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เนื่องจากประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้นำด้านการผลิตคอนเทนต์ซีรีส์วายระดับโลกและเป็นอันดับ 1 ในเอเชีย มีมูลค่ารวมไม่ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท ซีรีส์วายไทยหลายเรื่องประสบความสำเร็จอย่างมาก โดยในตลาดที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือจีน อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ประกอบกับบุคลิกขงนักแสดงที่ช่วยดึงดูด ผู้ประกอบการส่งออกไทยอาจพิจารณาใช้ประโยชน์จากนักแสดงที่เป็น พิธีเซนต์อร์เพื่อใช้โฆษณาสินค้าไทยได้ ซึ่งน่าจะมีกระแสตอบรับเป็นอย่างดี

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับ Gender and Media

2.3.1 บริบทเพศวิถีที่นำเสนอผ่านสื่อในประเทศไทย

เพศไม่ได้มีเพียงเพศชายและเพศหญิงเท่านั้น เพราะบุคคลที่ถูกระบุให้เป็นเพศวิถีในสังคม กลุ่มคนที่มีพฤติกรรมรักคนในเพศเดียวกัน ชายกับชาย หรือหญิงกับหญิง มีการเปิดตัวและเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น การปรากฏตัวของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันหรือผู้มีเพศวิถีทางเลือก ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่มองค์กรเห็นได้อย่างชัดเจนมากขึ้นดังข้อค้นพบจากหลักฐานข้อมูลเรื่องเพศในข่าวออนไลน์ของแผนงานสร้างเสริมสุขภาพทางเพศ (จิตติมา ภาณุเตชะ และคณะ, 2550)

ปัจจุบันการยอมรับกลุ่ม LGBT ในสังคมไทยนั้น เริ่มมีการเปิดพื้นที่ทางสังคมมากขึ้นมาตั้งแต่ปี 2540 มีการปรากฏตัวของกลุ่มรักร่วมเพศเป็นจำนวนมากทั้งในระดับบุคคลและกลุ่มองค์กร จากบทความของกฤตยา อาชวนิจกุล พบว่า “ข่าวของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ทั้งรณรงค์เคลื่อนไหวทางสังคมและข่าวบุคคลรวมแล้ว 1,345 ชิ้น และ 288 ชิ้น เป็นข่าวที่ภาครัฐให้ความสนใจเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศนี้มากขึ้น ผ่านทางนโยบายการเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ และในปี 2545 กลุ่มอาจารย์ได้มีการขับเคลื่อนผลักดันจนกระทรวงสาธารณสุขของไทยได้ยอมรับว่าการรักเพศเดียวกันมิได้เป็นเรื่องผิดปกติ วิปริต หรือเป็นโรคจิตแต่อย่างใด สิ่งที่น่าสนใจที่กฤตยาพยายามพูดถึง คือ แม้ทัศนคติทั่วไปของสังคมไทยต่อเพศที่สามที่นักวิชาการต่างประเทศวิเคราะห์ว่ามีลักษณะ “ทนได้ แต่ยอมรับไม่ได้” และการดำเนินชีวิตของชนกลุ่มน้อยทางเพศยังคงถูกเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมในหลากหลายแง่มุม” เกี่ยวกับสื่อด้วยเช่นกัน ในการพูดถึงเมื่อหลังปี 2540 ว่าสังคมไทยมีการเปิดพื้นที่ให้กับกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ เรื่องราวของมากขึ้น ซึ่งสิ่งที่ทำให้กลุ่ม LGBT นั้นเป็นที่ยอมรับโดยไวของสังคมไทย คือ “สื่อ” (ทั้งสื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสารต่าง ๆ และช่องทางต่าง ๆ) (กัญจวิภา วิจิตรวัชรารักษ์, พระมหาอรุณ ปญญารุโณ และสุพัศตรา สันติรุ่งโรจน์, 2562)

ทัศนคติของสังคมที่มีต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นภาพสะท้อนจากสิ่งที่สื่อนำเสนอเกี่ยวกับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศต่อสังคม บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศแทบไม่มีพื้นที่ในสื่อ และเมื่อมีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศก็เป็นการนำเสนอที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง มีลักษณะเหมารวม และเต็มไปด้วยอคติ หรือปราศจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ ในทางกลับกันสื่อก็สามารถมีบทบาทสำคัญในการแก้ภาพพจน์เชิงลบ ตลอดจนการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อสาธารณชนเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิที่บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศต้องเผชิญได้ โดยการเพิ่มพื้นที่ให้กับบุคคลที่มีความ

หลากหลายทางเพศในสื่อมากขึ้น ตลอดจนนำเสนอประเด็นความหลากหลายทางเพศอย่างถูกต้อง ซึ่งแสดงให้เห็นความหลากหลายที่แท้จริงของบุคคลกลุ่มนี้

การปรากฏตัวของ LGBTIQN บนสื่อบันเทิง ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ ซีรีส์ หรือ ละคร ยังไม่ใช่สิ่งแปลกใหม่ในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา แต่สิ่งที่ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไปอย่างช้า ๆ นั่นคือลักษณะบทบาทของคาแรกเตอร์กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ ที่นับวันยิ่งซับซ้อนมากขึ้นเรื่อย ๆ หากย้อนกลับไปเมื่อ 20 หรือ 30 ปีก่อน ภาพ LGBTIQN ในภาพยนตร์หรือละครที่เราคุ้นเคย คงหนีไม่พ้นตัวละครสายตลกโปกฮา จริตจะก้านจัดจ้าน และไม่ได้มีฟังก์ชันอื่นใดมากไปกว่าการสร้างสีสัน แต่ปัจจุบันนี้ เราได้เห็นสื่อบันเทิงมากมาย กล้าที่จะขยับขยายบทบาทกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศให้กว้างขึ้น ได้เห็น LGBTIQN ขึ้นมาเป็นตัวละครเอกในเรื่องเล่ามากขึ้น มองเห็นมุมมองความเป็นมนุษย์ด้านอื่น ๆ มากขึ้น ขณะเดียวกัน มายาคติล้าสมัยที่มองว่ากลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศต้องตลก ต้องกล้าแสดงออก ฯลฯ นั้น ก็ค่อย ๆ ถูกบ่อนเซาะลงทีละน้อย

อย่างไรก็ดี ณ ปัจจุบันนี้ ในยุคที่การพูดคุยเรื่องความเสมอภาคทางเพศเกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง และมีรายละเอียดแตกแขนงย่อยออกไปหลายมิติ มีการตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับสื่อบันเทิงทั้งจากนักวิจารณ์และผู้ชมว่า เมื่อพิจารณากันอย่างถี่ถ้วนแล้วความหลากหลายทางเพศบนจอภาพยนตร์ ละคร และซีรีส์นั้น “หลากหลาย” ดังแสดงในภาพที่ 5 (The Visual by Thai PBS, 2564)

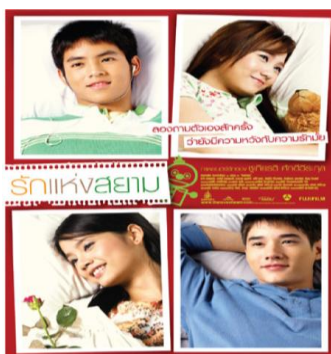
ภาพที่ 5 ความหลากหลายทางเพศบนสื่อไทย

ที่มา: The Visual by Thai PBS, 2564

จากผลการสำรวจในภาพที่ 4 พบว่า อัตลักษณ์ทางเพศทั้ง 7 ตัวอักษร (LGBTIQN) G หรือ Gay จะเป็นกลุ่มที่ถือครองสัดส่วนพื้นที่ในสื่อมากที่สุด อย่างเช่นในซีรีส์ทาง LINE TV ซึ่งเป็นหนึ่งใน Platform Streaming ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในประเทศไทย จากข้อมูลชี้ว่าตัวละคร Gay มีสัดส่วนคิดเป็น 89.52% ของคาแรกเตอร์ LGBTIQN บน LINE TV ทั้งหมด ขณะที่อีก 3 อัตลักษณ์ที่

เหลืออย่าง Lesbian และ Bisexual มีปริมาณเท่า ๆ กันอยู่ที่ 4.76% และ Transgender อยู่ที่ 0.95% ยิ่งไปกว่านั้น จากการแบ่งภาพยนตร์/ซีรีส์ออกเป็นประเภทต่าง ๆ จากการสำรวจของ The Visual ยังพบอีกว่ามีสื่อบันเทิงบางประเภทที่ไม่เคยมีการนำเสนอภาพกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศเลยตลอด 20 ปีที่ผ่านมา นั่นก็คือแอนิเมชันจากค่ายดิสนีย์ ซึ่งตัวละครทุกตัวล้วนเป็น Cisgender หรือ กลุ่มคนที่มีเพศสภาพตรงกับเพศสรีระโดยทั้งสิ้น ขณะที่บางอัตลักษณ์ก็ไม่เคยปรากฏหรือถูกหยิบยกมานำเสนอไม่ว่าจะในสื่อไหน ๆ ได้แก่ กลุ่ม I หรือ Intersex และ กลุ่ม Q หรือ Queer ด้วยเหตุนี้เมื่อย้อนกลับไปมองถึงแกนหลักของการนำเสนอความหลากหลายทางเพศ สถานการณ์ของสื่อบันเทิงในปัจจุบันจึงอาจยังไม่ตอบโจทย์เท่าที่ควร

บริบทของเพศวิถีที่นำเสนอผ่านสื่อมากมายเช่นสื่อละคร ภาพยนตร์ โดยสื่อภาพยนตร์ไทยในสมัยก่อนถูกปิดกั้นเพราะมีเนื้อหาเกี่ยวกับรักร่วมเพศหรือที่เรียกว่า เพศที่สาม อาจมาจากสาเหตุที่สังคมไทยที่ถูกสั่งสอนมาอย่างยาวนานว่าความรักที่จะเกิดขึ้นได้นั้นต้องมาจากความรักของเพศชายและเพศหญิงเท่านั้น ส่วนความรักของเพศเดียวกันถือว่าเป็นสิ่งผิดศีลธรรมและความดีงาม ในตอนนั้นจึงไม่มีใครคิดทำภาพยนตร์ประเภทนี้เพราะสิ่งที่ได้รับกลับมาอาจไม่คุ้มค่าการลงทุน เพราะสังคมยังไม่มีการยอมรับ แต่ในสมัยนี้เป็นเวลาหลายปีที่ภาพยนตร์ไทยพยายามเจาะกลุ่มคนดูให้มากขึ้น เพราะเพศวิถีมีจำนวนไม่น้อยบทบาทของภาพยนตร์ไทยจึงมีความสำคัญมาก เพราะอีกสิ่งหนึ่งที่น่าอกเหนือจากการสร้างภาพยนตร์ คือ หน้าที่ที่คนสร้างภาพยนตร์ต้องสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าในตัวเองของเพศวิถีให้สังคมไทยยอมรับและสนใจมากกว่าเดิม ภาพยนตร์ประเภทนี้มีจุดเริ่มต้นของเรื่องราวไม่เหมือนกัน บางเรื่องผู้เขียนบทเป็นเพศที่สามที่มีจุดประสงค์ที่จะสะท้อนมุมมองความคิดของเพศที่สามออกมาให้ชัดเจนและให้คนดูเข้าใจของคนกลุ่มนี้มากขึ้น เช่นภาพยนตร์ที่เคยได้รับการกล่าวขานกันอย่างมากตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน คือ ภาพยนตร์ เรื่อง รักแห่งสยาม (อูรพงศ์ แพทย์क्षा และสุรกิจ ปรางสร, 2555) ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 โปสเตอร์ภาพยนตร์ “รักแห่งสยาม” เข้าฉายวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550

ที่มา: อูรพงศ์ แพทย์क्षा และสุรกิจ ปรางสร, 2555

จากภาพที่ 6 ภาพยนตร์เรื่อง “รักแห่งสยาม” มีการนำเสนอความรักระหว่างชายกับหญิง ซึ่งถ่ายทอดออกมาในมิติที่ 1 ก็คือระหว่างผู้ชายที่ไม่ค่อยมั่นใจในความรักและอาจให้คำตอบอะไรไม่ได้เกี่ยวกับความรัก และผู้หญิงที่เร่งรัดคำตอบแบบฟันธงจากผู้ชายว่ารู้สึกอย่างไรกับตัวเองซึ่งสะท้อนความรักแบบการครอบครองผ่านวัยรุ่นชายหญิง ในอีกมิติหนึ่งก็คือระหว่างผู้ชายที่ไม่เคยมีความรักแต่ในท้ายที่สุดฝ่ายหญิงก็ค้นพบความจริงว่า ผู้ชายคนนั้นไม่สามารถเป็นแฟนได้ แต่ผู้หญิงคนนี้ก็เป็นตัวแทน ของผู้หญิงวัยรุ่นหลาย ๆ คนที่รู้ว่าพร้อมที่จะก้าวเดินต่อไปด้วยใจที่มีความหวัง สิ่งที่ยึดติดใจที่สุดระหว่างที่ชมภาพยนตร์เรื่องนี้ คือ ความรักระหว่างเพื่อนที่เป็นผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน จนทำให้ผู้ชมมองว่าเป็นภาพยนตร์ที่นำเสนอความเป็นเพศวิถีผ่านมุมมองด้านครอบครัว (อุรพงศ์ แพทย์คชา และสุรกิจ ปรางสร, 2555)

ดังนั้น เพื่อให้สื่อบันเทิงทั้งหลายกลายเป็นพื้นที่แห่งความเสมอภาคทางเพศอย่างแท้จริง สิ่งที่ผู้สร้าง ผู้กำกับ หรือนักเขียนบทสามารถทำได้ คือ การเปิดโอกาส การปกป้อง กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศจากทุก ๆ อุตสาหกรรมอย่างแท้จริง ให้กลุ่มเหล่านี้ได้มีพื้นที่ในสังคมในการบอกเล่าเรื่องราว และเปิดพื้นที่ใหม่ ๆ โดยเฉพาะพื้นที่ซึ่งมีความเปราะบาง หรือเป็นรากฐานสำคัญอันทำให้ LGBTQN ยังถูกเลือกปฏิบัติ อย่างเช่น มิติทางศาสนา ซึ่งพื้นที่เดิมมักตีตรากลุ่ม LGBTQN ว่าเป็นผู้ผิดบาป โดยหากสื่อยังไม่สามารถนำเสนอแง่มุมใหม่ ๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความหลากหลายและศาสนาได้ ความเชื่อนี้จะกลายเป็นรากฐานซึ่งผลิตซ้ำอคติหรือแม้กระทั่งความรุนแรงต่อไปเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด

2.3.2 การผลิตสื่อที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศ

การผลิตสื่อควรคำนึงถึงความหลากหลายทางเพศ 3 ด้าน คือ ด้านองค์กรสื่อ ด้านการดำเนินการผลิตสื่อ และด้านเนื้อหา (กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์, 2562) ดังนี้

1. ด้านองค์กร

1.1 องค์กรสื่อควรมีนโยบายที่ชัดเจนและเป็นมิตรกับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น นโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศในองค์กร กรอบจริยธรรมในการดำเนินงานที่เน้นความเท่าเทียม

1.2 องค์กรสื่อควรมีรูปแบบการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากร เช่น การอบรม กิจกรรม หรือการดำเนินการตามนโยบาย เสริมสร้างศักยภาพ เป็นต้น

1.3 องค์กรสื่อควรมีสภาพแวดล้อมและสังคมในองค์กรเป็นมิตรกับบุคลากรที่มีความหลากหลายทางเพศ

1.4 บรรณาธิการ โปรดิวเซอร์ ผู้เขียนบทความมีกระบวนการตรวจสอบเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศที่ชัดเจน มีมาตรฐาน กระตุ้นให้บุคลากรนำเสนอประเด็น และเนื้อหาเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศในเชิงบวกและสร้างสรรค์

2. ด้านการผลิตสื่อ

2.1 ควรมีแนวทาง/คู่มือการปฏิบัติต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในฐานะแหล่งข่าว แหล่งข้อมูล หรือนักแสดง ที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่น ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

2.2 บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่เป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิง (Key Reference) ในมิติอื่น ๆ มากกว่าการเป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิงประเด็นความหลากหลายทางเพศเท่านั้น เช่น เป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิงด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ศาสนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กีฬา เป็นต้น

2.3 ควรให้ความสำคัญกับข้อควรระมัดระวังต่อสิทธิของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือการผลิตซ้ำสร้างอคติ ภาพตัวแทน เช่น นำเสนอทอมที่ดูห้าว ชอบทำตัวกว้างเพื่อแสดงความแข็งแรง หรือผู้หญิงข้ามเพศทุกคนต้องเป็นคนสวย รักสวยรักงาม หรือสวยกว่าผู้หญิง เป็นต้น

2.4 ควรมีการปรึกษา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญทั้งแบบเป็นทางการ หรือไม่เป็นทางการในกระบวนการก่อนผลิต ผลิต และหลังผลิตสื่อ

3. ด้านเนื้อหา

3.1 สัดส่วนของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในเนื้อหาสื่อควรมีความเท่าเทียมกับเพศอื่น ๆ

3.2 เนื้อหาที่ปรากฏในสื่อเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศควรมีมากกว่ามิติเรื่องเพศ เช่น มิติทางสังคม วัฒนธรรม ศาสนา เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กีฬา เป็นต้น

3.3 เนื้อหาที่ปรากฏในสื่อเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศควรนำเสนอข้อเท็จจริงที่หลากหลายและสร้างสรรค์ มากกว่าเนื้อหาเรื่องปัญหาสุขภาพ พฤติกรรม ความแปลกประหลาด อาชญากรรมของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเพียงเท่านั้น

3.4 ควรนำเสนอเนื้อหาที่มีมายาคติทางเพศและภาพเหมารวมของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นคนที่มีความผิดปกติทางจิตและพฤติกรรมรักรุนแรง อารมณ์รุนแรง หมกมุ่นเรื่องเพศ การเป็นตัวตลก การรักสวยรักงาม มีความสามารถพิเศษ

3.5 ควรนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ทางเพศที่ไม่เชื่อมโยงกับเนื้อหาสื่อ เช่น มีการนำเสนอถึงอัตลักษณ์ทางเพศในเนื้อหาข่าวอุบัติเหตุรถชน ซึ่งอัตลักษณ์ทางเพศไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุรถชน เป็นต้น

3.6 ควรนำเสนอเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น สิทธิมนุษยชน สิทธิความหลากหลายทางเพศ

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

2.5.1 (ธนัท สุขวัฒนาวิทย์, 2556). อ้างถึง Salminen และคณะ (2000, p. 103) กล่าวว่า ทัศนคติ คือส่วนที่ยึดแน่นกับบุคลิกภาพของบุคคล โดยแต่ละบุคคลจะมีทัศนคติที่เป็นโครงสร้างอยู่แล้ว อันประกอบด้วย ทางด้านความรู้สึก ความเชื่อ อันใดอันหนึ่ง โดยองค์ประกอบนี้ จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกัน และกัน ซึ่งหากองค์ประกอบใดประกอบหนึ่งมีการเปลี่ยนแปลงก็จะส่งผลให้ องค์ประกอบหนึ่งเปลี่ยนแปลงเช่นกัน โดยทัศนคติแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบดังนี้

2.5.1.1 ความรู้สึก (Affective) คือ องค์ประกอบด้านอารมณ์หรือ ความรู้สึกของ ทัศนคติ โดยการเรียนรู้ถ่ายทอดการเรียนรู้มาจากบุคคลอื่น เช่น พ่อแม่ ครู หรือกลุ่มเพื่อน

2.5.1.2 ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive) คือ องค์ประกอบความรู้ความ เข้าใจด้าน ทัศนคติประกอบด้วย การรับรู้ของแต่ละบุคคล ความคิดเห็น และความเชื่อของแต่ละบุคคล โดยจะเน้นไปที่กระบวนการความคิดการใช้เหตุผลและตรรกะเข้ามาเป็นส่วนสำคัญของ ความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งความเชื่อในการประเมินผล จะเกิดจากการที่ตัวเองเป็นผู้ประเมินโดย จะแสดงออกมาในรูปแบบของความชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งของหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

2.5.1.3 พฤติกรรม (Behavioral) คือองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ของ ทัศนคติ คือ ความโน้มเอียงหรือความตั้งใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่แสดงพฤติกรรม การ กระทำ บางสิ่งบางอย่างต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง เช่น เป็นมิตร เป็นศัตรู ก้าวร้าว เป็นต้น โดยความตั้งใจนี้สามารถประเมินได้จาก การ พิจารณาองค์ประกอบทางด้านพฤติกรรมของทัศนคติ

2.5.2 (Schermerhorn, 2000). ทัศนคติ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่

2.5.2.1 องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) คือ ทัศนคติที่สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งจะ แสดงให้เห็นถึงความคิดของบุคคลเหล่านั้นที่มีต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสิ่งของใดสิ่งของหนึ่ง

2.5.2.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) คือ ความรู้สึกเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบส่วนบุคคล ซึ่งส่งผลมาจากสิ่งเร้าหรือสิ่งที่เกิดก่อน ทำให้บุคคลที่ได้รับสิ่งเร้า นั้นเกิดความคิดความรู้สึกและส่งผลออกมาเป็นทัศนคติ

2.5.2.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) คือ พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตั้งใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมีรากฐานมาจากความรู้สึกเฉพาะเจาะจง ของบุคคลหรือทัศนคติของบุคคล

2.5.3 (ดารณี พานทอง, 2542) การแสดงออกของทัศนคติแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

2.5.3.1 ทัศนคติในทางบวก (Positive Attitude) คือ ความรู้สึกของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อมในทางที่ดีหรือยอมรับความพึงพอใจ

2.5.3.2 ทัศนคติในทางลบ (Negative Attitude) คือการแสดงออกหรือความรู้สึกที่ไม่พอใจ หรือเป็นไปในทางไม่ดี ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย ต่อสิ่งแวดล้อมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2.5.3.3 การไม่แสดงออกทางทัศนคติหรือมีทัศนคติเฉยๆ (Negative Attitude) คือ มีทัศนคติที่แสดงออกอย่างเป็นกลาง เนื่องจากอาจจะไม่มีความรู้ความเข้าใจสิ่งของเหล่านั้น หรือบุคคลเหล่านั้น

2.5.4 (อัญชญา สายสนั่น ณ อยุธยา, 2558). อ้างถึง Kendler (1963, p. 572) กล่าวว่า ทัศนคติคือพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่แสดงถึงสภาวะความพร้อมในทางสนับสนุนหรือต่อต้านบุคคล สถาบัน สถานการณ์หรือแนวความคิด

2.5.5 (Allport, 1975). ทัศนคติ อาจเกิดขึ้นจากสิ่งดังต่อไปนี้

2.5.5.1 เกิดจากการเรียนรู้ โดยเด็กจะได้รับการเรียนรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรม และประเพณี ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากพ่อ - แม่

2.5.5.2 เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่าง ทั้งในสิ่งที่ดีและในสิ่งที่ไม่ดี

2.5.5.3 เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

2.5.5.4 เกิดจากการเลียนแบบ หรือรับทัศนคติของคนรอบข้างมาเป็นของตัวเอง

ดังนั้นจึงสรุปแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติได้ว่า แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ คือ แนวคิดอันมาจากความนึกคิดของแต่ละบุคคลซึ่งผ่านการคิดวิเคราะห์อย่างละเอียดจากบุคคลนั้นแล้ว โดยผ่านความรู้ ความรู้สึก ความเข้าใจและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล รวมไปถึงพฤติกรรมของแต่ละบุคคลอีกด้วย โดยทัศนคติส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนรู้ต่อสิ่งที่ผ่านมาของแต่ละบุคคล ความสามารถในการแยกแยะความแตกต่างของแต่ละบุคคล ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งจะส่งผลให้แต่ละบุคคลมีมุมมองต่อการคิดวิเคราะห์และมีทัศนคติต่อสิ่งต่างๆที่แตกต่างกันออกไป ในสิ่งเดียวกันเมื่อผ่านการมอง การพิจารณาจากคนที่ต่างกัน บางคนอาจจะมองด้วยทัศนคติส่วนตัวแล้วมองว่าเป็นแง่บวก แต่ในขณะที่เดียวกัน เมื่อเจอเหตุการณ์หรือสิ่งเดียวกัน อีกคนอาจจะมองสิ่งนั้นเป็นแง่ลบก็เป็นได้

เนื่องพื้นฐานการเติบโตประสบการณ์ชีวิตต่างๆ ที่ผ่านมาก็แตกต่างกัน ส่งผลอย่างยิ่งให้ทัศนคติของแต่ละคนแตกต่างกันออกไปตามสิ่งที่เคยได้เรียนรู้หรือเคยพบเจอ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อที่มีผลต่อความชื่นชอบซีรีส์วายเรื่องเพราะเราคู่กันของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร (ทักษญา หมอกบัว, 2563)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาถึงความชื่นชอบซีรีส์วายเรื่องเพราะเราคู่กัน ของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อที่มีผลต่อความชื่นชอบซีรีส์วายเรื่อง เพราะเราคู่กัน ของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ จำนวน 160 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา และค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับความชื่นชอบซีรีส์วายเรื่อง เพราะเราคู่กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดย 1) ด้านความน่าดึงดูดใจ นักแสดงในเรื่องมีความน่าดึงดูดใจ สวยหล่อ เนื้อเรื่องน่าติดตาม ทำให้ผู้ชมติดตามซีรีส์อย่างต่อเนื่อง 2) ด้านความ เชื่อวชาญ ผู้ชมชื่นชอบในความเชี่ยวชาญของผู้กำกับซีรีส์ที่สามารถอธิบายวิถีชีวิตชายรักชาย และเข้าถึงการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน นักแสดงสามารถแสดงได้สมบทบาทตามเนื้อเรื่อง 3) ด้านความน่าไว้วางใจ ผู้ชมไว้วางใจในตัวละคร นักแสดงสามารถแสดงได้อย่างสมบทบาท ส่งผลทำให้ผู้ชมชื่นชอบ และให้มีภาคต่อไป

ปัจจัยกาพลักษณ์ของนักแสดงซีรีส์วายที่มีผลต่อความพึงพอใจของกลุ่มแฟนคลับ ในเขตกรุงเทพมหานคร (นัฐธิยา มงคล, 2563)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อความพึงพอใจในนักแสดงซีรีส์วายของกลุ่มแฟนคลับในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านกาพลักษณ์ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในนักแสดงซีรีส์วายของกลุ่มแฟนคลับในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเชื่อมั่นด้วยวิธีของครอนบารคกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ระดับความเชื่อมั่น 0.978 เลือกแจกกลุ่มประชาชนที่เคยรับชมซีรีส์วายในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ใช้วิธีการทางสถิติแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์หาความแปรปรวน และสถิติสัมพันธ์สหสัมพันธ์พบว่า ผู้ชมที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในนักแสดงซี

รีส์วายของกลุ่มแฟนคลับ ส่วนเพศ และอาชีพไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจในนักแสดงซีรีส์วายของกลุ่มแฟนคลับ และภาพลักษณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับความพึงพอใจในนักแสดงซีรีส์วายของกลุ่มแฟนคลับ

ปัจจัยอะไรที่ส่งผลให้อุตสาหกรรมซีรีส์วาย (ชายรักชาย) เติบโต ได้อย่างรวดเร็วและใหญ่กว่าอุตสาหกรรมภาพยนตร์ซีรีส์แนวอื่นๆของไทย (นัฐทิยา มงคล, 2565)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างซีรีส์วาย (ชายรักชาย) ของไทยกับซีรีส์ทั่วไปของไทย (ชาย-หญิง) ทักษะความคิด และความรู้สึกของผู้ชมที่มีต่อซีรีส์วาย (ชายรักชาย) ของไทยรวมถึงทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศและการยอมรับการสมรสเท่าเทียม เมื่อดูซีรีส์วาย (ชายรักชาย) ของไทยว่าเป็นอย่างไร โดยการสัมภาษณ์จะเป็นการสัมภาษณ์ผ่านทางช่องทางออนไลน์ สำหรับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นแฟนคลับชาวต่างประเทศและการ สัมภาษณ์แบบซึ่งหน้าผสม การสัมภาษณ์แบบออนไลน์สำหรับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นแฟนคลับชาวไทย ซึ่งแบ่งผู้ให้ข้อมูลเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มแฟนคลับชาวต่างชาติ 15 ท่าน จากประเทศอเมริกาเหนือ 1 ท่าน, เยอรมัน 1 ท่าน, สวิสเซอร์แลนด์ 1 ท่าน, ฝรั่งเศส 1 ท่าน, ออสเตรเลีย 1 ท่าน, ออสเตรเลีย 1 ท่าน, จีน 2 ท่าน, ไต้หวัน 2 ท่าน, ญี่ปุ่น 2 ท่าน, พม่า 2 ท่าน, เวียดนาม 1 ท่าน และกลุ่มแฟนคลับชาวไทย 15 ท่าน รวมทั้งสิ้น 30 ท่าน โดยทุกท่านต้องเคยดูซีรีส์วาย (ชายรักชาย) ของไทยอย่างน้อย 1 เรื่อง ในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปีและสมัครใจในการเข้าร่วมการสัมภาษณ์ในครั้งนี้ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้อุตสาหกรรมซีรีส์วายของไทย (ชายรักชาย) เติบโตได้อย่างรวดเร็วและใหญ่กว่าอุตสาหกรรมภาพยนตร์ซีรีส์แนวอื่น ๆ ของไทย ประกอบด้วยปัจจัยดังนี้ 1. เหตุผลที่คนไทยบางส่วนหันไปนิยมดูซีรีส์วายของไทย (ชายรักชาย) มากกว่าซีรีส์ทั่วไปของไทย (ชาย- หญิง) คือ บทละครในการดำเนินเรื่องของซีรีส์ 2.ความรู้สึกของแฟนคลับต่อดาราศีรีส์วายของไทย (ชายรักชาย) คล้ายคลึงกับแฟนคลับที่ชื่นชอบศิลปินและดารากาฬโดยสามารถแบ่งกลุ่มแฟนคลับออกได้เป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มแฟนมโน, กลุ่มชิปเปอร์(Shipper) และกลุ่มมัมหมี่ โดยหนึ่งคนอาจจะเป็นได้มากกว่า 1 กลุ่ม ก็เป็นได้ 3. การใช้ดาราศีรีส์วายของไทย (ชายรักชาย) ไทยไปเป็นพรีเซนเตอร์สินค้าจะช่วยสร้างการรับรู้แบรนด์และผลักดันยอดขายของสินค้าได้เป็นอย่างดี 4. ช่องทางในการประชาสัมพันธ์ซีรีส์ที่ดีที่สุดคือช่องทาง Twitter 5. ทัศนคติของคนที่ยื่นชอบซีรีส์วายของไทย (ชายรักชาย) เชื่อว่ากฎหมายของไทยควรเปลี่ยนใหม่ การรับรองการสมรสเท่าเทียม แต่อาจจะเป็นไปได้ยากหากผู้ใหญ่ของบ้านเมืองเรายังเป็นคนเดิม ๆ อาจจะต้องใช้เวลาในการเปลี่ยนแปลงแต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต

การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย (กฤตพล สุธิภัทรกุล, 2563)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย 2) ศึกษาคุณลักษณะของตัวละครชายรักชาย ในซีรีส์วาย 3) ศึกษาทัศนคติของผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชาย ที่มีต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ตัวบทผ่านตัวละครชายรักชาย จำนวน 20 ตัวละคร จากซีรีส์วาย 10 เรื่อง ที่ออกอากาศระหว่างปี 2558–2562 และทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้ชมทางสังคมที่เป็นกลุ่มชายรักชายจำนวน 15 คน ผลการศึกษา พบว่า ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะที่แตกต่างจากกลุ่มชายรักชายใน ละครหลังข่าวและภาพยนตร์ในยุคก่อนที่มีความเป็นหญิงสูง ไม่สมหวังในความรัก แสดงออกเกินจริง และบ้าผู้ชาย แต่ตัวละครในซีรีส์วายถูกประกอบสร้างขึ้นมาใหม่ที่ถูกจำกัดอยู่ในช่วงวัยเรียน ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงวัยเริ่มทำงาน มีฐานะปานกลางจนถึงดี หน้าตาและรูปร่างดี อาศัยอยู่ในเมือง โดยมีคุณลักษณะร่วมกัน 4 ประการ คือ 1) การให้คุณค่าความเป็นชาย ด้วยการให้ตัวละครมีความเป็นชายสูงทั้งรูปร่าง หน้าตา ลักษณะนิสัย 2) การนำความสัมพันธ์ชายหญิงมาครอบทับไว้ ด้วยการกำหนดบทบาททางเพศ ส่งผลให้ตัวละครถูกแบ่งออกเป็นพระเอกที่ทำหน้าที่เป็นผู้กระทำ และนายเอกเป็นผู้ถูกกระทำ ซึ่งทำหน้าที่เป็น “นางเอก” แต่เป็นผู้ชายที่มีความเป็นหญิงสูงกว่าพระเอก เช่น รูปร่าง หน้าตาที่ตัวเล็กกว่า ผิวขาวกว่า หรือนิสัยที่มีความเป็นหญิงสูงกว่าพระเอก 3) การสร้างโลกในอุดมคติของการยอมรับกลุ่มชายรักชาย ทำให้ทุกคนสามารถยอมรับการเป็นชายรักชายได้แทบจะในทันที ซึ่งผิดธรรมชาติในโลกแห่งความจริง 4) รักเดียวใจเดียว ทำให้ตัวละครชายรักชายได้ครองคู่และใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางเชิงนโยบายเกี่ยวกับการนำเสนอภาพชายรักชายในสื่อแขนงต่าง ๆ รวมไปถึงการพัฒนาการผลิตซีรีส์วายให้มีความแปลกใหม่และสร้างความเข้าใจในกลุ่มชายรักชายให้มากยิ่งขึ้น ด้วยการนำเสนอตัวละครที่มีความหลากหลายมากขึ้น และให้ความสำคัญกับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศ ตลอดจนไม่กำหนดบทบาททางเพศของตัวละคร

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ทศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศของผู้ผลิตและผู้รับชมสื่อซีรีส์วาย เรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series) เป็นการดำเนินการวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) ประกอบด้วยงานเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ภายใต้กรอบการศึกษาคือ ความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ และใช้งานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในการรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ ทั้งแบบ In dept interview และ Focus Group และนำเสนอผลการศึกษาระบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 ขั้นตอนที่ 1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

แหล่งข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบ In-dept interview

3.1.1 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนฝ่ายผลิตซีรีส์วาย

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนฝ่ายผลิตซีรีส์วาย

ชื่อ - สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์	ตำแหน่ง/บทบาท ในฝ่ายผลิต	อาชีพหลัก	ประสบการณ์ การทำงานใน วงการบันเทิง
กฤษดา วิทยขจรเดช	ผู้อำนวยการผลิต / ผู้กำกับ	ธุรกิจส่วนตัว/ CEO บริษัท ปี ออน คลาวด์ จำกัด	22 ปี / ซีรีส์วาย 2 ปี
ผศ.ดร. พันพิสสา รูปเทียน	ผู้เขียนบทโทรทัศน์/ ผู้ฝึกสอนการแสดง	อาจารย์ประจำภาควิชา Media and Communication มหาวิทยาลัยนานาชาติมหิดล	20 ปี / ซีรีส์วาย 4 ปี
บัญชากร วรเศรษฐ์อารี	โปรดิวเซอร์ / ผู้กำกับร่วม	ฟรีแลนซ์	17 ปี / ซีรีส์วาย 5 ปี

3.1.2 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนนักแสดงซีรีส์วาย

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนนักแสดงซีรีส์วาย

ชื่อ - สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์	บทบาท	อาชีพหลัก	ประสบการณ์การทำงานในวงการบันเทิง
นักแสดงนามสมมติ A	นักแสดงหลัก	ธุรกิจส่วนตัว/ นักแสดง	15 ปี / ซีรีส์วาย 2 ปี
นักแสดงนามสมมติ B	นักแสดงหลัก	นักแสดง	10 ปี / ซีรีส์วาย 2 ปี
นักแสดงนามสมมติ C	นักแสดงหลัก	นักแสดง	2 ปี

3.1.3 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนนักบรรณรักษ์ด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

เพศ

ตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนนักบรรณรักษ์ด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

ชื่อ - สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์	อายุ	อาชีพหลัก	ประสบการณ์การเป็นนักบรรณรักษ์
พรหมศร วีระธรรมจารี	33 ปี	ธุรกิจส่วนตัว	10 ปี
ธีรัช ควรรตระกูล	33 ปี	ธุรกิจส่วนตัว	2 ปี
ธนภัทร์ คำลือเกียรติ	23 ปี	Content Creative The Standard Pop	1 ปี

แหล่งข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบ Focus Group

ตัวแทนจากกลุ่มผู้รับชม คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series) โดยมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้รับชมในการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

1. เคยรับชม คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series) ตั้งแต่ตอนที่ 1 จนถึงตอนสุดท้าย (ตอนที่ 14)
2. เคยรับชมซีรีส์วายอื่นๆมาไม่ต่ำกว่า 3 ปี
3. ทำการสุ่มเลือกผู้รับชมแบบสโนว์บอลล์ (Snowball) เลือกผู้รับชมจากการแนะนำหรือบอกต่อ ของกลุ่มแฟนคลับที่เป็นแอดมิน (Admin) หรือผู้นำ (Leader) ของกลุ่มแฟนคลับ ซึ่งเป็นกลุ่ม

Official บนสื่อสังคมออนไลน์ (ทวิตเตอร์) โดยเป็นผู้กำหนดกลยุทธ์การนำเสนอ และสร้างสรรค์สารหรือสรรหาเงินทุนในการสนับสนุนศิลปินและซีรี่ย์ของศิลปิน

4. เพื่อป้องกันความลำเอียงที่เกิดจากผู้วิจัย จึงจำเป็นต้องทำการปกปิดตัวตนผู้วิจัย (Blind Test) ในกระบวนการคัดเลือกกลุ่มผู้รับชมในครั้งนี้

3.1.4 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนผู้รับชมสื่อซีรี่ย์วายกลุ่มที่ 1 อายุ 18-29 ปี

ตารางที่ 4 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนผู้รับชมสื่อซีรี่ย์วายกลุ่มที่ 1 อายุ 18-29 ปี

ผู้ให้สัมภาษณ์	อายุ	อาชีพ	ระดับการศึกษา
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.1	25	ธุรกิจส่วนตัว	ปริญญาตรี
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.2	21	นักศึกษา	ปริญญาตรี
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.3	21	นักศึกษา	ปริญญาตรี
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.4	27	ธุรกิจส่วนตัว	ปริญญาตรี
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.5	29	ผู้ช่วยวิจัย	ปริญญาตรี
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.6	22	นักศึกษา	ปริญญาตรี
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.7	25	พนักงานประจำ	ปริญญาตรี
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.8	28	ธุรกิจส่วนตัว	ปริญญาตรี

3.1.5 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนผู้รับชมสื่อซีรี่ย์วายกลุ่มที่ 2 อายุ 30 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนผู้รับชมสื่อซีรี่ย์วายกลุ่มที่ 2 อายุ 30 ปีขึ้นไป

ผู้ให้สัมภาษณ์	อายุ	อาชีพ	ระดับการศึกษา
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.1	32	พนักงานบริษัท	ปริญญาตรี
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.2	33	พนักงานบริษัท	ปริญญาตรี
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.3	35	พนักงานบริษัท	ปริญญาตรี
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.4	35	Personal Assistant	ปริญญาโท
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.5	30	พนักงานบริษัท	ปริญญาตรี
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.6	32	ผู้ช่วยพยาบาล	ปริญญาตรี
ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.7	30	ประสานงาน	ปริญญาตรี

การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการติดต่อผ่านข้อความ Direct message ทางทวิตเตอร์ แต่อย่างไรก็ตาม กรณีที่ไม่มีการตอบรับจากแฟนคลับ ผู้วิจัยทำการติดต่อแฟนคลับโดยผ่านบุคคลที่รู้จักกับแฟนคลับอีกทอดหนึ่ง เพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้

3.2 ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือวิจัยในรูปแบบของแนวคำถาม (Question Guideline) โดยการออกแบบแนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยใช้คำถามแบบปลายเปิด (Open-ended questions) ในรูปแบบของคำถามกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured) เพื่อใช้วิธีวิจัยในรูปแบบการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) ที่เป็นการสัมภาษณ์รายบุคคล โดยทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3 ท่าน และวิธีวิจัยในรูปแบบการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Focus Group) จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 7-10 คน

สำหรับข้อคำถามจะครอบคลุมวัตถุประสงค์งานวิจัยทั้งสามข้อและประกอบไปด้วย 7 ส่วนสำคัญ ได้แก่

1. Background / Demographic Questions
2. Experience Questions
3. Behaviour Questions
4. Feeling Questions
5. Perspective / Opinion Questions
6. Trade off Questions
7. Knowledge Questions

3.3 ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ ผู้วิจัยนำแนวคำถาม (Question guideline) ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนการสัมภาษณ์เชิงลึกเข้าตรวจสอบกับอาจารย์ที่ปรึกษา ปรับแก้ไขหรือปรับเปลี่ยนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาตามที่เห็นควรเพื่อให้ถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพด้านความตรง (Validity) ของแนวคำถามที่ใช้สัมภาษณ์เชิงลึก โดยตรวจสอบว่าแนวคำถามที่ใช้สัมภาษณ์เชิงลึกนั้นสอดคล้องกับปัญหาคำถามวิจัย และสอดคล้องกับแนวคิดต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้สรุปไว้ในกรอบทฤษฎีวรรณกรรมในบทที่ 2

3.4 ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามที่สอดคล้องกับคำถามและวัตถุประสงค์ในการวิจัย พร้อมกับให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อคำถามให้มีความน่าเชื่อถือ
2. ผู้วิจัยสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยก่อนเริ่มการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะเกริ่นนำตนเองและวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ ทำการสัมภาษณ์ แบบกว้าง ๆ ก่อนในช่วงแรกเพื่อสร้างความคุ้นเคยและเป็นกันเอง หลังจากนั้นทำการสัมภาษณ์แบบ เจาะลึกเพื่อให้ได้คำตอบที่ตรงประเด็นตามปัญหา นำวิจัย ทำการจดบันทึก และบันทึกเสียงตลอดการ สัมภาษณ์ โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 1 ชั่วโมง
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้เพื่อเตรียมสรุปผล
4. ผู้วิจัยสรุปผลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยสรุปทีละส่วนตามคำถามการสัมภาษณ์

3.5 ขั้นตอนที่ 5 วิธีการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ค้นคว้าจากเอกสารงานวิจัย ข้อมูลจากการรวบรวมความคิดเห็นในสื่อออนไลน์และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่าง มาศึกษาและวิเคราะห์ตามกระบวนการของงานวิจัยเชิงคุณภาพ กล่าวคือ วิเคราะห์ถึงประเด็นสำคัญที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลและการสัมภาษณ์ (Major themes) จากนั้นนำประเด็นสำคัญมาแยกเป็นประเด็นย่อย (Sub-themes) และ หัวข้อย่อย (Categories) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จากภาพรวมไปจนถึงวิเคราะห์ถึงประเด็นย่อย และ นำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีการเชิงพรรณนา (Descriptive research)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศของผู้ผลิตและผู้รับชมสื่อซีรีส์วาย เรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsch The Series)” ประกอบไปด้วยการรายงานผล 2 ส่วน ส่วนแรกคือผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) กับตัวแทนฝ่ายผลิตซีรีส์ ตัวแทนนักแสดง และ ตัวแทนจากนักรณรงค์เพื่อสิทธิด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ ส่วนที่สองคือผลจากการสนทนาแบบกลุ่ม (Focus Group) ที่มาจากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มผู้รับชมซีรีส์วายและคินน์พอร์ชเดอะซีรีส์ ภายใต้วัตถุประสงค์การศึกษาทั้ง 2 ข้อ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศของผู้ผลิตและผู้รับชมสื่อซีรีส์วาย เรื่องคินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series) ในประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาแนวทางในการผลตสื่อซีรีส์วายที่มีเนื้อหาส่งเสริมความเข้าใจด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

4.1 ทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศในเรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์

ตัวแทนฝ่ายผลิตซีรีส์วาย

การแสดงทัศนคติและข้อคิดเห็นด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศในเรื่อง คินน์พอร์ชเดอะ ซีรีส์ จะอยู่ภายใต้ข้อคำถามที่ว่า ท่านมีการพิจารณาเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศในขั้นตอนการผลิตเรื่อง คินน์พอร์ชเดอะ ซีรีส์ หรือไม่ อย่างไร ซึ่งทางทีมงานฝ่ายผลิตได้ให้ข้อมูลไว้ว่า ต้องการให้ซีรีส์วายเรื่องนี้ขยายขอบเขตของความเป็นวายให้กว้างมากขึ้น เข้าถึงความ เป็นจริงในสังคมมากขึ้น แต่ก็มีข้อจำกัดในการทำงานอยู่พอสมควร ประการแรกคือ ซีรีส์เรื่องนี้ผลิตจากนิยายที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก การปรับบทนิยายเพื่อเป็นบทละครจึงต้องกระทำอย่างระมัดระวัง คงไว้ซึ่งโครงเรื่องที่ใกล้เคียงนิยายมากที่สุด การประกอบสร้างตัวละครในรูปแบบซีรีส์ เกิดจากการหาความต้องการของตัวละคร สร้างให้มีความเป็นมนุษย์มากที่สุดภายใต้รูปแบบความสัมพันธ์ที่อาจจะดูเกินจริงไปบ้าง การกระทำของตัวละครมีเหตุผลที่นำไปชัดเจน มีการปรับเพิ่ม-ลดเนื้อหาในฉบับซีรีส์ ทั้งนี้ได้พยายามเพิ่มความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศในซีรีส์ให้มากกว่านิยาย เพิ่มตัวละครเพศหญิงและสร้างให้มีบทบาทสำคัญทัดเทียมเพศชาย เช่น บอดีการ์ด และนักลอบ

สังหาร เป็นต้น รวมถึงให้ความสำคัญกับตัวละครเพศหลากหลาย ที่ไม่เพียงแค่สร้างสีสันเท่านั้น ยังให้
เห็นถึงภาวะอารมณ์ด้านอื่นๆ มีส่วนสำคัญกับเส้นเรื่อง เป็นต้น

“ต้องบอกว่าเราอยากทำเรื่องนี้ให้ออกมาดีที่สุด ในข้อจำกัดที่มันมีอยู่ เราพยายาม
ประนีประนอมเพื่อคุยกับทุกฝ่ายให้ลงตัว ทีมงานทุกคนทำงานกันหนักมาก พยายามนอกจากความ
หลากหลายและเท่าเทียมทางเพศที่ทุกคนเห็นในซีรีส์ ในชีวิตจริงก็อยากสร้างมาตรฐานที่ดีให้กับทุก
คน ทุกเพศ ในกองถ่ายก็ให้ความสำคัญกับทุกคน ใครล้อเลียน บูลลี่พี่ดำ พี่ตักเตือน มันต้องเริ่มจาก
กองถ่ายก่อน ถ้าทีมงานทุกคน ทุกเพศ เข้าใจ เปิดรับ และได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม มันจะส่งผล
ถึงเบื้องหน้าด้วย”

(กฤษดา วิทยขจรเดช, สัมภาษณ์ 3 กรกฎาคม 2566)

“คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ เราพยายามพามันไปให้ถึงจุดที่ใกล้เคียงความจริงมากที่สุด ทุกคนรู้ว่า
เรื่องนี้มันออกจะแฟนตาซี ทั้งความเป็นมาเพียและอะไรหลายๆอย่าง ดังนั้น มันมีข้อจำกัดของมัน สิ่ง
ที่เราทำได้คือ การสร้างตัวละครในบทซีรีส์ให้ออกมาจริงใจต่อคนดูมากที่สุด ทุกตัวละครมีเบื้องหลัง
ของการกระทำ มีที่มาที่ไป ทุกเพศถูกสอดแทรกเข้ามาให้มีบทบาท แม้เพศหญิงจะน้อย เราก็ทำให้เขา
มีบทบาทที่ ถึงฉันจะเป็นผู้หญิง ฉันก็เป็นบอดีการ์ดที่มีความสามารถได้ อะไรประมาณนี้ ตัวละคร
แทนคุณกับเจ้หยกเอง ก็ไม่ใช่ตัวละครสมทบที่ตลกเฮฮาไปวันๆ เค้ามียุทธผลของการกระทำ มี
ความสำคัญกับเนื้อเรื่องและคนรอบตัวเค้า ครมมองว่าในซีรีส์เราอาจจะยังไม่สามารถนำเสนอเรื่องความ
หลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศได้ตรงๆ แต่เราสามารถสร้างตัวละครเหล่านี้ที่ขับเคลื่อนด้วย
แนวคิดที่ดีได้ ทัดเทียม และลดทอนความชายเป็นใหญ่ลงได้ค่ะ”

(ผศ.ดร. พันพิัสสา รูปเทียน, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2566)

“อย่างที่บอกไป ซีรีส์วายมันคือธุรกิจ มันมีกลุ่มคนดูที่มีความชอบในรูปแบบเฉพาะของเขา
ในขณะเดียวกันเอง เรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมมันคือความถูกต้อง ดังนั้นเราต้องหาตรง
กลางให้เจอ พี่มีหน้าที่หาตรงกลางนั้น เราต้องประสานทุกฝ่าย เพื่อให้ซีรีส์มันยังดูน่าสนใจ น่าติดตาม
และส่งผลต่อความเข้าใจที่ถูกต้องให้ทุกคนได้”

(บัญญัติ วรเศรษฐ์อารี, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2566)

ตัวแทนนักแสดงซีรีส์วาย

การแสดงทัศนคติและข้อคิดเห็นด้านหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศในเรื่อง คินน์
พอร์ช เดอะ ซีรีส์ ของนักแสดงจะอยู่ภายใต้ข้อคำถามที่ว่า ท่านคิดว่าในเรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ มี
ประเด็นที่กล่าวถึงความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ อย่างไรบ้าง ซึ่งนักแสดงมองว่า ซีรีส์มี

การกล่าวถึงตัวละครหลักที่มากกว่าผู้ชายชอบผู้ชาย คือการนำเสนอให้ผู้ชมได้เห็นเลยว่าตัวละครเป็น
เกย์มาตั้งแต่ต้น และความสับสนของอีกตัวละคร ไม่ได้เกิดจากการสับสนทางเพศ แต่มาจากการ
สับสนทางความรู้สึก ว่าชอบจริงๆ หรือเพราะหน้าที่ นอกจากนี้ยังรวมถึงการที่ตัวละครในเรื่องล้วน
ปฏิบัติต่อการเป็นเพศหลากหลายอย่างปกติ ไม่มีการตั้งคำถามหรือเหยียดหยาม

“ตัวละครหลักเองก็เปิดตัวมาเลยว่า มีรสนิยมที่ชอบผู้ชายด้วยกันนะ เป็นเกย์นะ คนดูจะรู้เลย
ว่าตัวละครมีความชอบแบบนี้ ซึ่งในเรื่องนี้ทุกคนปฏิบัติแบบปกติ ไม่มีตกใจ แปลกใจ มันก้าวข้ามเรื่อง
นั้นมาแล้ว ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีนะ มันมีอะไรมากกว่าผู้ชายชอบพอกัน”

(นักแสดงนามสมมติ A, สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2566)

“มันคือความรู้สึกของมนุษย์ มันคือธรรมชาติ ความหลากหลายที่เห็นในซีรีส์คือความ
หลากหลายทางความรู้สึก ที่ไม่เกี่ยวกับเพศที่ติดตัวมา เป็นผู้ชายก็ชอบผู้ชายได้”

(นักแสดงนามสมมติ B, สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2566)

“ในซีรีส์วายมันก็คือความหลากหลายทางเพศอยู่แล้ว แค่มันมีจำกัด มันเป็นผู้ชายที่ชอบ
ผู้ชายด้วยกัน แต่เรื่องนี้มันเสนอให้เห็นเลยว่า เป็นเกย์นะ เป็นได้นะ ธรรมชาติ หรือการเป็นผู้นำหรือ
หัวหน้าก็ไม่เกี่ยวกับเพศ อยู่ที่ว่าใครเหมาะสม”

(นักแสดงนามสมมติ C, สัมภาษณ์ 1 กรกฎาคม 2566)

ตัวแทนนักบรรณคดีด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

การแสดงทัศนะและข้อคิดเห็นด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศในเรื่อง คินน์
พอร์ชเดอะ ซีรีส์ ของตัวแทนนักบรรณคดีด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ จะอยู่
ภายใต้ข้อคำถามที่ว่า ท่านเคยรับชมหรือเคยได้ยินเรื่อง คินน์พอร์ชเดอะ ซีรีส์ หรือไม่ หากเคย มีความ
คิดเห็นอย่างไร ตัวแทนทั้งสามท่านรู้จักและเคยได้ยินซีรีส์เรื่องนี้ โดย 2 ใน 3 ท่านเคยรับชมซีรีส์จน
จบ โดยเริ่มจากการได้ยินกระแสจากคนรอบตัว ทั้งครอบครัวและเพื่อนฝูงที่พูดถึง จากการสอบถาม
ทางนักบรรณคดีมองว่าคุณภาพของซีรีส์ยกระดับวงการซีรีส์วายให้ดีขึ้น แต่ยังขาดมิติของความ
หลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศที่ชัดเจนและถูกต้อง มีการนำเสนอที่เกินจริง ในขณะที่สังคม
ยังเจอปัญหาและการตั้งคำถามแต่ในซีรีส์กลับไม่มีการกล่าวถึง โดยเฉพาะปัญหาด้านความเท่าเทียม
ทางเพศ ที่ยังคงปรากฏในสังคมหรือแม้แต่ในซีรีส์เองก็ตาม จุดที่ดีคือการพยายามออกจากขนบวาย
แบบเดิม ๆ ที่ตัวละครหลักต้องเป็นผู้ชายที่รักชอบกันเองเท่านั้น แต่เรื่องนี้คือนำเสนอตัวละครหลักให้
เป็นเกย์ตั้งแต่ต้น ซึ่งก็นับเป็นนิมิตรหมายอันดี

“เราเคยดูเรื่องนี้เพราะแม่เราเป็นสาววาย เราเลยได้ดูกับแม่ สิ่งที่ชอบคือโปรดักชั่นอลังการ ดูลงทุน ภาพ แสง สี เสียง ทุกอย่างออกมาดูดีกว่าซีรีส์วายเรื่องอื่นๆ รวมถึงตัวละครที่เป็นเกย์ให้เห็นเลย ต่างจากเรื่องอื่นที่ผ่านมา แต่เรารู้ว่าก็ยังขาดมิติของความหลากหลายและเท่าเทียมทางเพศอยู่เยอะ เข้าใจว่ามันมีข้อจำกัดในการผลิต แต่พูดตรงๆ เรารู้ว่ามันแฟนตาซีไปหน่อย กับการที่ไม่ตั้งคำถามเลย ทุกตัวละครได้รับการยอมรับโดยไม่ตกใจ ไม่สงสัย ซึ่งในชีวิตจริงไม่ใช่ เรานำเสนอให้เห็นลิ ว่าถ้าสงสัย ถ้ามีคนไม่เข้าใจ แล้วเราควรตอบโต้ยังไงให้เขาเข้าใจ เป็นแบบอย่าง เป็นแนวทางให้คนในสังคมด้วย ว่าการตอบโต้ที่ดีและได้ผลควรทำอย่างไร ในภาวะครอบครัวต้องรับมือยังไง ความไม่เท่าเทียมทางเพศมันส่งผลเสียอย่างไรกับทุกคนได้บ้าง”

(พรหมศร วีระธรรมจารี, สัมภาษณ์ 29 มิถุนายน 2566)

“ทำไมซีรีส์วายไทย ถึงนิยม เอาแต่ชายแท้มาเล่นบวชาย เพื่อให้มัน over fantasized? ทั้งที่จริงๆ เราอาจจะอยากเห็นนักแสดงวาย ที่เป็น LGBTQ จริงๆ มากขึ้นกว่านี้ด้วยรีเปล่า? หลายๆ ครั้งภาพจำ วายคือ เอาชายแท้มาเล่นเป็น LGBTQ ซึ่งก็ไม่ได้ผิดหรอก แต่ถ้าเปิดโอกาสให้แคสต์ตรงบ้างก็คงดี”

(ธีธัช ควรตระกูล, สัมภาษณ์ 29 มิถุนายน 2566)

“ผมชอบที่คินน์พอร์ชพยายามออกจากขนบเดิม ๆ ของวายในตอนนี้ ชอบที่ตัวละครคินน์ชัดเจนว่าเป็นเกย์ตั้งแต่ต้น ก็มีแฟนผู้ชายมาแล้ว เคยมีอะไรกับผู้ชายมาก่อน มันทำให้เราค่อยๆ ขยับหนีจากความแฟนซี แล้วเข้าใจความเป็นจริงมากขึ้น แม้เป็นเพียงจุดเริ่มต้นเล็กๆ แต่มันเป็นหนทางที่น่าจะดีขึ้นอีก”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

(ธนภัทร์ คำสื่อเกียรติ, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

4.2 ผลการสัมภาษณ์ประเด็นทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

4.2.1 นิยามของความหลากหลายทางเพศ

ตัวแทนฝ่ายผลิตซีรีส์วาย

ตัวแทนจากฝ่ายผลิตซีรีส์วายได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศไว้ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ การไม่จำกัดอยู่ภายใต้เพศสภาพ ไม่จำเป็นที่จะต้องมีแค่เพศชายหรือหญิง ในขณะที่เดียวกันก็สามารถสลับไหลได้

“มันต้องเรียนรู้ตลอดเวลา เป็นเรื่องที่ต้องพยายามทำความเข้าใจไปเรื่อย ๆ ในมุมมองของทีทุกคนเป็นแบบไหนก็ได้ ซึ่งที่ผ่านมามีโอกาสได้พบเจอ ทำความรู้จักกับคนหลากหลายเพศมากๆ บางคนวันนี้เจอเป็นอีกอย่าง วันหน้าเจอก็เป็นอีกอย่าง การ identify ใครสักคนเป็นเรื่องที่ยาก มันคือการ respect ความเป็นตัวตนของคนอื่นมากกว่า นี่เป็นสิ่งสำคัญที่รู้สึกที่เราทุกคนควรยอมรับให้ได้ มนุษย์มีความหลากหลายมากกว่าชาย หญิง ไม่ต้องมาตัดสินกัน แม้แต่สัตว์ พืช ยังหลากหลาย มนุษย์ก็เช่นกัน แต่ทุกวันนี้ที่เรียกร้องกัน เพราะคนในสังคมยังติดภาพเก่าๆ ยังมี norm เดิม ๆ ที่มองคนเป็นสองเพศอยู่”

(กฤษดา วิทยขจรเดช, สัมภาษณ์ 3 กรกฎาคม 2566)

“มนุษย์มีความสิ้นไหลอยู่ในตัวเอง ไม่ได้จำกัดอยู่แค่ชายหรือหญิง จะเป็นเพศไหนก็ได้ที่นอกเหนือจากเพศสี่ระของตัวเอง มีการปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงได้”

(ผศ.ดร. พันพิสสา ฐูปเทียน, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2566)

“ความหลากหลายทางเพศ คือความพึงพอใจ และการได้รับการยอมรับในสิ่งที่มนุษย์คนหนึ่งเป็น มันคือ normal คือสิทธิพื้นฐานของมนุษย์ชน สามารถแสดงความรู้สึก สิ่งของตัวเองเป็นออกมาได้”

(บัญญัติ วรเศรษฐ์อารี, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2566)

ตัวแทนนักแสดงซีรีส์วาย

ตัวแทนทั้งสามท่านมีความเห็นเกี่ยวกับความหมายของซีรีส์วายว่าหมายถึง การเป็นตัวต้นที่ไร้กรอบ ไร้กฎเกณฑ์ โดยไม่ทำให้ใครเดือดร้อน อยู่ภายใต้ความรู้สึกของตัวเองเป็นหลัก โดยมองข้ามความเป็นชายกับหญิง หรือแม้แต่ ชายกับชาย หญิงกับหญิง เพศหลากหลายมากกว่านั้น ปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลา

“ภาพใหญ่คือมองทุกคนมากกว่าความเป็นชายและหญิง รวมถึงมากกว่า ชายกับชาย หญิงกับหญิง เพศมีความหลากหลายมากกว่านั้น มันคือรสนิยมส่วนบุคคล ที่คนในสังคมบางส่วนอาจจะยังไม่เข้าใจ เพราะอาจยังไม่ได้อยู่ใน community ของกลุ่มคนเหล่านั้น บางเพศยังไม่ได้เป็นที่รู้จักมากพอ

ในขณะที่ภาพเล็ก คือบุคคลหนึ่งมีความหลากหลายได้มากกว่าที่เราเห็น มากกว่าเพศสภาพตามกำเนิด ปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลา ตามช่วงวัยและการเรียนรู้”

(นักแสดงนามสมมติ A, สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2566)

“ใช้ความรู้สึก ความรัก ความเข้าใจเป็นที่ตั้ง ใช้การเปิดใจเป็นหลัก ไม่มีถูกหรือผิด ไม่มีชายชวา หรือหน้าหลัง ไม่ได้มีแค่ชาย หญิง เป็นอะไรก็ได้ที่ไม่ทำร้ายใคร โฟกัสที่ความสุขของบุคคล แทนของความหลากหลาย คือฉันมีความสุขที่เป็นแบบนี้ และฉันมีความสุขที่ได้อยู่กับเธอ”

(นักแสดงนามสมมติ B, สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2566)

“สามารถเลือกเป็นอะไรก็ได้ ชอบแบบไหนก็ได้ ไร้กกรอบ ไร้กฏเกณฑ์ ไร้ขอบเขต มีมากกว่าชายและหญิง เพียงแต่ไม่ทำร้ายคนอื่น พิจารณาเรื่องของ consent และระวังเรื่องของ Adult-Minor”

(นักแสดงนามสมมติ C, สัมภาษณ์ 1 กรกฎาคม 2566)

ตัวแทนนักณรงค์ด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

นิยามความหลากหลายทางเพศจากนักณรงค์มีความเป็นนิยามเชิงวิชาการ กล่าวคือ ตัวแทนจากภาครณรงค์ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความหลากหลายทางเพศ คือรูปแบบของเพศที่ไม่ได้กำหนดผ่านสรีระ คือการพึงใจในสิ่งที่ เป็น อยู่เหนือเพศกำเนิด ดังนั้นจะมีมากกว่าชายและหญิง อาจมีความต้องการหรือความสนใจหรือไม่มีก็ได้ ยังรวมถึงกลุ่มคนที่มีสองเพศด้วย นอกจากนี้ยังหยึดหยุ่นและเลื่อนไหล เป็นสิ่งที่เกิดจากธรรมชาติของมนุษย์

“เพศกำเนิดที่เราเคยเข้าใจมีเพียงชายและหญิง แต่ปัจจุบันยังรวมถึงกลุ่มคนที่เพศกำเนิดมีสองเพศด้วย ในรูปแบบของ SOGIE จะพบว่า ความหลากหลายทางเพศประกอบไปด้วย เพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศ และการแสดงออกทางเพศ กรอบของความหลากหลายทางเพศจึงกว้างขวางและมากไปกว่ากรอบของคำว่ารักชอบเพศเดียวกันด้วย เพราะบางกลุ่มอาจไม่ได้พึงใจหรือสนใจในเรื่องเพศด้วยซ้ำ”

(พรหมศร วีระธรรมจारी, สัมภาษณ์ 29 มิถุนายน 2566)

“คนคือคน ทุกคนคือคนเหมือนกัน เพศมีมากกว่าชายหรือหญิง เป็นสิ่งที่ เป็นธรรมชาติ ไม่ได้เกิดจากการเลือกที่จะเป็น แต่เป็นการเข้าใจความต้องการของตนเอง ที่เกิดจากธรรมชาติภายใน”

(ธีธัช วรรตระกุล, สัมภาษณ์ 29 มิถุนายน 2566)

“เป็นสิ่งที่ยืดหยุ่น มัน flexible ทุกคนเป็นมนุษย์เหมือนกัน ดังนั้นเพศจึงไม่ได้มีเพียงเพศกำเนิด”

(ธนภัทร์ คำสือเกียรติ, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

4.2.2 มุมมองและข้อคิดเห็นด้านความหลากหลายทางเพศ

การแสดงทัศนะและข้อคิดเห็นด้านความหลากหลายทางเพศจะอยู่ภายใต้ข้อคำถามที่ว่า ท่านคิดเห็นอย่างไรกับกระแสสังคมที่ออกมาเรียกร้องเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศอยู่ในขณะนี้, ท่านเคยเห็นสื่อบันเทิงใดหรือไม่ที่กล่าวถึงหรือนำเสนอเรื่องความหลากหลายทางเพศ ท่านคิดเห็นอย่างไร และท่านคิดว่าสื่อซีรีส์วายและสื่อ LGBTQ+ เหมือนกันหรือไม่ เพราะเหตุใด

ตัวแทนฝ่ายผลิตซีรีส์วาย

ฝ่ายผลิตมองว่ากระแสการเรียกร้องความหลากหลายและเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งที่ดี ควรมองให้เป็นเรื่องปกติได้แล้ว แต่ต้องพยายามทำความเข้าใจทุกฝ่าย ค่อยๆเปลี่ยนอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพราะมันถึงเวลาแล้ว ยิ่งกระแสมีมากเท่าไรก็ส่งผลต่อกลุ่มคนที่ยังไม่ตื่นรู้มากเท่านั้น แต่ขณะเดียวกันก็เป็นมีสิ่งที่พึงระวัง นั่นคือภาคเอกชนหรือภาคธุรกิจ ที่ยังตามกระแสไม่ทัน บางก็มีการเรียกร้องที่มากเกินไป ทำให้เกิดการถกเถียงในสังคม ต้องเคารพสิทธิของคนเห็นต่างด้วย

“เรา educate กันมาเยอะ เช่น การใช้ธงสีรุ้งในช่วง pride month สิ่งที่น่าดีคือ วันนี้เราต้องออกมาจากกรอบนี้ได้แล้ว คือเราไม่ใช่แค่ใช้ธงสีรุ้ง แต่ต้องทำความเข้าใจก่อน วันนี้คุณอธิบายสังคมหรือยังว่าทำไมไปทำไม ตอนนี้สังคมควรทำให้เป็นเรื่องปกติได้แล้ว มันจะมีจุดหนึ่งที่เราร้องมาก ๆ ยัดเยียดคนมาก ๆ มันจะเกิดการต่อต้านขึ้นมาได้ มนุษย์นอกจากความหลากหลายทางเพศ ยังมีความหลากหลายทางความคิดด้วย ต้องเคารพกันตรงนี้ก่อน แน่ใจว่าวันนี้โลกรับรู้และเปิดรับมากขึ้นจากการเรียกร้องตั้งแต่อดีต แต่มันไม่ได้เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือเลยทีเดียวนะ มันค่อยๆเป็นค่อยๆไป ในประเทศไทยเอง ที่มีซีรีส์วายที่โด่งดัง ก็มีความย้อนแย้งอยู่ เหมือนจะเปิดแต่ก็ปิด เหมือนจะปิดแต่ก็เปิด เรื่องนี้มันต้องทำความเข้าใจกันอีกเยอะ อย่างในเรื่อง คินน์พอร์ช ก็พยายามออกจากกรอบการเล่าแบบเดิมๆ ไม่ได้กล่าวถึงการ come out ของตัวละคร แต่ชี้ให้เห็นไปเลย ว่าชอบแบบไหน ที่มาที่ไปยังไง เพราะคนในสังคม ควรเคารพ ยอมรับ และมองความต่างทางเพศเป็นปกติ”

(กฤษดา วิทยขจรเดช, สัมภาษณ์ 3 กรกฎาคม 2566)

“รู้สึกดีที่สังคมทั้งบริบทโลกและในประเทศไทย มีการพยายามนำเสนอและทำความเข้าใจเรื่องความหลากหลายและเท่าเทียมทางเพศมากขึ้น ส่งผลให้คนในกลุ่มหลากหลายได้รับการ recognize มากขึ้น สังคมเกิดการตั้งคำถาม มีประเด็นให้ถกเถียง คนทั่วไปที่ยังไม่ได้ aware กับประเด็นเหล่านี้ จะได้มี awareness มากขึ้น ว่าเพศไม่ได้มีแค่ 2 เพศ หรือเพศมีมิติมากกว่านั้น และในสังคม กลุ่มคนเหล่านี้กำลังพบเจอกับปัญหาอะไรอยู่บ้าง”

(ผศ.ดร. พันพิศสา ฐปเทียน, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2566)

“การตื่นรู้เป็นเรื่องดีทั้งหมด เรายินดีด้วย รู้สึกว่าดีขึ้น แต่ก็มีส่วนที่น่ากังวลอยู่บ้าง ปฏิเสธไม่ได้ว่าตอนนี้มีเรื่องของ business เข้ามาเกี่ยวข้องค่อนข้างมาก นั่นคือการใช้กระแสสังคมเหล่านี้เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของธุรกิจแต่ไม่ได้เข้าใจอย่างแท้จริง จะส่งผลเสียต่อความเข้าใจของสังคม โดยเฉพาะธุรกิจสื่อ ที่บางอย่างก็เอาความหลากหลายทางเพศมาหากิน โดยผู้ผลิตเองยังไม่มี ความเข้าใจอย่างแท้จริง”

(บัญชา วรเศรษฐ์อารี, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2566)

สื่อบันเทิงส่วนใหญ่ที่ตัวแทนฝ่ายผลิตเห็นว่ามี การนำเสนอเรื่องความหลากหลายทางเพศได้ดี ส่วนใหญ่คือสื่อทางตะวันตก สื่อต่างชาติ ที่นำเสนอรูปแบบของความเป็นจริงที่เกิดในสังคม ซึ่งมองว่า ซีรีส์วายของประเทศไทย ต่างจากสื่อ LGBTQ+ เพราะ สื่อซีรีส์วายสร้างมาจากจินตนาการของผู้เขียน ตอบสนองกลุ่มคนรับสารบางกลุ่มเท่านั้น และยังไม่ได้นำเสนอภาพจริงทั้งหมดของกลุ่มคน หลากหลายทางเพศ ปัจจุบันอยากให้สื่อซีรีส์วาย ออกมาจากกรอบหรือแนวทางเดิม ให้อยู่ใน หมวดเดียวกับสื่อบันเทิงทั่วไป

“ชอบ *Call me by your name* มันงดงาม ความรู้สึกมัน simple ง่ายๆ แต่ลึกซึ้ง นำเสนอ เรื่องทิวทัศน์ได้ไม่อึดอัด เข้าใจการสับสนในความรัก ในความรู้สึก บางครั้งเราไม่ต้องเสนอทุกแง่มุมก็ ได้ เช่น การเตรียมตัวก่อนมีความสัมพันธ์ทางเพศ เราไม่ได้ถ่ายทอดให้เห็น เพราะอย่าลืมว่ามันคือสื่อ บันเทิง ที่มีเส้นเรื่องของมันอยู่ แต่วันนี้เราเห็นแล้วว่าการนำเสนอเรื่องความสัมพันธ์ที่มากกว่าชาย หญิง ถูกนำเสนอบริบทของสังคมโลกมากขึ้น คนก็รับรู้มากขึ้น อย่างสื่อบันเทิงไทย ที่นำเสนอความ หลากหลายได้ดี เช่น *Hormones* หรือ *รักแห่งสยาม* ที่เป็นมูฟเมนต์แรกๆ ของสื่อความหลากหลาย ทางเพศในไทย

วันนี้ไม่อยากให้สื่อวาย ต่างจากสื่อ LGBTQ+ และไม่ขอให้ทั้งสองสื่อ ถูกแยกออกไปอยู่คน ละหมวดหมู่กับสื่อบันเทิงทั่วไป อยากให้วงการวายมันก้าวข้าม norm เดิมๆ ที่ผ่านมาจึงพยายามจาก การทำคิรินทร์พอร์ชให้หลุดออกจากขอบบางอย่างของวายเป็นก่อน ตอนนี้ ค่าย บี ออน คลาวด์ จำกัด ก็ พยายามจะรังสรรค์สื่อวายให้ใกล้เคียงกับสื่อบันเทิงทั่วไปให้มากขึ้น ตอนนี้เรารู้สึกว่ามันไม่เท่าเทียม ทำไมในวงการเพลง เวลาเวทีประกาศรางวัลยังไม่แยกใช้เลย แต่พอเป็นวายเป็น ต้องแยกเวทีประกาศ รางวัลออกมา หรือแยกหมวดหมู่รางวัลออกมาเป็นวายเป็น ซึ่งเรารู้สึกว่าจะต้องทำให้มันก้าวข้ามตรงนี้ให้ ได้”

(กฤษดา วิทยขจรเดช, สัมภาษณ์ 3 กรกฎาคม 2566)

“สื่อบันเทิงที่พบว่านำเสนอเรื่องความหลากหลายทางเพศได้ดี เช่น *The Vagina Monologues* และ *Hedwig and the Angry Inch* ซึ่งนำเสนอความหลากหลายออกมาได้มากกว่า บริบทความเป็นชาย ชาย หรือ หญิง หญิง ที่มาที่ไปมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงของสังคม แต่เอาจริงๆแล้วเราได้เรียนรู้เรื่องความหลากหลายทางเพศอย่างถ่องแท้มาจากงานบทความหรืองานเชิงวิชาการมากกว่า เพราะในสื่อเราจะพบว่ามิชอบเขตของการนำเสนออยู่บ้าง

สื่อซีรีส์วายของไทย ไม่ได้พูดถึงประเด็นความหลากหลายทางเพศในสังคมมากขนาดนั้น จึงมองว่าต่างจากสื่อ LGBTQ+ ที่นำเสนอความเป็นจริง ประเด็นปัญหาที่เผชิญ แต่ก็ไม่ใช่ทุกเรื่องที่จะทำออกมาได้ดี มันมีองค์ประกอบหลายอย่าง และจุดกำเนิดหรือที่มาของซีรีส์วายเอง ก็มีความชัดเจนในตัวของมัน”

(ผศ.ดร. พันพิศสา ฐุปะเทียน, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2566)

“เคยดูหนังเมืองนอกเรื่อง *Shortbus* มีเรื่องของความหลากหลายทางเพศของวัยรุ่นอเมริกัน มีการนำเสนอเรื่องราวของคนหลากหลายได้ดี รวมถึงประเด็นปัญหาเรื่อง sex ที่ต้องเผชิญ ซึ่งจริงๆถ้ามองให้ลึก มันมีมากกว่าการนำเสนอปัญหาเรื่อง sex มันคือปัญหาของสังคม

ที่เชื่อว่า การทำสื่อซีรีส์วาย คือการประโลมโลก มันไม่เหมือนสื่อ LGBTQ+ สื่อซีรีส์วายมันมาจากวัฒนธรรม Yaoi ของญี่ปุ่น มีผู้ชายกับผู้ชายเป็นตัวเอกของเรื่อง มันมาจากจินตนาการ สร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองผู้เขียนและแฟนๆในกลุ่มของเขา และส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง ความเข้าใจใน community ของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศจริงๆ มันก็อาจจะยังน้อย จะเห็นว่าจุดเริ่มต้นหรือเป้าประสงค์ของ Y และ LGBTQ+ ก็ไม่เหมือนกันแล้ว ”

(บัญญัติ วรเศรษฐ์อารี, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2566)

ตัวแทนนักแสดงซีรีส์วาย

นักแสดงมองว่ากระแสทั่วโลกและประเทศไทยที่ตื่นตัวเรื่องความหลากหลายเป็นสิ่งที่ดี เพราะจริงๆแล้วกระแสมีมานานแต่เพิ่งเริ่มมาเมื่อมีอิทธิพลช่วงเจนเนอเรชันใหม่นี้เอง นั่นคือมองว่า เจนเนอเรชันเก่าอย่าง baby boomers อาจจะยังไม่เข้าใจและยังไม่เปิดรับเรื่องความหลากหลายทางเพศมากนัก จึงเป็นความหวังของสังคมกับกลุ่มคนรุ่นใหม่ ที่จะสร้างความเข้าใจและผลักดันให้สังคมเกิดความเท่าเทียม แต่ก็ต้องระวัง ในกรณีที่ไม่ได้ศึกษาหรือทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ จะเกิดภาระหนักกว่าเดิม เพราะพยายามยึดเยียดมากเกินไป ทั้งในวาระสื่อและวาระของสังคม ไม่ควรเป็นข้อบังคับของบริษัทแต่เกิดจากความเข้าใจ จนนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเท่าเทียม

“การเกิดกระแสตื่นตัวนี้เป็นสิ่งที่ดี เพราะสังคม อย่างที่บอก มีมากกว่าเพศกำเนิด ชาย หญิง ที่ผ่านมาสังคมรู้ว่ามิ แต่ความเข้าใจในตัวของคนในกลุ่มหลากหลาย การเปิดใจรับ ยังน้อย ดังนั้น วันนี้

ไม่ใช่แค่การออกมาบอกถึงการมีอยู่ของคนกลุ่มนี้ แต่คือการออกมาบอกว่าเขาคือมนุษย์เหมือนกัน และเป็นเรื่องปกติของมนุษย์ทุกคน”

(นักแสดงนามสมมติ A, สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2566)

“สิ่งที่ดีคือมันทำให้สังคมเปิดรับสิ่งต่างๆมากขึ้น ไม่ใช่เพียงแค่เรื่องเพศ เปิดรับความหลากหลายและมุมมองของคนต่าง generation มากขึ้นด้วย เพราะสุดท้ายคนทุกคนต้องอยู่ร่วมกัน ในสังคม คนเจนเก่าเป็นพ่อแม่ คนเจนใหม่เป็นลูก ก็ต้องคุยกันทำความเข้าใจร่วมกัน เพราะฉะนั้น กระแสที่เกิดขึ้นมันช่วยเชื่อมคนหลายๆเจนเข้าด้วยกัน

สิ่งที่พึงระวังก็มี เช่น หากสังคมออกมาเรียกร้องโดยขาดความเข้าใจ ความไม่รู้จริง และพยายามยึดยึดเนื้อหาเหล่านั้นให้คุณ คนฟัง มันจะอึดอัด เกิดการต่อต้าน สร้างความเข้าใจแบบ ผิดๆได้ เป็นปัญหา เป็นภาระที่หนักกว่าเดิมซะอีก ต้องมานั่งอธิบายกันใหม่”

(นักแสดงนามสมมติ B, สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2566)

“การพยายามสร้างการรับรู้ให้สังคมเป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่ควรเป็นภารกิจหลักของงาน จนลืมนจุดประสงค์ของงานนั้นๆ ทุกเพศควรได้ทำงานเหมือนกัน ทริตเท่ากัน แต่ไม่ยึดเนื้อหาว่าทุกคน ทุกบริษัท ต้องถือเอาความหลากหลายและความเท่าเทียมเป็นภารกิจหลัก อย่างแรกต้องเข้าใจจริงๆก่อน แม้แต่ในระดับโลกก็เริ่มรู้สึกถึงความ over woke อย่างใน Hollywood ผลักดันจนเป็น Agenda ไปแล้ว”

(นักแสดงนามสมมติ C, สัมภาษณ์ 1 กรกฎาคม 2566)

นักแสดงส่วนใหญ่มองว่า เคยพบเห็นสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ ส่วนใหญ่มาจากสื่อตะวันตก ชื่นชอบวิธีการเล่าเรื่องที่แยบยล มุ่งเน้นที่ความเป็นจริงของความรู้สึกตัวละคร ถ่ายทอดภาพสังคมที่เกิดขึ้นได้จริง และไม่เห็นด้วยกับเนื้อหาของสื่อบันเทิงที่จะพยายามยึดยึดตัวละครเพศหลากหลายเข้ามา เพื่อแค่พยายามเสริมภาพลักษณ์ของผู้ผลิต แต่ตัวละครนั้น ไม่ได้ถูกสร้างบนพื้นฐานความเข้าใจ และไม่ได้มีผลเชิงบวกต่อเนื้อเรื่องของสื่อบันเทิงนั้น โดยมองว่า ซีรีส์วายไม่ใช่สื่อ LGBTQ+ มีความต่างที่ขาดการนำเสนอความจริงของเพศหลากหลายมากพอ และสร้างมาจากจินตนาการคนแต่ง

“เคยดูเรื่อง *Brokeback Mountain* หนึ่งค่อนข้างมีความเป็นจริง กระแสค่อนข้างแรงเพราะต่างจากหนังชายหญิงทั่วไปในสมัยก่อน ถ้าสมัยนี้อาจจะไม่แรงเท่า เพราะมีเยอะขึ้น และคนเปิดรับรับรู้มากขึ้นแล้ว สิ่งที่ชอบคือ หนึ่งเล่าเรื่องความรู้สึกของตัวละคร มากกว่าโฟกัสความถูกผิดเรื่องเพศ จะเห็นว่าความรัก หรือความสัมพันธ์ของคนไม่มีขอบเขตด้านเพศมาปิดกั้น มันจะเกิดขึ้นกับใครก็ได้ มันเป็นธรรมชาติ ก็แค่จริงใจกับความรู้สึกของตัวเองแบบนั้น

สื่อซีรีส์วาย ไม่เหมือนสื่อ LGBTQ+ เพราะสื่อวายจะเป็นเพียงตัวละครหลักผู้ชายมาชอบกัน ถึงแม้หลังๆจะมี หญิง หญิง หรือ Yuri เพิ่มขึ้นมา แต่ก็ถือว่าน้อยอยู่ถ้าเทียบกับความหลากหลายทางเพศที่มีอยู่จริงในสังคม กรอบของเพศในวายจะแคบกว่า อาจเป็นเพราะคนดูยอมรับได้แค่นั้น ถึงแม้ตอนนี้จะเห็นว่ามีซีรีส์วายที่พยายามสร้างให้มีความหลากหลายมากขึ้น แต่ยังอยู่ในขอบเดิม ๆ หากมีการนำเสนอรูปแบบเพศอื่นๆในวาย ไม่แน่ใจว่าคนดูจะยอมรับได้แค่ไหน เพราะวัฒนธรรมในวาย มันมีพื้นที่การเงินของตัวละคร หรือการเงินธนาคารว่าเขาชอบพอกัน เพราะฉะนั้น มันคือธุรกิจ การพยายามนำเสนอแง่มุมทางเพศอื่นๆในละครวาย อาจน่าสนใจ แต่ขายได้มัย อันนี้ตอบไม่ได้ ต้องลองดูอีกที”

(นักแสดงนามสมมติ A, สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2566)

“ถ้าในต่างประเทศเคยดู Brokeback Mountain ชอบความผูกพันใกล้ชิด เคมีที่ลงตัวกัน เส้นเรื่องที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ของคนมากกว่าคำว่าเพศ ส่วนของไทยก็คินเนอร์ไม่ใช่เพราะเล่นเอง แต่เพราะวิธีการเล่าเรื่องที่เราปรับให้เหมาะสมขึ้น เป็นความสัมพันธ์ของคนที่ยังเติมเต็มกัน ตัวละครไม่ต้องออกมา come out เรื่องเพศเลย แต่ชี้ให้เห็นเลยว่าเป็นอะไร และทุกคนรับได้ มันเป็นเรื่องปกติธรรมดา ตันไม่ไม่เคยถามว่าจะขึ้นตรงนี้ได้มัย ในเมื่อสภาพแวดล้อมพร้อมมันก็ขึ้น มันก็โตมนุษย์ก็เหมือนกัน เพศคือเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่สิ่งที่เลือกจะเป็น

ซีรีส์วาย หรือ Boys love มันถูกกำหนดมาแล้วว่าให้เล่าความสัมพันธ์ของชาย ชาย ตามขอบของวาย ต่างจากสื่อ LGBTQ+ หรือสื่อทั่วไป ที่มีการอิงจากความจริงในสังคมมากกว่า มีหลายเฉดกว่า สุดท้ายแล้วสิ่งที่มนุษย์โฟกัสจริงๆคือความสุข อยากรับ อยากรู้ในสิ่งที่ทำให้มีความสุข นั่นคือสำคัญ”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

(นักแสดงนามสมมติ B, สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2566)

“ชอบเรื่อง Cloud Atlas และ Sex Education เพราะมีการเล่าถึงเพศหลากหลายที่ไม่ยึดเยียด แต่เป็นธรรมชาติ ไม่ชอบที่อุตสาหกรรมบันเทิงแบบที่ต้องยึดเยียดเพศหลากหลายเพื่อเอาใจสังคมหรือสร้างภาพลักษณ์ที่ร่วมกระแส โดยที่ไม่ได้ related กับเนื้อเรื่องเลยด้วยซ้ำ

สื่อ LGBTQ+ จะสะท้อนภาพความจริงของสังคมมากกว่า แน่่อนว่าส่วนหนึ่งก็เป็นเรื่องแต่ง แต่ก็มาจากสภาพสังคมจริงๆ ในขณะที่ซีรีส์วาย มันเล่าเรื่องอะไรก็ได้ มันมีความเป็นไปได้กว้างมาก จะเกี่ยวข้องกับความจริงของสังคมหรือไม่ก็ได้ トラバタที่เรื่องราวมันขายได้ ตรงใจกลุ่มแฟนๆ”

(นักแสดงนามสมมติ C, สัมภาษณ์ 1 กรกฎาคม 2566)

ตัวแทนนักบรรณาธิการด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

นักบรรณาธิการมองว่ากระแสการตื่นรู้เรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งที่ดี และจริงๆมีมานานมากแล้ว แต่เพิ่งเป็นกระแสที่มีการกล่าวถึงมากในช่วงไม่นานมานี้ ซึ่งส่วนหนึ่งก็เกิดจากการต่อสู้ของกลุ่มนักเรียน ประกอบกับความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศของยุคสมัยใหม่ นอกจากนี้วงการบันเทิงระดับ Hollywood ยังรับเอาแนวคิดเหล่านี้มาปรับใช้ในการผลิตงาน ไม่ใช่แค่เรื่องเพศยังรวมไปถึงเรื่องผิวสี หรือกระแส Inclusive อื่นๆ สิ่งเหล่านี้เป็นนิมิตหมายอันดี ที่จะทำให้กลุ่มคนที่ยังขาดการรับรู้ หรือ คนที่ยังมีความเข้าใจผิดๆ ได้รับสารที่ดีขึ้น แต่ก็น่าเป็นกังวลถึงกระแสที่เรียกว่า over woke นั่นคือการขัดเยียดการสนับสนุนเพื่อเอากระแส แต่กลับไม่ได้เข้าใจหรือสร้างความถูกต้องให้คนดู ในขณะที่เดียวกันก็เกิดความกดดันต่อคนทั่วไป ว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไรให้ถูกใจคนทุกกลุ่ม

“กระแส woke มีมานานแล้วในวงการ Hollywood ต้องเข้าใจว่าการตื่นรู้ ต่างจากการขัดเยียด ซึ่งขณะนี้หลายๆสื่อยังเป็นการขัดเยียดเข้าไปอยู่ ในขณะที่บริบทของซีรีส์วายในไทย มีโอกาสสร้างการรับรู้ด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศได้ค่อนข้างมาก เพราะมีการเปิดรับจากผู้ชมมากพอสมควร คนดูจะรู้สึกว่าได้ถูกขัดเยียดให้ทำความเข้าใจ เพราะแกนหลักของมันคือสื่อบันเทิง จึงเป็นสื่อที่น่าสนใจในการนำไปพัฒนาและต่อยอดได้อีกมาก”

(พรหมศร วีระธรรมจารี, สัมภาษณ์ 29 มิถุนายน 2566)

“ความพยายามที่จะสร้างความเข้าใจด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งที่ดี เพราะทุกวันนี้เราจะรู้ว่าเพศมีมากกว่า ชาย หญิง และมีปัญหาทางสังคมอยู่ แต่ในขณะเดียวกันก็กลัวอยู่เหมือนกัน ยิ่งโดยเฉพาะในฐานะนักบรรณาธิการ ต้องทำความเข้าใจให้ดี คนสนใจมากขึ้น ก็ต้องระวังมากขึ้น ทุกวันนี้จะพูดหรือทำอะไรต้องระวังตัวมาก กลัวจะไปมีผลต่อใคร หรือคนใน community ใด มันจึงเป็นทั้งข้อดีและข้อกีดกันด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น ในสังคมโลกมีการใช้สรรพนาม They กับบุคคลหนึ่งขึ้นมาแล้ว ซึ่งน่าสงสัยว่าอะไรคือบรรทัดฐานในการนิยามตรงนั้น แล้วคนทั่วไปจะรู้ได้อย่างไร ถ้าเราเผลอเรียกสรรพนามนั้นด้วย He/She จะเป็นอย่างไร สังคมตอนนี้เป็นยุคแห่งการออกมาเรียกร้อง จึงเหมือนทุกคนกำลังเททุกอย่างใส่แก้ว แต่มันยังไม่กลมกล่อม ยังไม่ได้หาสูตรที่ลงตัว มันยังอยู่ในช่วงการเรียนรู้ บางอย่างก็น้อยเกินไป บางอย่างก็ over woke มากเกินไป ภารกิจหลักคือทำอะไรให้คนในสังคมมีความเห็นไปในทิศทางใกล้เคียงกัน”

(ธีรัช วรรตระกุล, สัมภาษณ์ 29 มิถุนายน 2566)

“มันเป็นนิมิตหมายที่ดี ที่สื่อมันเริ่มแมสขึ้นด้วย มีการเปิดรับมากขึ้น แม้จะยังมีกลุ่มคนที่ยังยึดติดภาพจำเดิม ๆ อยู่ก็ตาม โดยเฉพาะใน generation ใหม่ ที่มี empathy กับคนในกลุ่มความหลากหลายทางเพศมากขึ้น แต่ความหลากหลายทางเพศถูกนำมาใช้โดยมี Agenda อื่นแอบแฝง มี

การเปิดรับแต่ก็ยังมีเรื่องของ คาแรคเตอร์ หรือ Beauty Privilege แบบเดิม ๆ โดยเฉพาะในสื่อ ทำให้ woke ได้ไม่จริงจัง รวมถึงวลีที่ว่า เป็นอะไรก็ได้แค่เป็นคนดี มันเหมือนจะเปิดรับ เปิดใจ แต่มันก็ยังติดอยู่ ถ้าคุณเปิดรับจริง เขาจะเป็นอะไรก็ได้ ทุกเพศมีโอกาสที่จะเป็นคนดีหรือไม่ดีก็ได้ ถ้ามองว่าทุกเพศคือคนเหมือนกันอะนะ”

(ธนภัทร์ คำลือเกียรติ, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

สื่อบันเทิงที่เน้นการรณรงค์เคยรับชมและมีเนื้อหาที่กล่าวถึงความหลากหลายทางเพศ ในทิศทางที่ ชอบ ส่วนใหญ่คือสื่อต่างประเทศ ที่บอกเล่าความเป็นจริงในสังคมของพื้นที่นั้นๆ สอดแทรกประเด็นที่ไม่อึดอัดใจเวลาคู ไม่มีภาพจำของบทบาททางเพศ มีการเปิดกว้างและหลากหลาย โดยมองว่า ซีรีส์ วาย ต่างจากสื่อ LGBTQ+ ตรงที่ สื่อวายไม่ได้มีหน้าที่สนับสนุนคนในสังคมโดยตรง แต่สร้างขึ้นมาจาก จรรยาโลงใจ เพื่อความบันเทิง มีความแฟนตาซี ตามจินตนาการของผู้แต่ง

“เราเพิ่งดู Heartstopper เป็นซีรีส์ที่ดี ที่กล่าวถึงความหลากหลายทางเพศ สื่อสารประเด็น ออกมาได้ดี ปูความกดทับในสังคมได้ดี เล่าเรื่องความหลากหลายทางเพศได้หลายมิติมาก สอดแทรก ประเด็นโดยไม่ได้รู้สึกว่าคุณยัดเยียดให้คนดู

สำหรับเรา มองว่าวายไม่ใช่สื่อ LGBTQ+ เสียทีเดียว มันไม่ได้ถูกสร้างมาเพื่อความเข้าใจ คนในสังคม ไม่ได้มีหน้าที่สนับสนุนหรือขับเคลื่อนประเด็นของคนใน community ในขณะเดียวกัน ด้วยความนิยม มองว่าซีรีส์วายมีโอกาสพัฒนา เพื่อสื่อสารถึงคนดูได้ในระดับที่มากกว่าสื่อ LGBTQ+ แต่ต้องไม่ยัดเยียด มีวิธีการที่แยบยล ค่อยเป็นค่อยไป ให้ยังคงความน่าสนใจของความเป็นวายอยู่”

(พรหมศร วีระธรรมจารี, สัมภาษณ์ 29 มิถุนายน 2566)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“ที่เคยดูมันไม่ใช่สื่อบันเทิงที่นำเสนอความหลากหลายทางเพศโดยตรง มันคือซีรีส์เรื่อง Last of us ซึ่งมีอยู่ช่วงหนึ่งที่เล่าความสัมพันธ์ของตัวละครที่รักกัน โดยไม่ได้จำกัดที่เพศ รู้สึกว่าดูแล้วอิน มากกว่า เพราะมันเล่าโดยใช้แก่นความรู้สึกของมนุษย์เป็นที่ตั้ง คนเราจะชอบใครก็ได้ ชื่อสัตย์กับ ความเป็นตัวเอง ไม่มีภาพจำของบทบาท เช่น อีกคนต้องแมนกว่า หรือสาวกว่า ไม่มีภาพจำเหล่านั้น ไม่มีการตั้งคำถามว่าใครรุก ใครรับ เพราะมันควรก้าวข้ามเรื่องพวกนั้นมาได้แล้ว เพศมันละเอียดอ่อน ซับซ้อน ลึกลับ แต่ทำความเข้าใจได้ไม่ยาก อีกเรื่องคือ Heartstopper ที่เล่าถึงความหลากหลายได้ มากมาย โดยไม่รู้สึกแปลกแต่อย่างใด เส้นนำของเรื่องมันไม่ใช่ความหลากหลายอย่างเดียว

สื่อซีรีส์วายค่อนข้างแฟนตาซี มันถูกผลิตขึ้นมาเพื่อตอบสนองคนดู ให้จิ้น ฟิน มันจึงยังไม่ใช้ ความจริงทั้งหมดของสังคมคนหลากหลายทางเพศ”

(ธีธัช วรรตระกุล, สัมภาษณ์ 29 มิถุนายน 2566)

“ชอบเรื่อง Happy Together หนังสือละครับ แต่มันเล่าได้เข้าอกเข้าใจ คนในยุคนั้น
ถ่ายทอดความจริงที่น่าสังเวชใจ

สื่อวายมันไม่เหมือนสื่อ LGBTQ+ ตรงที่ว่า มันถูกพัฒนามาบนพื้นฐานของการจินตนาการ มีความแฟนซีค่อนข้างมาก มีความเกินจริงบางส่วน มันไม่ได้เล่าความจริงของคนในสังคมคน
หลากหลายทางเพศ สารที่ส่งให้ผู้ชมมันต่างจากโลกความเป็นจริง”

(ธนภัทร์ คำสื่อเกียรติ, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

4.2.3 นิยามของความเท่าเทียมทางเพศ

ตัวแทนฝ่ายผลิตซีรีส์วาย

ตัวแทนจากฝ่ายผลิตซีรีส์วายได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศไว้ว่า เป็นการ
มองมนุษย์ทุกคนโดยเท่าเทียมกัน เป็นคนเหมือนกัน ดังนั้นจึงควรได้รับสิทธิ เสรีภาพ เหมือนกัน กับ
เพศชายและหญิง ทั้งทางกฎหมายและทางสังคม ซึ่งมองว่าปัจจุบันยังไม่มีความเท่าเทียม จึงเป็น
หน้าที่ของทุกคนที่จะต้องช่วยกันผลักดันให้ช่องว่างของความต่าถ้อยลงที่สุด

“จริงๆความเท่าเทียมทางเพศมีอยู่ทุกที่รอบตัวเรา สังคมเหมือนจะมีความเท่าเทียมแต่จริงๆ
ไม่มี ความเท่าเทียมอาจจะไม่มีอยู่จริง ได้แค่พยายามทำให้ระยะห่างมันน้อยลงให้มากที่สุดเท่านั้น
แม้แต่ประเทศที่เสรีที่สุด ก็ยังไม่ได้มีความเท่าเทียมทางเพศทุกด้าน เพราะฉะนั้นมันคือการพยายาม
ทำให้ทุกคนได้ภูมิใจในตัวเอง เพศของตัวเอง ความชอบของตัวเอง ลดระยะห่างของความเท่าเทียมให้
น้อยที่สุด ไม่ตัดล้นกัน ยอมรับซึ่งกันและกัน มันคือการ respect ซึ่งกันและกัน วันนี้คือการเรียกร้อง
สิ่งนั้น”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

(กฤษดา วิทษ์จรเดช, สัมภาษณ์ 3 กรกฎาคม 2566)

“การที่ทุกคน ทุกเพศ ได้รับโอกาสที่เท่ากัน ในเชิงกฎหมาย และการปฏิบัติจากสังคม รวมถึง
ทัศนคติที่มีต่อกัน ที่มองมนุษย์ทุกเพศอย่างเท่าเทียม”

(ผศ.ดร. พันพิสสา รูปเทียน, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2566)

“เชื่อว่าความเท่าเทียมทางเพศ ไม่ใช่แค่ LGBTQ แต่มันคือทุกเพศ รวมทั้งชายและหญิงด้วย
มันควรเท่าเทียมกันตั้งแต่แรก โลกเรานั้นมีความชายเป็นใหญ่มาตั้งแต่อดีต และมันฝังรากลึกอยู่ในทุก
ที่ ดังนั้นความเท่าเทียมทางเพศ มันคือการเปลี่ยนค่านิยม ทัศนคติ แนวคิด ในการมองมนุษย์ด้วยกัน
ให้ทุกเพศเท่ากัน และได้รับสิทธิ เสรีภาพเหมือนกัน ตามสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานเลย”

(บัญญัติ วรเศรษฐ์อารี, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2566)

ตัวแทนนักแสดงซีรีส์วาย

นักแสดงทั้งสามท่านให้ความเห็นว่า ความเท่าเทียมทางเพศ คือการที่ทุกคนมีสิทธิเหมือนกัน ทั้งสิทธิทางกฎหมาย และในสังคม มีสิทธิเข้าถึงโอกาสได้เหมือนกัน トラบไต่ก็ตามที่การเป็นตัวเอง นั้น ไม่ได้ทำร้ายคนอื่น ก็ไม่ควรถูกเหยียด หรือกดทับจากทั้งภาครัฐและประชาชน

“ทุกคนมีสิทธิเหมือนกัน ทั้งการกฎหมายและสังคม มีโอกาสเข้าถึงสิ่งต่างๆในสังคม เหมือนกัน เพราะตอนนี้สิทธิมันไม่ได้เท่ากันทุกเพศ จึงต้องจัดสรรให้ทุกคนเข้าถึงอย่างเท่าเทียม ถ้า มองคนเท่ากัน ความเท่าเทียมบางอย่างมันลอยอยู่อากาศ ไม่ได้ถูกนำมาใช้จริงทางกฎหมาย”

(นักแสดงนามสมมติ A, สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2566)

“แม้เพศจะต่างกันแต่ทุกคนคือมนุษย์เหมือนกัน สิทธิทางกฎหมายและสังคมก็ควรได้รับ เหมือนกัน เพราะเพศไหน ความต้องการปัจจัย 4 ก็ยังเหมือนเดิม กิน ทำงาน ต้องการมีรถ มีบ้าน สุขภาพดี มีความสุข เพราะทุกคนต้องการความสุขเหมือนกัน ดังนั้นจึงต้องให้ความเคารพต่อกันตรงนี้ ด้วย”

(นักแสดงนามสมมติ B, สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2566)

“トラบไต่ที่เราไม่ได้ไปทำร้ายคนอื่น การนิยามตัวเอง การแสดงออกของตัวเอง ไม่ควรมี กฎหมายห้ามบังคับเพื่อแยกใช้จากคนทั่วไป เพราะทุกคนคือมนุษย์เหมือนกัน รวมถึงสามารถ แปรเปลี่ยนตัวตนได้ตลอด”

(นักแสดงนามสมมติ C, สัมภาษณ์ 1 กรกฎาคม 2566)

ตัวแทนนักกิจกรรมด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

นิยามความเท่าเทียมทางเพศจากนักกิจกรรมกล่าวว่า คือการที่มองทุกคนเท่ากัน ไม่ถูกเลือกปฏิบัติแบ่งแยก อย่างน้อยสิทธิพื้นฐานทางสังคมต้องได้เหมือนกัน

“ความเท่าเทียมทั้งทางทัศนคติ ความคิด การใช้ชีวิต บริบททางสังคม ศักยภาพ ทุกคนมีสิทธิเท่ากัน ไม่ว่าจะเพศไหนก็ตาม ถ้าอยู่ในโลกของประชาธิปไตยจะต้องยอมรับสิ่งนี้ ความเท่าเทียมจึง เป็นการมอบสิทธิที่พึงมีทางกฎหมายให้กับทุกเพศ”

(พรหมศร วีระธรรมจารี, สัมภาษณ์ 29 มิถุนายน 2566)

“ไม่ว่าเพศไหน สเตตัสไหน มีสิทธิได้เท่ากัน ถึงแม้จะตอบได้ยากกว่าวิธีการจัดสรรให้ทุกคนได้เท่ากันเป็นอย่างไร แต่อย่างน้อยๆ สิทธิพื้นฐานทางสังคม อย่างสมรสเท่าเทียม เป็นต้น ต้องได้เท่ากัน และต้องมีการปรับเปลี่ยนตามบริบทของสังคม เพราะสังคมเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั้งความรู้ ความเข้าใจ”

(ธีรัช คุวรรตระกูล, สัมภาษณ์ 29 มิถุนายน 2566)

“สิทธิขั้นพื้นฐานที่คนทั่วไปได้รับ เพศอื่นๆก็ควรได้รับ ชั้นแรกต้องยอมรับให้ได้ก่อนว่าโลกนี้มีเพศอื่นๆนอกจาก ชาย หญิง จากนั้นมอบสิทธิทางกฎหมายให้กับทุกเพศ ที่ผ่านมามีโลกอยู่ในภาวะพิบัติภัย คือชายเป็นใหญ่ มีการกดขี่ทางเพศที่ไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควร และ LGBTQ คือชนชั้นล่างสุดทางเพศ”

(ธนภัทร์ คำสื่อเกียรติ, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

4.2.4 มุมมองและข้อคิดเห็นด้านความเท่าเทียมทางเพศ

การแสดงทัศนคติและข้อคิดเห็นด้านความเท่าเทียมทางเพศของจะอยู่ภายใต้ข้อคำถามที่ว่า ท่านเคยเห็นสื่อบันเทิงใดหรือไม่ที่กล่าวถึงหรือนำเสนอเรื่องเท่าเทียมทางเพศ ท่านคิดเห็นอย่างไร และท่านคิดว่าการเรียกร้องเพื่อความเท่าเทียมทางเพศมีความสำคัญอย่างไรต่อสังคม

ตัวแทนฝ่ายผลิตซีรีส์วาย

ฝ่ายผลิตซีรีส์วายส่วนใหญ่มองว่าเนื้อหาด้านความเท่าเทียมทางเพศไม่ค่อยเป็นเส้นเรื่องหลักของสื่อในไทย จะพบเห็นได้ทางฝั่งสื่อต่างประเทศ เล่าเรื่องการกดขี่ของสังคม เพื่อการขับเคลื่อนบางอย่าง โดยให้ความเห็นว่า การเรียกร้องเพื่อความเท่าเทียมทางเพศนั้น เพื่อสร้างความเคารพต่อกันในฐานะของมนุษย์ เพื่อสังคมที่ทุกคนได้สิทธิ เสรีภาพที่เท่ากัน นอกจากนี้การออกมาเรียกร้อง ยังเป็นการตอกย้ำในคนในสังคมเห็นความเท่าเทียมในมิติอื่นๆนอกจากเพศด้วย ทั้งเชื้อชาติ ศาสนา เป็นต้น

“พบหลายสื่อมากที่มีการกล่าวถึงความเท่าเทียม ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีในซีรีส์วายจะอยู่ในภาพยนตร์ ที่เน้นบอกเล่าความจริงของสังคมที่ยังไม่เท่าเทียมอยู่ และภาพยนตร์หรือสื่อเหล่านี้ก็มีคนดูเฉพาะกลุ่ม

การออกมาเรียกร้องสิทธิของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ สุดท้ายแล้วก็ต้องการเห็นทุกคนได้ใช้ชีวิตที่เป็นสุข เป็นตัวเอง ได้รับการยอมรับ ทำให้โลกน่าอยู่ขึ้น สงบสุขขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ตัดลีนคนที่เห็นต่าง ค่อยๆประนีประนอม หาวิธีการจัดการทางความคิดของเขา มองว่าการออกมาเรียกร้องไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อนหรือเสียประโยชน์ คนเราสามารถอยู่ร่วมกันได้ ในคือความรู้สึกของบุคคล กฎหมายควรเป็นเหตุเป็นผลมากกว่านี้

อุตสาหกรรมมวยเองก็ถูกเรียกร้องให้ออกมา call out เพื่อสังคม เลยคิดว่า จริงๆแล้วสังคมเราเคารพกันอยู่จริงไหม ในเมื่อซีรีส์มวยเองก็เป็นสื่อที่มีจุดกำเนิดมาเพื่อสร้างความบันเทิง การออกมาด่ากันด้วยคำหยาบคายและอคติไม่ได้ทำให้อะไรดีขึ้น วันนี้ต้องตั้งคำถามแล้วว่า เราต้องทำอะไรให้ถูกใจทุกคน ทั้งคนนอกเอง คนในสังคม แฟนคลับ ซึ่งฟังเสียงทุกคนมาตลอด แต่ทุกคนต้องค่อยๆเดินไปด้วยกัน มันมีปัจจัยหลายอย่างในการพิจารณา ในการทำอะไรสักอย่าง หากสังคมอยากเห็นธุรกิจมวยไปตีตลาดโลกได้มากกว่านี้ ต้องเข้าใจว่ามันมีอะไรบางอย่างที่ทำได้ ทำไม่ได้ แต่ละประเทศก็มีแนวคิดต่างกันอีก คิดว่าวันนี้เราต้องคุยกันมากขึ้น ทางผู้ผลิตเองก็พยายามลงไปคุยกับหน่วยงานหลายๆฝ่าย เพื่อหาทางออกที่ดีที่สุด”

(กฤษดา วิทยขจรเดช, สัมภาษณ์ 3 กรกฎาคม 2566)

“เราได้เรียนรู้เรื่องความเท่าเทียมทางเพศที่ถูกต้องมาจากงานวิชาการเสียเป็นส่วนใหญ่ สื่อบันเทิงที่พบจะเห็นว่านำเสนอในแง่ของความไม่เท่าเทียมทางเพศ คนดูจะได้รู้ว่า เออ ความไม่เท่าเทียมมันแย่มากหรือกดทับกลุ่มคนเหล่านี้อย่างไร มันสร้างบาดแผลยังงี้บ้าง แต่ตัวสื่อเองไม่ได้ไปไกลกว่านั้น นอกจากนี้สื่อบางเรื่องยังสร้างความเข้าใจผิดๆอีกด้วย ยกตัวอย่างในแง่ของตัวละคร พยายามที่จะ include เพศที่หลากหลายเข้ามา แต่ก็ยังมีการกดทับของตัวละครอยู่ดี มีภาพจำแบบเดิมๆที่ถูกผลิตซ้ำกันมานาน เพศหลากหลายต้องตลก คอมเมดี้ บันเทิง โทวกเหวก เฮฮา สื่อพยายามสร้างพื้นที่ให้นะ แต่ก็ยังอยู่ในกรอบเดิมๆ มันแสดงให้เห็นว่าคนยังมองกลุ่มคนหลากหลายทางเพศอย่างไม่เข้าใจ และนี่คือความไม่เท่าเทียม

ความสำคัญของการเรียกร้องสิทธิก็เพื่อทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม มันสามารถต่อยอดความไม่เท่าเทียมในมิติอื่นๆในสังคมต่อไปได้ จะไม่มีใครด้อยกว่าใคร ไม่มีใครถูกทิ้งเป็นคนชายขอบ ปฏิบัติต่อกันอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเรื่องเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความเชื่อ ”

(ผศ.ดร. พันพิศสา ฐปเทียน, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2566)

“สื่อบันเทิงมีการนำเสนอเรื่องความเท่าเทียมทางเพศมาตลอด ซึ่งส่วนใหญ่ก็นำเสนอเรื่องความไม่เท่าเทียมเสียเป็นส่วนใหญ่ มันทั้งเพศหลากหลายและชาย หญิงด้วยนะ อย่างเรื่อง Juno ที่มองว่าก็เป็น การนำเสนอความไม่เท่าเทียมทางเพศออกมาให้เห็นเลย ว่าเออ มันไม่ใช่แค่การปฏิบัติจากสังคมนะที่มีปัญหา กฎหมายเองก็ยังมีปัญหาอยู่

มันมีปัญหาของวงการสื่อบันเทิง สื่อบันเทิงคือสื่อเพื่อความบันเทิง บางครั้งมันมีเรื่องของธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง และสนใจเรื่องของตัวเงินมากกว่าจิตใจ”

(บัญญัติ วรเศรษฐ์อารี, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2566)

ตัวแทนนักแสดงซีรีส์วาย

นักแสดงทั้งสามท่านให้ความเห็นสื่อที่นำเสนอความเท่าเทียมทางเพศมีอยู่เยอะมาก แต่ยังไม่ได้มีเรื่องใดที่แตกต่างมากนัก สื่อควรนำเสนอและขับเคลื่อนที่ละเอียดอ่อนอย่างถูกต้องและค่อยเป็นค่อยไป เพราะคนดูมีความสามารถในการรับรู้ต่างกัน การเรียกร้องสิทธิเพื่อความเท่าเทียมทางเพศจะทำให้สังคมน่าอยู่ขึ้น

“การได้รับสิทธิที่เท่าเทียมของทุกเพศ ทำให้สังคมน่าอยู่ขึ้น เพราะเข้าใจกันมากขึ้น ให้ผลในเชิงบวกต่อสังคมมากกว่า แต่การพัฒนากฎหมายนั้นต้องละเอียดรอบคอบ มีความชัดเจน ทั้งในเรื่องของมิฉฉาชีพ และการอ้างผลประโยชน์ของคนบางกลุ่ม”

(นักแสดงนามสมมติ A, สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2566)

“สื่อมีหน้าที่สร้างความบันเทิงให้คนดู ขณะเดียวกันก็ต้องมีส่วนที่ถูกต้องของเนื้อหา ทำให้กลมกล่อม ถูกที่ถูกทาง ไม่อึดอัด การสอดแทรกความเท่าเทียมก็เพื่อนำเสนอให้เห็นปัญหาของสังคม และวิธีการจัดการกับปัญหานั้น เมื่อมีความเท่าเทียมทางเพศในสังคม จะส่งผลให้เกิดรูปแบบการนำเสนอใหม่ๆ อย่างที่บอกว่าสุดท้ายมนุษย์ทุกเพศ ทุกคน ต้องการความสุข มันคือการเคารพความสุขของกันและกัน เมื่อสังคมมองคนเท่ากัน ไม่ว่าเพศไหนก็มีโอกาสเหมือนกัน”

(นักแสดงนามสมมติ B, สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2566)

“ขอสื่อที่ที่เสนอมุมมองตามความจริง ตามสภาพจริงของสังคม ไม่ได้สุดโต่งในด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป ค่อยๆขับเคลื่อนทีละ step เมื่อสังคมมีความเท่าเทียมทางเพศ จะทำให้ทุกคนมีโอกาสเท่ากัน มีสิทธิเหมือนกัน คิดว่าการเปลี่ยนแปลงจะเกิดจากคนรุ่นใหม่ ที่มีแนวคิดออกจากกรอบเดิมๆ กฎหมายต้องตามให้ทันกระแสของสังคมคนรุ่นใหม่ด้วย”

(นักแสดงนามสมมติ C, สัมภาษณ์ 1 กรกฎาคม 2566)

ตัวแทนนักบรรณรักษ์ด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

สื่อบันเทิงที่นำเสนอความเท่าเทียมทางเพศได้ดี คือสื่อที่เข้าใจความหมายของทั้งเพศหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ มีการนำเสนอเนื้อหาที่ไม่ยัดเยียด มีวิธีการที่แยบยล ทั้งในแง่ของบทและวิธีการเล่าเรื่อง ไม่ใช่คนดูทุกคนที่จะเข้าใจประเด็นเรื่องความเท่าเทียม ดังนั้นผู้ผลิตต้องคำนึงถึงคนดูด้วย ในขณะที่ความเท่าเทียมนั้นมีความสำคัญต่อสังคมมาก หากทุกคนมีความเท่าเทียมกัน เราจะได้บุคคลากรที่มีความสามารถมากขึ้น เพราะการเข้าถึงทั้งการศึกษา ความรู้ หน้าที่การงาน ยังถูกกดทับด้วยความไม่เท่าเทียมทางเพศอยู่ ประชากรทุกกลุ่มคือฟันเฟืองของอุตสาหกรรมแรงงาน มีโอกาสพัฒนาได้อีกมาก ไม่ใช่ถูกจำกัดด้วยคำว่าเพศ

“Heartstopper ก็ยังคงเป็นสื่อที่น่าเสนอได้ดี ทั้งความหลากหลายทางเพศ และความเท่าเทียมทางเพศ ในขณะที่สื่อไทยล่าสุดอย่าง มาตาลดา ก็ทำหน้าที่ในการบอกเล่าได้ดี โดยเฉพาะในส่วนประเด็นของครอบครัว ที่คลี่คลายได้ดี ให้สังคมเห็นเลยว่า ถ้าคนเราเท่าเทียม จะเป็นผลดีอย่างไร

สังคมของเพศหลากหลายขาดความเท่าเทียมมานาน บางเรื่องต้องนำแนวคิดจากต่างประเทศ มาปรับใช้ โดยทำอย่างไรให้สังคมไทยที่ยังคงมีความเป็นปิตาธิปไตยค่อนข้างสูงยอมรับให้ได้ อาจจะค่อยๆทำไปที่ละขั้นทีละตอน อย่างอย่างสมรสเท่าเทียม ถ้าผ่านก็มีโอกาสสู้กันต่อกับ พรบ. รับรองอัตลักษณ์ทางเพศ และรูปแบบของสาธารณสุขต่างๆที่ยังมีปัญหาอยู่ เช่น การรับฮอร์โมน การเข้าถึงสุขภาพจิต เป็นต้น

ก่อนจะพูดถึงความสำคัญของความเท่าเทียมทางเพศ ขอย้อนไปสมัยรัชกาลที่ 3 สมัยนั้น ผู้หญิงไม่ได้เรียนหนังสือ มีน้อยมาก เช่น คุณพุ่ม บุชบาท่าเรือจ้าง สตรีที่อยู่นอกรอบของสังคมสมัยนั้น อ่านออก เขียนได้ ถูกสังคมมองว่าก้าวร้าว มีเพียงเจ้าฟ้าน้อยที่ให้การดูแลอยู่ห่างๆ พอมาสมัยรัชกาลที่ 5 มีการรับแนวคิดตะวันตกมาปรับใช้บ้าง ผู้หญิง จึงมีโอกาสได้เรียนอ่าน เขียน มากขึ้น รวมถึงภาษาฝรั่ง เริ่มมีโรงเรียนต่างๆ สังคมเนี่ย ถ้าทุกอย่างเท่าเทียมกัน เราจะเห็นความมั่งคั่งทางสังคมมากยิ่งขึ้น สังคมในระบบทุนนิยม เราจะได้บุคลากรที่ดี มีประสิทธิภาพ มาเพิ่มในสังคมมากขึ้น หลากๆอาชีพก็มีเพศสตรีมากขึ้น พอมาถึงยุคปัจจุบัน ถ้าทุกเพศเท่าเทียมกัน การศึกษาเท่าเทียมกัน เราจะเห็นทุกเพศ ในทุกๆอาชีพ มีนักการเมืองหญิง หรือ LGBTQ มากขึ้น จะเกิดสังคมอุดมปัญญา สังคมที่ก้าวหน้า ถกเถียง เรียนรู้และทำความเข้าใจไปพร้อมๆกัน และเดินไปด้วยกันได้ ดังนั้น การเรียกร้องในวันนี้คือการเรียกร้องให้สังคมเดินไปข้างหน้า อย่างเข้าใจและเรียนรู้ในความเป็นตัวตนของแต่ละบุคคล คนทุกคนมีมิติที่แตกต่าง ไม่จำเป็นต้องไปเรียนรู้ในความเป็นเขาทุกอย่าง แต่เราสามารถเข้าใจเขาได้ ”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

(พรหมศร วีระธรรมจารี, สัมภาษณ์ 29 มิถุนายน 2566)

“ขอพูดถึงสื่อที่เราไม่โอเคแล้วกัน ละครเรื่องหนึ่งที่น่าเสนอเรื่องชายรักชาย มีการออกรายการวไรตี้ แล้วพิธีกรเชื้อเชิญให้นักแสดงจูบโชว์ นักแสดงปฏิเสธและทำท่าทางรังเกียจ เรามองว่าสิ่งเหล่านี้เกิดจากความไม่เข้าใจ ซึ่งอาจจะไม่ผิดถ้าคุณไม่ใช่คนที่ต้องไปปรับบทบาทที่ต้องเข้าอกเข้าใจคนหลากหลายทางเพศ ว่ามันมีความไม่เท่าเทียมอะไรกดทับอยู่บ้าง เพราะฉะนั้น สื่อที่น่าเสนอเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ อย่างน้อยก็ควรให้เกียรติคนใน community พึงระวังไม่สร้างบาดแผลตรงนี้

การที่สังคมมีความเท่าเทียมกันทางเพศ ก็จะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ นำไปสู่ความเท่าเทียมในด้านอื่นๆด้วย เมื่อทุกคนถูกมองเป็นคนอย่างเท่ากัน โอกาสเข้าถึงสิ่งต่างๆ การศึกษา การงาน ก็จะมากขึ้น”

(ธีธัช ควรรตระกูล, สัมภาษณ์ 29 มิถุนายน 2566)

“ยุคหนึ่งสื่อของ *Trasher Bangkok* นำเสนอประเด็นได้น่าสนใจมาก เป็นที่รู้จักของคนใน *community* และคนนอก เพราะแกนหลักยังคงนำเสนอความบันเทิง แต่สอดแทรกประเด็นปัญหาที่ต้องออกมาขับเคลื่อนและเรียกร้อง

ความเท่าเทียมทางเพศสำคัญต่อสังคมเพราะประชากรบางกลุ่ม ยังไม่ได้รับความยุติธรรม ถูกลิดรอนสิทธิทำให้ไม่สามารถใช้ชีวิตได้อย่างเท่าเทียม เช่น สมรสเท่าเทียม เป็นต้น ถ้าเราสามารถตัดแนวคิดการแบ่งแยกเพียงสองเพศได้ จะทำให้ประชากรทุกกลุ่มมีโอกาสในการแสดง *ability* ของตัวเองได้อย่างเต็มที่ มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตัวเอง ส่งผลให้ได้ศักยภาพของงานที่หลากหลาย และมีคุณภาพขึ้น มีโอกาสเพิ่มแรงงานที่หลากหลายในสายงานมากขึ้น เพราะทุกวันนี้ *LGBTQ* ยังถูกกีดกันในอุตสาหกรรมบางอย่าง หรือแม้แต่ เพศ ชาย หญิง เองก็ตาม”

(ธนภัทร์ คำสื่อเกียรติ, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

4.3 ผลการสัมภาษณ์ประเด็นแนวทางการพัฒนาสื่อซีรีส์วายในอนาคต

ตัวแทนฝ่ายผลิตซีรีส์วาย

ฝ่ายผลิตมองว่าซีรีส์วายถูกสร้างมาเพื่อสร้างความบันเทิง มีต้นกำเนิดและที่มาที่ไปชัดเจน ซึ่งการสอดแทรกเนื้อหาด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมนั้น บางท่านมองว่าต้องทำ ในขณะที่บางท่านมองว่าไม่ใช่ประเด็นหลักในการผลิตซีรีส์ แต่มันทำได้ และเลือกใช้วิธีการที่แยบยล ไม่ผลักร้าให้คนดู และยังสร้างความบันเทิงในรูปแบบของวายได้ดั้งเดิม การผลิตซีรีส์วาย มีหลายปัจจัยต้องพิจารณา แต่โดยหลักๆแล้ว ต้องได้รับการตอบรับที่ดีจากคนดู หากต้องการทำอะไรที่ต่างจากขนบเดิมของความเป็นวาย ก็ต้องวางแผนให้ละเอียดรอบคอบ แนวทางใหม่ๆที่เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมืออาจจะมียุคคนดูที่จำกัด จึงอาจเลือกจากการเปลี่ยนแปลงภายในก่อน เช่น การสร้างคาแรคเตอร์ตัวละคร มีที่มาที่ไป มีเหตุมีผล ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการขายเคมีนักแสดง หรือการมีเพศสัมพันธ์ พยายามทลายแนวคิดชายเป็นใหญ่ ที่แต่เดิมทำให้ตัวละครฝ่ายหนึ่งมีความเป็นชายมากกว่า มาทำให้ตัวละครทั้งสองมีความเท่าเทียมกัน มีสิทธิในการเลือก การใช้ชีวิต และการปฏิบัติต่างๆเหมือนกัน ให้คนดูตัดสินใจ หรือเลือกใช้คาแรคเตอร์จากความเป็นจริงในสังคมมาถ่ายทอดมากขึ้น ค่อยๆเป็น ค่อยๆไป

“ไม่ใช่สิ่งที่จำเป็นหรือเปล่า ไม่ได้ตอบเอาใจใคร แต่มันคือเรื่องธรรมดา มันคือสิ่งที่ควรถ่ายทอดให้คนในสังคมได้รับรู้ โดยไม่ต้องยัดเยียด ความบันเทิงนี้แหละคือสิ่งที่ดีที่สุด เกาหลีแทบไม่เคยทำสื่อที่ให้ตัวละครออกมาตะโกนว่าประเทศฉันดีที่สุดใน แต่เขาทำสื่อที่ฉลาด ทั้งบทและวิธีการเล่า เทคนิคต่างๆ สิ่งเหล่านี้ต่างหากที่สำคัญ การมุ่งเน้นแต่จะยัดเยียดสิ่งที่สังคมคาดหวัง อาจไม่ได้ส่งผลที่ดีตามมาเสมอไป ต้องทำความเข้าใจกันทุกฝ่าย ค่อยๆเป็น ค่อยๆไป อย่างตอนนี้เองทางบริษัทก็พยายามสร้างวัฒนธรรมที่ดีจากในกองถ่ายก่อน เคารพคนทำงานทุกตำแหน่ง ทุกเพศ มองทุกคนเท่ากัน สำคัญเหมือนกัน ในอนาคตก็มีโอกาสที่จะผลิตผลงานที่มีตัวละครที่หลากหลายขึ้นมากกว่าที่เป็นอยู่ จะไม่ได้อยู่ในกรอบเดิมๆของความเขินอายแล้ว ค่อยๆทลายทีละน้อย เรียนรู้พร้อมไปกับสังคมและคนดู รูปแบบ รุก รับ รุกต้องแมน รับต้องสาว ก็ไม่เสมอไปแล้ว หรือเรื่องของการมี sex ก็ไม่ใช่ประเด็นหลัก มันมีอะไรมากกว่านั้นให้โฟกัส

เข้าใจทุกคนที่ลำบากกว่าจะมีวันนี้ และยังมีปัญหาที่ยังไม่ได้รับการตอบรับอยู่ ทุกวันนี้ก็พยายามทำความเข้าใจในความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศมาตลอด แต่ไม่มีอะไรเปลี่ยนได้ในวันนี้ มันต้องค่อยๆเป็น ค่อยๆไป ช่วยกันคิด พูดคุย แก้ไข การเข้าใจกันทุกฝ่ายจะเป็นหนทางที่จะนำพาเรื่องดีๆเข้าสู่อุตสาหกรรมวายของไทยมากขึ้น”

(กฤษฎา วิทิตขจรเดช, สัมภาษณ์ 3 กรกฎาคม 2566)

“ถึงแม้จะไม่ใช่มุ่งหมายหลักของการผลิตสื่อซีรีส์วาย แต่การสอดแทรกประเด็นความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ ก็เป็นสิ่งที่ควรทำ โดยที่ยังไม่ลืมน่าจะต้องมีความบันเทิงอยู่ ผู้ผลิตสามารถเลือกสอดแทรกมุมมองที่ถูกต้องได้ ซึ่งแน่นอนว่าฝ่ายผลิตเองต้องมีความเข้าใจในความสำคัญของเรื่องนี้ก่อน ตั้งแต่เจ้าของโปรเจกต์ ผู้อำนวยการผลิต ผู้กำกับ คนเขียนบท โปรดิวเซอร์ นักแสดง ไปจนถึงคนดูด้วยเช่นกัน

การผลิตซีรีส์วายมีเงื่อนไขที่ต้องได้รับการตอบรับที่ดีจากคนดู เชื่อว่าสิ่งที่ทำคือสิ่งที่คนอยากดู โดยพยายามไม่ส่งต่อความเข้าใจผิดๆ การหาแนวทางใหม่ๆ ต้องทำไปพร้อมกับคนดู ที่ผ่านมายุทธศาสตร์มันทำเพื่อตอบรับคนดู ถ้าคนดูอยากดู คนทำก็พร้อมที่จะทำ เป็นวัฏจักรไป ถ้าไม่มีใครลุกมาเปลี่ยนแปลง มันก็จะวนลูปแบบนี้ไปเรื่อย ๆ

เชื่อว่างานสร้างสรรค์มันมีแนวทางที่ทำได้ โดยเริ่มจากการพัฒนาบทและตัวละครก่อน ในแง่ของความสัมพันธ์และบทพูด สร้างคาแรคเตอร์ที่ไม่ไปทางเดียวตลอดเวลา หมายถึง ไม่ใช่ตัวละครในวัฒนธรรมวายแบบเดิม ๆ หากตระหนักจริง อย่างน้อยก็ไม่เลือกนำเสนอการตอกย้ำบาดแผลของเพศหลากหลาย ตอนนี้อยู่ในกรอบของชายเป็นใหญ่ แต่อยู่ในรูปแบบของ ชาย ชาย ที่เห็นคือมันมีการแบ่งแยกอยู่ดี ตัวละครที่ถูกสร้างให้เป็นชายมากกว่า ยังกดขี่ข่มเหง หรือมีอิทธิพลมากกว่าอีกฝ่าย

ถ้าเราขยับตรงนี้ให้เสมอกันได้ ให้มีน้ำหนักของตัวละครที่เท่ากัน เราสามารถเลือกปฏิเสธบางเรื่องได้ โดยไม่ทำลายความสนุกสนานของความเป็นวาย

ยกตัวอย่างเรื่องคินน์พอร์ชตามเดิมตัวละครพอร์ช เมายา ชาตสติ และมีอะไรกับคินน์ ซึ่งเหมือนเป็นการชมเชย ชื่นใจอีกฝ่ายทางอ้อม เราก็ปรับให้ตัวละครทั้งสอง มีความสัมพันธ์ที่ผ่านการยินยอม มีเหตุมีผลขึ้น เป็นความต้องการของทั้งสองตัวละครเอง ต้องปรับว่าก่อนหน้านี้มีเหตุการณ์อะไรให้เขาารู้สึกก่อน ปูมปูมให้ชัดเจน ละเอียด ละเมียดละไม ใส่ใจความรู้สึกตัวละคร จะเห็นว่าเราสามารถปรับบทให้ตัวละครมันมีความเท่าเทียมขึ้นมาได้ โดยไม่ต้องยึดเยียด แม้แต่ตัวละครแทนคุณ ที่เป็นเพศหลากหลาย ไม่ใช่เพียงตัวละครสร้างสีสัน ตลก ไร้อารยะไปวันๆ เราต้องนำเสนอให้คนดูเห็นที่มาที่ไป เข้าใจในความเป็นเขา ซึ่งก็พยายามอย่างมากที่สุดภายใต้ข้อจำกัดของเค้าโครงเรื่องที่มีอยู่เดิม ที่เขาเองก็ทำได้ดีอยู่แล้ว แต่มันก็พัฒนาให้ดีกว่าเดิมได้อีก

อย่างที่บอกไป ซีรีส์วายในอนาคต ต้องกล้าที่จะปรับเปลี่ยนบท พุดคุยทำความเข้าใจกัน ให้เหมาะกับความรู้ของผู้คนที่แปรเปลี่ยนตลอดเวลา กล้าที่จะแตกต่าง รวมถึงสร้าง original content ที่ไม่ได้หยิบเอาเรื่องแต่งใดมาทำ เราต้องยึดมั่นในความถูกต้อง อิทธิพลของสื่อมีมากกว่าที่เราคิด เพราะซีรีส์วายมันไปไกลทั่วโลกแล้ว การเปลี่ยนแปลงเล็กๆ มันจะส่งผลกระทบ”

(ผศ.ดร. พันพัสสา ฐปเทียน, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2566)

“ไม่ว่าคุณจะทำสื่ออะไร คุณต้องศึกษาและพาเขาไปให้ถูกที่ ซีรีส์วายถ้ามองว่าแค่ต้องทำให้เป็นชอปปาวเวอร์ให้ได้ พี่ว่ามองแคบไป การทำสื่อวายคืองานพาณิชย์ศิลป์ คือสร้างรายได้ กำไร และสวยงาม ดังนั้น งานที่ทำมันต้องขายได้ แต่การสอดแทรกการขับเคลื่อนเรื่องพวกนี้ มันคือการทำ ความเข้าใจของทีมนักทุกคน ถ้าทุกคนเข้าใจ อย่างน้อยจะไม่ทำอะไรที่ผิดไปมากกว่าเดิม

ซีรีส์วายส่วนใหญ่ที่ผ่านมาสร้างจากนิยาย แล้วนิยายต้องยอมรับว่ามันมาจากจินตนาการ บางอย่างก็มีความเบียดอยู่ แล้วมันส่งต่อมาให้ซีรีส์ มันทำมาเพื่อจรรโลงใจ ปลอบประโลมคนดู แต่พี่เชื่อว่าในอนาคตมันมีโอกาสที่จะพัฒนาไปได้ดีมาก ๆ แต่การหักขบวายเป็นอย่างมันทำไม่ได้ทันที เช่น การเลือกนักแสดงที่ต้องห้ามมีแฟน หรือห้ามเปิดตัว ต้องไม่ได้เป็นเกย์ เป็นชายแท้ เรื่องพวกนี้มันอาจปรับเปลี่ยน เปลี่ยนแปลงได้เพียงเล็กน้อย ต้องบอกก่อนว่าแต่ก่อนการทำซีรีส์วาย ไม่ใช่ธุรกิจที่ได้เงินก่อนเหมือนพวกละคร เป็นธุรกิจที่มีความเสี่ยงพอควร ไม่ได้มีนายทุนจากสินค้ามาลงโฆษณา ระหว่างถ่ายทำอะไรมากมาย เพราะฉะนั้นเงินที่ได้ จะมาจากการขายแพนมีต ทัวร์ merchandises พุดง่าย ๆ ก็คือมันเข้าช่วง post แล้วถึงจะได้เงินกลับมา ดังนั้นมันขายการต่อ ยอดของซีรีส์ นักแสดงนำจึงยังเป็นปัจจัยหลักอยู่”

(บัญญัติ วรเศรษฐ์อารี, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2566)

ตัวแทนนักแสดงซีรีส์วาย

นักแสดงทั้งสามท่านให้ความเห็นว่า ไม่จำเป็นต้องนำเสนอหรือยึดเนื้อหาแบบตรงตัว แต่ต้องทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ความหลากหลายและเท่าเทียมทางเพศคือประเด็นรอง ประเด็นหลักคือการสร้างความบันเทิง ดังนั้นไปโฟกัสที่การผลิตซีรีส์ให้มีคุณภาพ ส่วนเนื้อหาด้านการขับเคลื่อนให้เป็นกลวิธีของการเล่าเรื่อง แล้วนำเสนอความเป็นจริงของสังคมให้มากขึ้น ให้เห็นถึงความแตกต่างที่หลากหลาย นักแสดงยังบอกอีกว่าการทำความเข้าใจในความหลากหลายและเท่าเทียมทางเพศ มันคือสิ่งที่นักแสดงซีรีส์วายควรกระทำ เพราะจะได้เข้าใจตัวละครได้ดียิ่งขึ้น แต่มองว่าตัวนักแสดงเอง ไม่ได้มีหน้าที่ในการออกไปขับเคลื่อนสังคมขนาดนั้น หากจะทำก็ต้องไปด้วยความรู้สึที่อยากทำจริงๆ บางครั้งมันมีหลายบริบท หลายปัจจัยที่ไม่อาจบอกคนภายนอกได้ทั้งหมด แต่ไม่ใช่ไม่สนับสนุนนักแสดงทั้งสามท่านเห็นตรงกันเรื่องการสนับสนุนสิทธิสำหรับกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ

บางท่านมองว่า ในอนาคตอยากเห็นอุตสาหกรรมวายไม่ต้องแยกออกมาจากสื่อทั่วไป สามารถแข่งขันในหมวดหมู่สื่อทั่วไปได้ และหลุดออกจากขนบเดิมๆ นักแสดงคือนักแสดง แสดงเสร็จก็บอกลาตัวละครและกลับมาใช้ชีวิตในโลกความเป็นจริง มีพื้นที่ให้นักแสดงไปร่วมงานกับนักแสดงอื่นๆได้ หรือมีงานแสดงในสื่อทั่วไปที่ไม่ใช่วายก็ได้

“ไม่ได้มองว่าเป็นสิ่งจำเป็น แต่ก็ควรทำ ซึ่งต้องเกิดจากการคิดอย่างละเอียดรอบคอบ คนผลิตในอุตสาหกรรมนี้ยังผลิตผลงานในเชิง commercial มีเรื่องของรายได้ มันคือธุรกิจบันเทิง ถ้าสามารถสอดแทรกเนื้อหาความหลากหลายและเท่าเทียมทางเพศได้ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่ต้องทำความเข้าใจถูกต้อง ให้ความสำคัญของความรู้สึกของตัวละครสำคัญมากกว่าเรื่อง sex มีเหตุผล ที่มาที่ไป หลักๆก็ควรระวังสิ่งที่ไม่ควรทำเสียมากกว่า ไม่สร้างความเข้าใจผิดๆให้คนดู

นักแสดงต้องทำการบ้าน มาเล่นวาก็ต้องเข้าใจบริบทของความหลากหลายทางเพศ ซึ่งจะได้พบมิติของการแสดงที่เข้าอกเข้าใจตัวละครจริงๆ ถ้าไม่เรียนรู้มาก่อน ก็อาจตีความตัวละครผิดไปได้

ในอนาคตอยากเห็นวงการซีรีส์วาย ที่ไม่ยึดเยียดมากเกินไปในเรื่อง sex คือมีได้นะ แต่ต้องเกิดจากความรู้สึกของตัวละคร มีที่มาที่ไปที่ชัดเจน ไม่อยากให้มากำกับหรือแบ่งแยกวายเป็นสื่อบันเทิงอื่นๆ อยากเห็นการนำเสนอความเป็นจริงในสังคมมากขึ้น มีหลายคาแรคเตอร์มากขึ้น เพราะมันคือความสวยงาม คือสิ่งที่มีอยู่ และเกิดขึ้นจริงในสังคม”

(นักแสดงนามสมมติ A, สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2566)

“ซีรียส์วายไม่จำเป็นต้องขับเคลื่นอะไรขนาดนั้น บทต้องดี เข้าใจมนุษย์ให้ได้จริงๆก่อน ไม่
ต้องยึดเยียด แต่ใช้การเล่าเรื่องส่งผลต่อคนดูในเชิงบวกก่อน ซีรียส์ไม่ใช่สารคดี ดังนั้นมันต้องไปโฟกัส
ที่ความต้องการของตัวละคร เติมเต็มอะไรของมันและกัน ตัดทศคนคติที่โลกนี้มีแค่ ชาย หญิง ออกไป
ก่อน มนุษย์คนหนึ่งซับซ้อนกว่านั้นเยอะ

นักแสดงคือนักแสดง ความดังคือผลพลอยได้ การออกมาขับเคลื่นอะไรสักอย่างต้องมี
แรงผลักดัน มีความรู้สึกที่มาจากข้างใน ไม่ใช่การบังคับ เราไม่ใช่ นักสิทธิมนุษยชน ความรอบรู้เราไม่ได้
มากมายขนาดนั้น วันนี้เราแค่เป็นแบบอย่างของคนที่ยพยายามเข้าใจ และไม่สร้างค่านิยมที่ผิดให้ได้
ก่อน นักแสดงมันมีพื้นที่ของมันเองอยู่แล้ว ที่จะมีโอกาสได้พูด หรือแสดงออกเรื่องเหล่านี้ ตามบท
สัมภาษณ์ รายการ อะไรพวกนี้ ต้องเข้าใจก่อนว่า แฟนๆต้องการอะไร อย่างเวลาไปงานแฟนมีต เขา
ไม่ได้มาเรียนหนังสือ ไม่ได้เตรียมสมุดปากกามาจด นักแสดงเองก็ไม่ใช่นักวิชาการ ไม่สามารถไป
educate ใครได้ นอกจากแสดงความเห็นในเชิงบวก ไม่ทำร้ายใคร สิ่งสำคัญคือ คุณเข้าใจ และคุณไม่
ทำผิด ไม่ทำร้ายใคร”

(นักแสดงนามสมมติ B, สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2566)

“ไม่ได้มองว่าซีรียส์วายแมสขนาดนั้น ยังถือว่าเฉพาะกลุ่มอยู่ ส่วนใหญ่แฟนๆก็เป็นผู้หญิง ไม่
จำเป็นต้องยึดเยียดเนื้อหาอะไรให้เขาตรงๆ แต่ต้องทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ไปปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
บางอย่างของวัฒนธรรมวายดีกว่า อย่างการที่นักแสดงต้องเล่นกับคู่ตัวเองตลอดไป ต้องเซอร์วิสจน
เกินไป สิ่งเหล่านี้มันส่งผลต่อชีวิตของนักแสดง ถ้าเขาอยากทำ เขาทำเองโดยไม่ต้องบังคับ ไม่งั้นมันจะ
เหมือนเราทำงาน ทำการแสดงอยู่ตลอดเวลา ผมไม่ชอบแสดงสิ่งที่ไม่จริง

นักแสดงควรทำความเข้าใจในสิ่งที่ตัวต้องมาแสดงก่อน ในฐานะนักแสดงนี่คือสิ่งสำคัญ
หลังจากจบกระบวนการถ่ายทำ ก็ต้องวางลง แล้วกลับมาเป็นตัวของตัวเองให้ได้ ไม่ควรเอาอัตลักษณ์ของคน
ใน community ออกมาหาकिनข้างนอกด้วย

ในอนาคตตอยากเห็นซีรียส์วาย ชัดเจนในส่วน of นักแสดง ว่านักแสดงวายก็คือนักแสดงทั่วไป
เหมือนสื่อบันเทิงอื่นๆ มีหน้าที่แสดง แล้วต้องกลับมาสู่ชีวิตจริง ซึ่งต้องเกิดจากการร่วมมือกันของคน
ทั้งอุตสาหกรรม แล้ววงการวายจะไปได้ไกลกว่านี้ โดยที่ผู้ผลิตเองก็มีหน้าที่ชี้แนะสังคมไปในทางที่ถูกที่
ควรด้วย ถ้ามีใครกล้าเริ่ม แล้วประสบความสำเร็จ ก็จะมีคนทยอยทำตามๆกัน”

(นักแสดงนามสมมติ C, สัมภาษณ์ 1 กรกฎาคม 2566)

ตัวแทนนักบรรณรักษ์ด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

สื่อซีรีส์วายคือสื่อที่มีหน้าที่สร้างความบันเทิงให้กับคนดู ในขณะที่เดียวกันก็มีอิทธิพลต่อทัศนคติและมุมมองต่างๆ ยิ่งสื่อแขนงนั้นมีความนิยมมากขึ้น ยิ่งจำเป็นต้องตระหนักถึงผลกระทบต่อสังคมมากขึ้นเช่นกัน ผู้ผลิตสื่อจึงจำเป็นต้องหาแนวทางที่สามารถผลิตสื่อที่ยังคงบันเทิงใจและสอดแทรกความรู้ ความเข้าใจด้านเพศและความเท่าเทียมทางเพศอย่างแยบยล ไม่ยัดเยียดจนเกินไป รวมถึงพยายามนำเสนอแง่มุมที่เป็นจริงในสังคม ทั้งเชิงความหลากหลายของเพศ และประเด็นปัญหาที่คนกลุ่มนี้กำลังเผชิญ จากภาวะของความไม่เท่าเทียมทางเพศที่มีอยู่ในสังคม

“สื่อบันเทิงไม่ใช่สื่อสารคดี แต่ต้องทำอะไรให้สื่อบันเทิงอร่อย มีรสชาติ เปรียบเหมือนอาหาร ต้องปรุงรสอย่างพอดี มากหรือน้อยเกินไปก็ไม่อร่อยได้ ค่อยๆเติมรสชาติเข้าไปแต่พอดี จะได้เห็นมิติที่หลากหลายมากขึ้น เช่น คินน์พอร์ชไม่ต้องมายัดเยียด แต่นำเสนอให้เห็นไปเลย

อยากให้สื่อบันเทิงไทย คนในวงการ นักกิจกรรม และคนดู หากจุดกึ่งกลางให้ได้ ผลิตซีรีส์ที่มุ่งเน้นที่คุณภาพของงาน ไม่ยัดเยียด ไม่ดันทุรัง ไม่สร้างค่านิยมหรือภาพจำที่ผิด เพราะตอนนี้มันมีการหลุดกรอบ หรือเกินกรอบไปมากอยู่”

(พรหมศร วีระธรรมจารี, สัมภาษณ์ 29 มิถุนายน 2566)

“ส่วนตัวไม่อยากจะเยียดให้ใครออกมาทำอะไรโดยไม่สมัครใจหรือไม่อยากทำ แต่ในกรณีที่เขามาหากันใน community อย่างน้อยต้องทำความเข้าใจให้ถูกต้อง และจะดีขึ้นกว่านั้นถ้าช่วยกันออกมาขับเคลื่อนในประเด็นที่กำลังเกิดขึ้นในสังคม เข้าใจว่าอาจกลัวผลกระทบ ซึ่งที่ผ่านมาหลายๆ ฝ่ายเข้ามาในพื้นที่การเรียกร้อง โดยมีจุดประสงค์อื่นแฝง เช่นมาโปรโมตงานโดนไม่เข้าใจจุดประสงค์ของงาน หรือทำอะไรเชิงพาณิชย์ ต้องเข้าใจก่อนว่านักเคลื่อนไหวเราทำเพื่อสังคม ไม่ใช่งานเชิงพาณิชย์

ในอนาคตอยากเห็นมิติใหม่ๆ ในงานวายด้วย แคลสซิ่งที่มีมากกว่านักแสดงชายแท้ เราก็อยากเห็นตัวละครที่ตรงบทบาทบ้าง จะมีโอกาสหรือไม่ที่มีเพศอื่นๆ ในงานซีรีส์วายมากขึ้น”

(ธีธัช วรรตระกุล, สัมภาษณ์ 29 มิถุนายน 2566)

“สื่อมีอิทธิพลต่อคนดูมากทีเดียว ดังนั้นก่อนผลิตสื่อต้องทำความเข้าใจให้ถูกต้องก่อน หากต้องการนำเสนอเนื้อหาด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ ต้องมีวิธีการที่ดีพอ ไม่ยึดเย็ดจนเกินไป ไม่รู้สึกว่าเป็น over woke รวมถึงการสร้างความปลอดภัยใหม่ด้วยคาแรคเตอร์ที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้นด้วย ที่ผ่านมามีคนมองวงการวายทั้งในแง่ดีและลบ ในแง่ลบมองว่า บางอย่างถูกนำไปใช้นำเสนอในสื่อ แต่ไม่เข้าใจจริงๆ สร้างภาพจำผิดๆ ให้คนดู แล้วส่งผลกระทบต่อบุคคลเพศหลากหลายจริงๆ ในสังคม ไม่ได้นำเสนอมุมมองที่เป็นจริง แม้ปัจจุบันจะเห็นซีรีส์วายบางเรื่องพยายามพัฒนาบทบาทด้านนี้ แต่ก็ยังไม่ถึงจุดที่สังคมกำลังเรียกร้อง อาจเป็นเพราะเรื่องของธุรกิจ เรื่องของเงิน รายได้ เข้ามาเกี่ยวข้อง”

(ธนภัทร์ คำลือเกียรติ, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Focus Group interview)

4.4 ทักษะด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศในเรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์

การแสดงทักษะและข้อคิดเห็นด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศในเรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ ของตัวแทนผู้รับชม จะอยู่ภายใต้ข้อคำถามคือ ท่านคิดว่าในเรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ มีประเด็นที่กล่าวถึงความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ อย่างไรบ้าง

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มที่ 1 ผู้รับชมที่อายุ 18-29 ปี พบว่า ส่วนใหญ่มองว่าซีรีส์เรื่องนี้ นำเสนอความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศไม่เพียงพอ โดยยกตัวอย่างว่า ตัวละครในเรื่อง ส่วนใหญ่เป็นเพศชายเกือบทั้งหมด เพศหญิงมีน้อยมาก เกิดการตั้งคำถามและถกเถียงกันในกลุ่มว่า ทำไมในวงการมาเฟียถึงมีแต่ผู้ชาย ผู้หญิงก็เป็นได้ เป็นผู้มาได้ เป็นบอดีการ์ดได้ รวมถึงประเด็นที่มองว่าในซีรีส์นำเสนอเฉพาะตัวละครชายที่ต้องมีความเป็นผู้ชายเท่านั้นถึงจะเป็นตัวหลักได้ ตัวละครประเภท เกย์ออกสาว เป็นเพียงตัวละครสมทบ ไม่ได้มีบทบาทสำคัญ ในซีรีส์มีคู่ชายและชาย สามคู่ ทั้งสามคู่เป็นผู้ชายที่มีความมาดแมนทั้งหมด ทำให้คนในสังคมก็อาจเกิดการสงสัยได้ว่า ถ้าจะได้รับความสำคัญต้องเป็นผู้ชายเท่านั้น มีบุคลิกที่ออกสาวหรือมีความเป็นผู้หญิงจะไม่ได้รับการยอมรับหรือให้ความสำคัญ

ผู้รับชมกลุ่มที่ 2 อายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ให้ความเห็นว่าคินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ มีการนำเสนอความหลากหลายทางเพศได้ดี นำเสนอให้เห็นชัดเจนว่าตัวละครมีรสนิยมที่ชอบผู้ชายด้วยกัน นอกจากนี้ยังแทรกตัวละครเพศหญิงเข้ามา มีบทบาทด้วย ทั้งบอดีการ์ดและนักلوبสังหาร แต่ก็ถือว่ายังน้อยเมื่อเทียบกับสัดส่วนผู้ชายในซีรีส์เรื่องนี้ ผู้รับชมกลุ่มนี้รู้สึกพึงใจที่ได้รับชมซีรีส์ที่มีผู้ชายหน้าตาดีมากมายในเรื่อง ให้ความบันเทิงใจ จรรโลงใจ โดยมองว่า หากซีรีส์ไม่ได้สร้างผลกระทบที่เลวร้ายต่อสังคม มีหน้าที่สร้างความบันเทิงให้กับคนดู ก็ถือว่าซีรีส์นั้นบรรลุผลที่ดีแล้ว

“หนูว่าซีรี่ย์มันขาดตัวละครผู้หญิงค่ะ มีแต่ผู้ชายเต็มไปหมด ทั้งที่ความจริงแล้ว ผู้หญิงก็ทำอะไรได้เหมือนกับที่ผู้ชายทำ ทำไมบอดีการ์ดมีแต่ผู้ชาย ทำไมผู้นำตระกูลมาเพียงต้องเป็นผู้ชายเท่านั้น เหมือนอะไรที่สำคัญๆ มีแต่ผู้ชายเท่านั้นที่ทำได้”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.5, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“ซีรี่ย์วายยังติดหล่มผู้ชายที่รักกันอยู่ดีค่ะ ทำไมเกย์ออกสาว ตู๊ด คนพวกนี้ในชีวิตจริงมีเยอะมาก แต่ไม่ได้เป็นนายเอกกับเขาสักที เป็นแค่ตัวสมทบ ตัวละครสร้างสีสัน ตัวตลก ในคินพอร์ชไม่มีคู่ไหนเลยที่มีตัวละครประเภทนี้ มีแค่ตัวละครแทนคุณแต่ก็ไม่ได้มีคู่ มีบทแค่เฮฮา บ้าๆบอๆ คนพวกนี้ก็รักได้นะ มีความรักเป็น มีความรู้สึก ตอนนี้อายเปิดกว้างเยอะขึ้นมากๆนะคะ น้องพีพีจากแปลรักฉันก็ดังมากๆ อยากให้ผู้จัดลองออกจากกรอบชายแท้บ้างค่ะ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.8, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“เราชอบที่คินน์เป็นเกย์ตั้งแต่แรกไปเลย เนี่ย ไม่ต้องมาฉนั้นคือผู้ชายที่รักนายแค่คนเดียว มันน่าเบื่อมากๆแล้ว ชอบที่ให้นักฆ่าที่มาลอบฆ่าคินน์เป็นผู้หญิง มันแบบ เออ ผู้หญิงก็ทำงานแบบนี้ได้ ยิ่งป่าเอริก้า ที่เป็นบอดีการ์ดตอนท้ายๆอีก เราชอบมาก เนี่ย มันคือการให้ความสำคัญกับทุกเพศอะ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.1, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“ถ้าถามจริงๆ ซีรี่ย์วายมันก็หลากหลายทางเพศอยู่แล้วนะคะ เพราะมันเป็นชายกับชาย มันไม่ใช่แค่ชายกับหญิง โอเคว่าเรื่องนี้มันอาจจะมีความสัมพันธ์แค่มิเกย์แบบ แต่มันคือสื่อบันเทิงหรือเปล่า เราต้องเล่าทุกเพศเลยไหมในซีรี่ย์ เรารู้ว่าก็ไม่นะ ในคินพอร์ชมันก็มีหลากหลายแล้วนะคะ มีเกย์ ผู้ชาย ผู้หญิง ตู๊ด กะเทย มีเจ๊หยก มีแทนคุณ แต่มันคือซีรี่ย์วาย คนดูก็อยากดูผู้ชายเป็นส่วนใหญ่ ยิ่งเรื่องนี้ผู้ชายหน้าตาดีเยอะมาก เราก็อธิวว่าทำไมมันสบายตา สบายใจดี”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.6, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

4.5 ผลการสัมภาษณ์ประเด็นทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

4.5.1 นิยามของความหลากหลายทางเพศ

ส่วนใหญ่กลุ่มผู้รับชมทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ ความหลากหลายทางเพศ หมายถึง การเป็นตัวของตัวเอง โดยไม่ถูกปิดกั้นจากค่านิยมของสังคม มีระบบของเพศมากกว่าเพศกำเนิดที่มีเพียงชายและหญิง ปัจจุบันเพศหลากหลายกว่านั้นมาก มีการสิ้นไหลหรือเปลี่ยนแปลงได้ กลุ่มที่อายุน้อยกว่า 30 ปี มีโอกาสที่จะพบเจอกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ

มากกว่าตั้งแต่สมัยเรียน พบว่าคนรุ่นใหม่กล้าเป็นตัวเองมากขึ้น และยอมรับความหลากหลายทางเพศได้ รวมถึงไม่รู้สึกกังวล หรือแปลกใจหากคนใกล้ชิด เช่น คนในครอบครัวจะเปิดเผยว่าตัวเองเป็นกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ

“หนูเรียนโรงเรียนหญิงล้วนมา เลย์รู้สึกที่เราเห็นความหลากหลายทางเพศมาตั้งแต่เด็ก มันมีทุกอย่างอยู่ในนั้น บางคนเป็นทอม โดมาเป็นดาว เป็นคนสวย ดังนั้นคนเราชอบพอกันมันไม่ต้องมีแค่ผู้ชาย ผู้หญิงก็ได้ มันมีมากกว่านั้น และมันเปลี่ยนแปลงได้ และมันเป็นเรื่องธรรมชาติมากๆค่ะ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.3, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“เราไม่ได้สนใจว่าคนที่เราคบด้วยในฐานะเพื่อน หรืออะไรก็ตาม คือเพศไหน เราคบจากความคิด ความรู้สึก เพศไม่ได้เป็นตัวกำหนดว่าเขาเป็นคนดีหรือเปล่า”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.8, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“ความหลากหลายทางเพศ คือคุณจะเป็นอะไรก็ได้ที่ไม่ทำร้ายใคร ชอบใครก็ได้ เพศไหนก็ได้ สำหรับหนู ความเข้าใจเรื่องความหลากหลายมันสำคัญสำหรับครอบครัวด้วย ยกตัวอย่างน้องชายที่มาบอกเราว่าเป็นนะ เขาไม่กล้าบอกคนอื่น อาจเพราะเขาเห็นว่าเราเป็นสาวสวย น่าจะเข้าใจเรื่องนี้ หนูคิดว่าพอคนเราไม่เข้าใจความหลากหลายมากพอ ก็จะเกิดการเปิดรับที่น้อย หรือเข้าใจพวกเขาผิดๆ เด็กหรือคนในครอบครัวก็ไม่กล้าเป็นตัวเอง เกิดความเครียด ไม่สบายใจ กลัวจะทำให้ที่บ้านผิดหวัง ซึ่งหนูคิดว่า เห็น ทำไม่ต้องผิดหวัง ก็แค่เป็นตัวเอง คนที่กล้าเป็นตัวเองต่างหากที่น่าชื่นชม”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.2, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“เราคิดว่ามันคือความรู้สึกที่เราอยากจะเป็นอะไรก็ได้ ที่เราอยากจะเป็น ไม่ต้องตรงกับเพศสภาพก็ได้ เราเกิดมาแล้วควรจะมีความสุข แต่มันก็ต้องอยู่บนพื้นฐานของการที่ไม่ทำให้ใครเดือดร้อน เราเป็นตัวเรา และไม่มีสิทธิไปตัดสินใครทั้งนั้น ต่างคน ต่างเป็นตัวเอง ก็แค่นั้น”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.3, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“ทำอะไรที่เป็นตัวเอง สบายใจแบบไหนก็ทำเลย แต่ก็อย่าทำใครเดือดร้อนอย่างที่เพื่อนๆบอกเราเข้าใจชีวิตและใช้แบบที่เราอยากใช้ เราเชื่อว่าชีวิตอาจไม่จำเป็นต้องมีคู่ด้วยซ้ำ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.4, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

4.5.2 มุมมองและข้อคิดเห็นด้านความหลากหลายทางเพศ

สำหรับคำถามที่ศึกษาด้านทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศของผู้ชมคือ ปัจจุบันความหลากหลายทางเพศเป็นประเด็นที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ ท่านมีความคิดเห็นต่อประเด็นนี้อย่างไร, ท่านเคยเห็นสื่อบันเทิงใดหรือไม่ ที่กล่าวถึงหรือนำเสนอเรื่องความหลากหลายทางเพศ ท่านคิดเห็นอย่างไร และท่านคิดว่าสื่อซีรีส์วายและสื่อ LGBTQ+ เหมือนกันหรือไม่ เพราะเหตุใด

ผู้รับซีรีส์วาย คิดว่าสังคมรับรู้เรื่องความหลากหลายทางเพศ แต่ยังไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ จึงเป็นที่มาของการออกมาเรียกร้อง บางคนมองว่าเรื่องของความหลากหลายมันเป็นเรื่องละเอียดอ่อนมาก ซึ่งการที่สามารถเป็นตัวของตัวเองได้ ต้องได้รับการยอมรับทั้งจากสังคมและกฎหมายด้วย จะเป็นสิ่งที่ทำให้คนในสังคมกล้าที่จะลุกขึ้นมาเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น มีความสุขมากขึ้นด้วยเช่นกัน ส่วนหนึ่งเห็นว่าตอนนี้สิ่งที่ขาดจริงๆคือการเข้าอกเข้าใจกัน ติดอยู่กับกรอบแนวคิดเก่าๆ โดยเฉพาะคนรุ่นเก่า ที่ยังมีแนวคิดเรื่องเพศที่มีเพียงสองเพศ เพศอื่นแปลกปลอม ถ้าคนอื่นเป็นไม่เป็นไร แต่ไม่อยากให้คนในครอบครัวเป็น ดังนั้นกระแสตอนนี้มันจึงเป็นสิ่งที่ดี ที่จะเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนรวมถึงสื่อได้สร้างภาพจำใหม่ๆ ที่สามารถมีอิทธิพลต่อกลุ่มคนเหล่านี้ได้ โดยมองว่าสื่อมีอิทธิพลทางความคิดมากกว่าคนในครอบครัวด้วยซ้ำ รวมถึงสื่อบันเทิงยังเป็นตัวกลาง เป็นจุดเชื่อมของคนระหว่างช่วงวัย ให้ได้เกิดการถกเถียง พูดคุย และสร้างความเข้าใจกันมากขึ้น แต่สื่อเองก็ต้องไม่ยึดเยียด มีความจริงใจและเปิดโอกาสให้ทุกวัยพร้อมจะรับชมได้

ในบรรดาสื่อมากมายทั่วโลก สื่อตะวันตกจะมีการนำเสนอเรื่องความหลากหลายทางเพศได้ดีกว่า ในขณะที่สื่อไทย ยังติดกรอบความคิดบางอย่างที่ผิดๆ เช่น รูปแบบลักษณะนิสัยของคนบางเพศ เป็นเกย์ต้องมุ้งเรื่องผู้ชาย เป็นตุ๊ดต้องตลก เฮฮา บ้าผู้ชาย มันเลยเป็นปัญหาของสังคม ในประเทศไทยมีซีรีส์วายที่นำเสนอเรื่องเพศที่ออกจากกรอบชาย หญิง และได้รับความนิยมสูงมาก แต่ก็ยังเป็นส่วนเล็กๆ จากความหลากหลายทางเพศทั้งหมด ผลิตซ้ำแนวคิดเดิมๆที่มาจากคนเขียนผู้หญิง แต่จะให้ซีรีส์วายยึดเยียดประเด็นที่สังคมต้องการ ก็อาจจะไม่ตอบโจทย์ เพราะกลุ่มคนดูที่เป็นแฟนคลับ อยากซีรีส์ดูวายที่เป็นวาย ไม่ใช่สารคดีความหลากหลายทางเพศ ดังนั้นจึงมองว่า ซีรีส์วายต่างจากสื่อบันเทิงอื่น เป็นซีรีส์ที่มาจากนิยายวายอีกที มาจากจินตนาการของคนแต่ง ทำมาเพื่อจริงใจ บันเทิงใจ สร้างความสุขให้กับคนดู ถ้าพยายามยึดเยียดหรือเล่าเรื่องจริงในสังคมแบบลึบความบันเทิงของวาย ก็ไม่ถูกใจคนดู ขยายไม่ได้

“เรามองว่าความหลากหลายทางเพศเป็นสิ่งที่ดี ถ้าไม่มีความหลากหลาย ก็เหมือนโลกนี้ไม่อยู่บนพื้นฐานความจริงค่ะ โลกนี้มีหลายเฉด ถ้าทุกคนยอมรับความหลากหลาย เราก็อยู่ร่วมกันได้ดีขึ้น”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.1, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“หนูคิดว่ากระแสตอนนี้ดีนะค่ะ อย่างน้อยมันทำให้ทุกที่เริ่มพูดเรื่องความหลากหลายมากขึ้น อย่างตอนไพรด์ เราไปห้างกับครอบครัว เขาจัดกิจกรรม หนูก็เข้าร่วม พ่อแม่ก็ไปส่ง เราก็ได้คุยกันว่าทำไมอยากไป มันคืออะไร พ่อแม่ก็เปิดใจรับฟังมากขึ้น ถึงแม้หนูจะไปหาศิลปินก็เถอะ ยังศิลปินของหนูออกมาสนับสนุน หนูก็รู้สึกว่ เออ ดีจังเลย ขึ้นชมเขา อะไรี่อะค่ะ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.6, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“หนูคิดว่าสังคมส่วนหนึ่งกำลังจำกัดคำว่าเพศ อีกส่วนก็กดดันให้คนออกมาบอกว่าตัวเองเป็นอะไร มันเหมือนยังหาตรงกลางไม่ได้ กระแสตอนนี้มันมีบางอย่างที่ดูโต่งเกินไป ตอนงานไพรด์ เราเห็นว่ากระแสลบเยอะมาก โดยเฉพาะที่มีบางคนไปโปรโมตองค์กรในงาน บางคนไปสร้างกระแส แล้วเกิดกระแสตีกลับ มันอาจจะเพราะว่าสังคมเรายังไม่เข้าใจจริงๆ สิ่งที่มาคือ คนกลัวการออกมาเรียกร้อง กลัวว่าออกมาพูดหรือทำอะไรแล้วจะผิด ไปสะกิดใจใคร กลัวโดนตราหน้า ช่วงที่ผ่านมาเลยมีดารารออกมา call out น้อยมาก หนูว่าส่วนหนึ่งเพราะสังคมกดดันมากไป จนเขาเองก็ไม่กล้าขยับตัว”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.4, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“ตอนนี้สื่อมีอิทธิพลมากเลยคะ ส่วนตัวมองว่ากระแสสังคมเป็นส่วนที่ทำให้สื่อเลือกนำเสนอด้วย เพราะสื่อก็ต้องตามกระแสสังคม ยังมีการเรียกร้องมาก สื่อก็ต้องนำเสนอมาก สำคัญคือนำเสนอถูกต้องรีเปลา่ ตอนนี้คนในสังคมมีความเข้าใจถูกต้องตรงกันมัย”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.1, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“เรารู้สึกว่ามันดีมากๆ ที่ในอนาคตจะได้เห็นสังคมที่ทุกคนถูกมองหรือถูกปฏิบัติอย่างเท่าเทียม อย่างบางอย่างเป็นเรื่องของศาสนา เรามองว่าศาสนาเองก็ต้องปรับให้ทันสมัย”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.2, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“สำหรับเรา เราดีใจที่ทุกคนตระหนักในการมีอยู่ของเพศอื่นๆ ในสิทธิของคนอื่น แสดงว่าเมื่อไหร่ก็ตามที่เราตระหนักถึงความหลากหลายได้ นั่นคือคุณเคารพตนเอง เคารพผู้อื่น สังคมจะดีขึ้น ถ้ามองว่าเรากับเขาต่างกันได้ ในสังคมนี้เราไม่ต้องเหมือนกัน แต่เราต้องเคารพซึ่งกันและกัน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.4, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“Heartstopper น่าจะเป็นสื่อที่หนุ่มมองว่านำเสนอเรื่องความหลากหลายทางเพศได้ดีมาก หนูว่าบทมันย่อยง่าย ถ้าเราเรื่องย่อ แค่ 1 นาทีก็จบ เราว่ามันดูเพลิน ไม่เครียด เราชอบที่นายเอกไม่ยอมแพ้ ลู้เพื่อตัวเอง ถ้าในซีรีส์เรื่องอื่น นายเอกมักอ่อนแอกับกระแสสังคมเกินไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.1, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“เห็นด้วยค่ะ หนูว่า Heartstopper ดีมาก มันดูง่าย ชอบในความลับสนของพระเอก วิธีการเล่าที่เน้นเอาเรื่องจริงในสังคมมาตีแผ่ แต่คนดูไม่อึดอัด เหมือนซีรีส์เขากำลังสอนคนหลายๆ ว่าเป็นไปก็ได้นะ ไม่ผิดอะไร มันปกติมาก ชอบที่แม่พระเอกเข้าใจ ไม่กดดันลูก มันชี้ให้เห็นในสังคมเห็นถึงความแตกต่างไม่ได้แปลว่าคุณต้องแบ่งแยกเขา หรือปฏิบัติกับเขาต่างออกไปจากเดิม วันนี้เพื่อนคุณเป็นเกย์ เป็นไบ เขาก็เพื่อนคุณเหมือนเดิม”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.5, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“Sex Education หนูว่ามันสอนหลายเรื่องมาก เขาเน้นความบันเทิง โดยเอาเนื้อหาความหลากหลายมาใส่ได้ดี เช่นแฟนเกย์พระเอก ที่วันหนึ่งก็มีแฟนเป็นผู้หญิงได้ มันปกติมากๆ หนูว่าการนิยามเพศ มันช่วยเรื่องการหาคู่ด้วยนะค่ะ ง่ายๆคือการหาแฟน เช่น ถ้าเราเป็นทอม เราแสดงออกให้คนรู้ว่าเป็นทอม ดังนั้นคนที่เข้ามาจีบเราก็ต้องเป็นผู้หญิงจริง ซึ่งเอาจริง มันไม่จำเป็นเสมอไป แต่การเป็นตัวเอง มันก็ง่ายขึ้นในเรื่องแบบนี้ สมมติวันนี้ไม่ได้บอกว่าตัวเองเป็นทอม แล้วให้นิยามว่าอะไรฉันคือผู้หญิงผมสั้นที่ชอบผู้หญิงผมยาว แบบนี้มันก็จะดูยากไปค่ะ เพราะฉะนั้นการนิยามตัวเองคือมันทำให้เรารู้ในเฉพาะกลุ่มหรือคนที่เกี่ยวข้องค่ะ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.3, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“ไม่ค่อยเจอซีรีส์วายของไทย ที่นำเสนอความหลากหลายในแง่มุมจริงของสังคมเท่าไร้ จะเป็นเชิง ผู้ชายที่ชอบผู้ชาย ที่ผ่านมามันชอบผู้หญิงและฉันชอบนายแค่คนเดียวเท่านั้น มันค่อนข้างแฟนตาซี มันยังมีชนบเดิมๆค่อนข้างเยอะ มีซีรีส์เรื่อง Not me ที่มีคู่อื่นๆนอกจากชาย ชาย บ้าง และมีการกล่าวถึงการขับเคลื่อนสังคมอยู่บ้าง แต่ก็อยู่ในรูปแบบการเล่าเรื่องแบบวายอยู่ คินพอร์ชก็แอบรู้สึกว่ามี การเล่าที่หักชนบวายบ้าง อย่างตัวละครเอกที่ก็ให้เห็นเลยว่าเป็นเกย์ตั้งแต่ต้น ไม่ได้มีใครแปลกใจอะไร”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.7, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“ตอนนี้ที่เห็นคือมาตาลดา ที่นำเสนอความหลากหลายออกมาได้ดี คนดูไม่อึดอัด เราชอบดูอะไรที่มันจรรโลงใจ ไม่ยึดเยียดเกินไปค่ะ จริงๆที่ผ่านมาก็มีละครทำนองนี้ออกมาบ้าง แต่ด้วยการเล่าเรื่อง บางเรื่องมันอึดอัดไปหน่อย มาตาลตามันทำให้เรารู้สึกว่า เออมันก็ไม่แปลกนี่นา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.7, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“เราเห็นในเรื่องแค่เพื่อนกับเพื่อน เราว่าซีรีส์วายมันสุขนิยม มันทำมาจรรโลงใจ บันเทิงใจ มันยังก้าวข้ามเรื่องความหลากหลายอื่นๆไม่ได้ ในฐานะคนดูเองเราก็ชอบดูแบบนี้มากกว่านะ มันไม่ใช่สารคดี เราดูเพราะเราฟิน เราจิ้น เราผ่อนคลาย เราจรรโลงใจ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.5, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“ซีรีส์วายมันเหมือนสื่ออื่นอยู่แล้ว ถึงแม้เราจะไม่อยากให้มันถูกแยกหมวดออกมา แต่ก็ยอมรับว่ามันสร้างมาเพื่อความบันเทิง เพื่อสาววายอย่างเรา มันไม่ได้สร้างมาขับเคลื่อนสังคมหนี เออถ้าจะใส่เนื้อหาเหล่านั้นไป ก็ได้ ก็น่าโอเค แต่มันต้องยังสนุกสำหรับเราอยู่”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.1, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“ซีรีส์วาย มันไม่ได้เอาความจริงทั้งหมดของสังคมมาแล้ว เพศหลากหลายอื่นๆยังไม่ค่อยมี ซึ่งถามว่าถ้ามี เราจะดูมั้ยก็ตอบยาก เราฟินที่ผู้ชายชอบกันไง ถ้าวันนี้เป็นผู้ชายกับทรานส์ เราก็ต้องดูอีกทีว่าสนุกมั้ย แต่เอามาจิ้นต่อใหม่ ก็คงไม่ ดังนั้นวายมันมีจุดประสงค์การสร้างของมันอยู่แล้ว มันมีกลุ่มคนดูที่ชอบที่มันเป็นแบบนี้ มันคือสื่อบันเทิง”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.6, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

4.5.3 นิยามของความเท่าเทียมทางเพศ

กลุ่มผู้ชม ให้ความเห็นว่าความเท่าเทียมทางเพศ คือการให้สิทธิทุกเพศให้เท่าเทียมกัน เช่น สมรสเท่าเทียม เป็นต้น เพราะรู้สึกว่าการเข้าถึง และไม่ยุติธรรมต่อกัน ทั้งเพศหลากหลาย รวมถึง หญิง ชาย ที่สังคมยังมีความชายเป็นใหญ่ กดทับเพศหญิงและเพศอื่นๆอยู่

“สำหรับหนูคือการมองคนอย่างเท่ากันแค่นั้น ไม่ว่าจะเพศไหน ๆ เรามีสิทธิที่จะได้รับการดูแล การคุ้มครอง การเข้าถึงโอกาสเหมือนกันเพศชายและหญิง รวมถึงได้รับการมองจากสังคม ที่มองทุกเพศอย่างเท่าเทียมด้วยนะคะ ถ้าคนในสังคมยังมองไม่เห็น ก็ยากที่จะมีกฎหมายรองรับ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.3, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“เราเรียกร้องความเท่าเทียมก็จริง แต่ในบางเรื่องมันก็ละเอียดอ่อน อย่างงานกีฬา ถ้ามีทรานส์มาแข่งในหมวดหมู่เดียวกัน ก็มีสิทธิ์ที่ได้เปรียบ มันก็เกิดคำถามว่า แล้วต้องทำยังไงให้เท่าเทียม”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.2, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“กรณีของกีฬา เรามองว่า หากมองเรื่องเพศไม่เท่าเทียมแบบนั้น แล้วสิทธิ์ของเอเชีย กับยุโรปมันเท่าเทียมหรือ นักกีฬาวอลเลย์บอลไทย กับ นักกีฬาวอลเลย์บอลอเมริกา มันก็สิทธิ์ต่างกันอยู่ดี”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.7, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“เรามีเคสกรณีตัวอย่างในสังคมให้เห็นมากมาย แต่ทำไมถึงยังไม่มีกฎหมายรองรับสักที ทั้งเรื่องที่ดินรื้อซื้อบ้านด้วยกัน อยู่ด้วยกัน พอคนหนึ่งเสียชีวิต บ้านหลังนั้นไม่สามารถเป็นมรดกของอีกฝ่ายได้ รวมถึงเรื่องรักษาพยาบาล ที่เราเห็นข่าวบ่อยๆว่าอีกฝ่ายเซ็นยินยอมให้รับการรักษาไม่ได้ เพราะไม่ได้เป็นบุคคลในครอบครัว เราวนั้คือปัญหาของการมองคนไม่เท่าเทียม”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.5, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

4.5.4 มุมมองและข้อคิดเห็นด้านความเท่าเทียมทางเพศ

สำหรับคำถามที่ศึกษาด้านทัศนคติต่อความเท่าเทียมทางเพศของผู้ชมท่านเคยรับชมสื่อบันเทิงที่นำเสนอด้านความเท่าเทียมทางเพศหรือไม่ มีประเด็นใดที่ท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เพราะอะไร และท่านคิดว่าการเรียกร้องเพื่อความเท่าเทียมทางเพศมีความสำคัญอย่างไรต่อสังคม

ตัวแทนจากกลุ่มคนรับชมสื่อซีรีส์วาย มองว่าสื่อต่างชาตินำเสนอเรื่องความเท่าเทียมทางเพศได้ดี เช่นเรื่อง Heartstopper มีการกล่าวถึงตัวละครทรานส์ที่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนหญิงล้วน กลุ่มคนดูรู้สึกว่าการนำเสนอเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ ต้องไม่ทำให้คนดูรู้สึกอึดอัด เครียด แต่มันต้องมีวิธีการเล่าที่น่าติดตาม สบายใจที่จะดู อย่างซีรีส์วายไทยเองก็มีเรื่อง Not me เป็นต้น

ความเท่าเทียมทางเพศ มีความสำคัญต่อคนในสังคมมาก เพราะทุกคนยังไม่ได้รับสิทธิที่พึงได้ จึงเป็นปัญหาของคนหลายๆกลุ่ม ไม่ใช่เพียงกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ แม้แต่เพศหญิงเองก็รู้สึกถึงความกดทับจากสังคมชายเป็นใหญ่ การให้สิทธิทุกคนเท่าเทียมกัน จะช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำอื่นๆด้วย ทั้งการศึกษา สาธารณสุข เป็นต้น เพราะปัญหาบางอย่างไม่ได้รับการดูแลจากฝ่ายที่เกี่ยวข้อง นำมาซึ่งปัญหาที่ต้องมาคอยตามแก้ทีหลัง ถ้ารัฐบาลมีกฎหมายรองรับคนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม จะช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมต่างๆ ได้ดีขึ้น

“เราเห็นในเรื่อง Heartstopper ที่ตัวละครหนึ่งเป็นทรานส์ สามารถย้ายไปเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนได้ ซึ่งก็ได้รู้จักกับเพื่อนที่มีรสนิยมแบบหญิงหญิง การเป็นคนที่แตกต่างกันมันทำให้เขาเข้าใจกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลทางใจกัน เป็นตัวอย่างที่ดีมากๆค่ะ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.1, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“มีซีรีส์วายของไทยเรื่อง Not me ที่นำเสนอการขับเคลื่อนเรื่องสิทธิของกลุ่มคนหลากหลายในสังคม มีภาพของตัวละครหลัก ภายใต้ธงสีรุ้งของไพรด์เลยด้วยซ้ำ มันไม่ได้ถูกเอามาเล่าเป็นแกนหลัก มันใส่มาเป็นนัยยะ แต่ทุกคนเข้าใจได้ และมันสวยงาม เรารู้สึกว่ามันน่าจะอยากให้ในชีวิตจริงได้รับสิทธิจริงๆ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.6, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“ในซีรีส์วายเราไม่ต้องมาเล่าเรื่องความเท่าเทียมตรงๆก็ได้ แต่ทำความเข้าใจ แทรกมาให้มันลื่นไหลสวยงาม คนดูตีความได้นะ คนดูซีรีส์วายชอบเรื่องของนัยยะ เราจะเห็นว่าแฟนคลับจะชอบตีความมากๆ เอามาถกเถียงกันในทวิตเตอร์ ว่าภาพนี้จะสื่ออะไร ทำไมสินี ทำไมโทนี่ มีนัยยะอะไรมั๊ย เนี่ย ธรรมชาติของคนดูซีรีส์เป็นแบบนี้ เพราะฉะนั้นไม่ต้องยึดเยียด คนอึดอัดมากก็ไม่ดู”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.4, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“เราอยากให้เล่าเรื่องแบบที่มันเคลียร์ไปเลย ว่าการเป็นแบบนี้คือเรื่องปกติ ความเท่าเทียมเป็นแบบนี้ๆ มันดียังไง ประมาณนี้”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.2, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“ความเท่าเทียมทางเพศ มีความสำคัญต่อคนในสังคมมาก เพราะทุกคนยังไม่ได้รับสิทธิที่ควรได้ แม้แต่เพศหญิงเองก็รู้สึกถึงความกดทับจากสังคมชายเป็นใหญ่ การให้สิทธิทุกคนเท่าเทียมกัน จะช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำอื่นๆด้วย ทั้งการศึกษา สาธารณสุข เป็นต้น เพราะปัญหาบางอย่างไม่ได้รับการดูแลจากฝ่ายที่เกี่ยวข้อง”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.8, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“วันนี้ถ้าทุกอย่างเท่าเทียม ซีรีส์วายไม่ต้องมาแยกเป็นหมวดอื่นแล้ว ก็คือสื่อบันเทิงทั่วไปเหมือนกัน ไม่ต้องมาหาขอบเขตที่ประกาศรางวัลเฉพาะซีรีส์วาย ต่างๆนาๆ เราว่าเนี่ย ตอนนี้อย่างคนยังมองเห็นกันไม่เท่าเทียม การได้รับสิทธิต่างๆก็ควรได้รับจากทางกฎหมาย จากทางสังคมก็ควรได้รับการมอง การปฏิบัติที่เสมอกันด้วย”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.4, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

4.6 ผลการสัมภาษณ์ประเด็นแนวทางการพัฒนาสื่อซีรีส์วายในอนาคต

ประเด็นนี้มีความเห็นที่เหมือนและต่างกันเล็กน้อยจากทั้งสองกลุ่ม จากข้อคำถาม ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลให้ท่านเลือกรับชมซีรีส์วายเลือกนั้นๆ ท่านคิดว่าซีรีส์วาย จำเป็นต้องมีเนื้อหาที่ส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศหรือไม่ อย่างไร ท่านคิดว่าผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมซีรีส์วาย ควรออกมาแสดงจุดยืนหรือขับเคลื่อนประเด็นความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศหรือไม่ และในอนาคตท่านอยากเห็นสื่อซีรีส์วายมีแนวทางในการนำเสนออย่างไร ต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงด้านใดหรือไม่

ความเห็นที่เหมือนกันของผู้รับชมสื่อซีรีส์วาย คือปัจจัยในการเลือกรับชมสื่อซีรีส์นั้นๆ อย่างแรกคือความน่าสนใจของเนื้อหา สื่อซีรีส์วายส่วนใหญ่มาจากนิยายหรือนวนิยาย หากเลือกนิยายดังมาทำซีรีส์ก็จะได้รับการเปิดรับในระดับหนึ่ง แต่ต้องอยู่ภายใต้การแคสดีนที่เหมาะสม ตรงตามคาแรคเตอร์ในนิยาย เรื่องต่อมาคือ รูปร่างหน้าตา บุคลิก และเคมีของนักแสดงหลัก ที่ดูแล้วสบายตา จรรโลงใจ มีพื้นที่ให้กลุ่มคนดูได้จินตนาการ ทักษะการแสดงที่ดีเป็นธรรมชาติ ยิ่งช่วยส่งเสริมความน่าดูมากขึ้น กลุ่มคนดูบางส่วนมองว่า กระแสก็สำคัญ หากสามารถทำให้เกิดกระแสการพูดถึงในโลกออนไลน์ ก็สามารถสร้างน่าสนใจ ให้เปิดใจรับชมได้มาก ประเด็นถัดมาคือคุณภาพของงาน แสง สี การกำกับ บท การเล่าเรื่อง เป็นต้น เพราะทุกวันนี้ซีรีส์วายมีการผลิตออกมามากมาย งานผลิตดีที่ไร้คุณภาพ ดูถูกคนดู ก็จะไม่ได้รับการตอบรับจากคนดูเช่นกัน

ในประเด็นที่มีความเห็นต่างกันของทั้งสองกลุ่ม มีดังนี้

กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 30 ปี มองว่าซีรีส์วายมีความจำเป็นที่ต้องผลิตเนื้อหาที่ส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ มองว่าเป็นสิ่งที่พึงกระทำ เพราะสื่อมีอิทธิพลต่อคนดู แต่ต้องเล่าเรื่องให้น่าสนใจ และบันเทิงใจ ความเห็นของผู้รับชมกลุ่มนี้ ยังมีโอกาสเปิดใจรับการนำเสนอรูปแบบใหม่ๆ ในซีรีส์วาย ทั้งตัวละครที่ต่างจากขนบวายเดิมๆ รวมถึงบทละครที่แตกต่างออกไป นอกจากนี้ ยังเรียกร้องให้ผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมซีรีส์วาย ออกมาแสดงจุดยืนเพื่อสนับสนุนสังคมของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ เพราะมองว่ามันเป็นการเอาอัตลักษณ์ทางเพศของคนกลุ่มนี้มาหาเงิน นอกจากต้องทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ไม่สร้างภาพจำแบบผิดๆ ก็ควรมีส่วนช่วยขับเคลื่อนสังคมด้วย ในอนาคต แฟนๆกลุ่มนี้อยากเห็นซีรีส์วายที่ควบรวมอยู่ในหมวดสื่อบันเทิงทั่วไป มีรูปแบบการเล่าที่หลากหลายขึ้น โลกใต้อีกโลกความเป็นจริงมากขึ้น และมีคุณภาพของงานที่ดี แข่งขันและส่งออกได้

“หนูอยู่วงการวายมาตั้งแต่มัธยม ตอนนี่ก็ลืบทว่าปีแล้ว แต่มันเริ่มจากการอ่านนิยาย เพราะฉะนั้น ซีรีส์วายส่วนใหญ่ก็เอานิยายวายมาทำอีกที ดังนั้นหนูจะดูก่อนว่าเรื่องอะไรที่เขาเอามาทำ ถ้าน่าสนใจก็จะลองดู แต่แคสดีนต้องตรงนะคะ อย่างน้อยๆไม่หลุดคาแรคเตอร์ไปจากนิยาย”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.3, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“ยังงีชีรียวีย ก็ต้งตุนักแสดงเป็นหลัก นีคือแกนของวายนะ แกนหลักเลย นักแสดงดีไหม เป็นใคร เคมได้มัย เคยทำผิดอะไรมาก่อนรีเปลา ซึ่งหลังๆประเดันนี้เป็นกระแสที่ใหญ่มาก นักแสดงที่มีประวัติไม่ดี ก็ทำให้เราอดที่จะถอดใจไม่ได้ แต่ต้งตุด้วยว่า เออปัจจุบันเรียนรู้อย่าง เข้าใจหรือยัง ถ้าเข้าใจ เรียนรู้ ปรับตัว เราก็พร้อมให้อภัย แต่ถ้ายังมีนิสัยช้ายแท้ ช้ายเป็นใหญ่ เราก็บายเหมือนกัน หน้าตาดีแคไหนก็ไม่เอา ไม่ตุดคะ วันนีมีชีรียวียให้ดูเป็นร้อยๆเรื่อง ไม่ต้องจมปลักกับใครคนเดียว”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.5, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“เราเลือกงานที่บท ที่คุณภาพด้วยคะ ไม่ใช่นักแสดงดี แต่บทบัง เล่าเรื่องแย่ แบบนี้ก็ดูไม่ไหวเหมือนกัน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.1, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“อย่างที่เราคุยกัน ชีรียวียมันแมสแล้ว และมันเอาอัตลักษณ์จริงๆของคนในสังคมมาหากิน มันต้งต้งความเข้าใจให้ถูก สอดแทรกเนื้อหาที่ถูกต้อง แน่แน่นอนว่ามันต้งต้งไม่ยัดเยียด เราต้งต้งรู้สึกโอเคที่จะดู ไม่ได้มาเบลมฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มันควรชี้นำ หาทางออกร่วมกัน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.4, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“เราคิดว่าการแสดงออกของนักแสดงคือสิ่งสำคัญ ในเมื่อคุณหากินใน community นี้ คุณก็ควรเข้าใจ และออกมาใช้เสียงของคุณเพื่อสนับสนุนเขา เพราะเสียงของพวกคุณดังกว่าพวกเขาเง”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.2, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“ในอนาคตหนุอยากเห็นผลงานที่หลากหลายขึ้น ให้โอกาสนักแสดงเล่นกับคู่อื่นๆบ้าง ไม่ใช่เล่นกับคู่เดิม ทุกวันนี้พวกเรามีเรือผีเยอะมากนะคะ เราเปิดใจ หนุมองว่าแฟนคลับคิพเมน คือการที่เราสนับสนุนใครคนหนึ่งเพียงคนเดียว ตอให้บอกว่าคิพคู่ แต่ลึๆคุณก็ป้ใจให้ใครคนหนึ่งมากกว่าอยู่ดี”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.6, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“เราอยากให้งการวายไปได้ไกลกว่านี้ มากกว่าคำว่าวาย คือลื้อบันเทิงทั่วไป มีแนวเส้นเรื่อง ที่แหวกออกจากวายเดิมๆ มีคาแรคเตอร์ที่หลากหลายขึ้น มีภาพ แสง สีที่ดี แข่งขันต่างประเทศได้”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 1.7, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

กลุ่มที่ 2 อายุ 30 ปีขึ้นไป มองว่าซีรีส์วายมีไม่จำเป็นต้องมาขับเคลื่อนหรือส่งเสริมอะไรในสังคม สังคมไม่ควรผลักภาระให้กับอุตสาหกรรมวาย เพียงแต่คนในอุตสาหกรรมต้องทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ไม่ทำอะไรผิดๆ ต่อคนดู ต่อคนในสังคม มันคือหน้าที่ของสถาบันการศึกษา และสถาบันครอบครัวหรือเปล่า ที่ต้องมานั่งสั่งสอน ส่งเสริม และทำความเข้าใจเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศที่ถูกต้อง ซีรีส์วายถูกสร้างมาเพื่อเป็นสื่อบันเทิง จรรโลงใจ มีจุดประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการของคนดู ที่อยากมีพื้นที่จินตนาการ สร้างสรรค์ และสนับสนุนศิลปินในรูปแบบที่ชอบ ในขณะที่ศิลปินเอง มันเป็นสิทธิส่วนบุคคล ที่จะออกมาเรียกร้องหรือไม่ก็ได้ ใครออกมาเราก้ชื่นชม ยินดีด้วย แต่ไม่ใช่วาระที่ต้องไปกดดันให้เขาออกมาขับเคลื่อนสังคม หรือเป็นกระบอกเสียงเพื่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สิ่งเหล่านี้ต้องมาจากความอยากกระทำของศิลปินเอง กลุ่มคนดูกลุ่มนี้ มองว่าการออกมาส่งเสียงของตัวเอง มันมีหลายปัจจัยแอบแฝง การทำได้หรือไม่ได้ มันไม่ได้มีอิสรชนาดนั้น มีเรื่องของธุรกิจ การเมือง และอีกหลายปัจจัยที่ต้องนำมาพิจารณา ในอนาคต อยากเห็นสื่อซีรีส์วายที่บันเทิงใจ มีการพัฒนาของบทและคุณภาพของงานที่ดีขึ้น เป็นต้น

“เราเลือกดูซีรีส์วายด้วยหลายปัจจัย อย่างแรกคือที่เซอร์น่าสนใจ บทน่าสนใจ ตัวละครนักแสดงดึงดูดใจ ซึ่งนักแสดงสำคัญ วงการวายไม่ได้ดูแล้วจบไป มันต่อยอด มันสนับสนุนกันต่อในระยะยาว ถ้านักแสดงดี น่ารัก นิสัยดี ก็จะอยู่กับเราไปยาวๆ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.2, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“เรางมากกว่าทำไมซีรีส์วายต้องสั่งสอน ต้องขับเคลื่อน คุณกำลังผลักภาระให้คนกลุ่มเดียว ทั้งๆที่มันคือสื่อบันเทิงใจ จรรโลงใจ สถาบันการศึกษา สถาบันครอบครัวหรือเปล่าที่มีหน้าที่มาสั่งสอนคนในสังคมเรื่องนี้”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.4, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“เราเห็นด้วยว่าซีรีส์วาย ไม่จำเป็นต้องมีเนื้อหาส่งเสริมยึดเหยียดอะไรขนาดนั้น แต่ทำความเข้าใจ ไม่ส่งต่อแนวคิดผิดๆ ก็เป็นสิ่งที่ดีควรทำ เราเห็นหลายๆเรื่องก็พยายามทำตรงนี้ให้ดีขึ้นมากๆ แล้วนะ เพราะฉะนั้นวิธีการนำเสนอต่างหากที่สำคัญ คุณต้องเข้าใจว่าวายคือความบันเทิง ถ้าคุณอยากสอดแทรกอยากขับเคลื่อนสังคม เรายินดีนะ แต่มันต้องสนุกด้วย ไม่อึดอัด ไม่ใช่วาระที่ต้องมากกดดันว่าทุกเรื่องต้องทำ มันจะเหมือน Hollywood ที่หลายๆเรื่องยึดเหยียดตัวละครหลากหลายทางเพศ หรือผิวสีเข้ามาในเรื่อง ทั้งๆที่เข้ากันกับเนื้อเรื่องด้วยซ้ำ เรามองว่าความสำคัญคือมันเป็นธรรมชาติหรือเปล่าต่างหาก”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.1, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“ประเด็นนักแสดงซีรีส์วาย เราเห็นมาลัทธิแล้ว เราว่าถ้าทุกคนเคารพสิทธิกัน จะไม่มีการกีดกันกันแบบนี้ นักแสดงไม่ใช่ครู อาจารย์ เขาทรนเขาฝึกมาเป็นนักแสดง ไม่ใช่เน้นเกรดมาให้ความรู้ เราว่ามันคือส่วนเสริม นักแสดงคนไหนออกมา call out มันก็เสริมภาพลักษณ์เขา เรายินดี ขึ้นชมคนแบบนี้ละ แต่เราว่าไม่ต้องกีดกันให้ทุกคนออกมา บางคนเขาเข้าใจนะ แต่แค่ไม่ได้พูด เขาอาจมีวิธีการสนับสนุนในแบบของเขา อาจมีเรื่องที่เราไม่รู้ มันมีหลายปัจจัย ที่สามารถพูดได้หรือไม่ได้ มันคือธุรกิจอะ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.1, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“แน่นอนว่าในอนาคตเราอยากฝากวงการวาย ให้ทำผลงานที่มีคุณภาพขึ้น ฟังเสียงของคนดูด้วย เราเสนอกันมาตลอด บอกตลอดว่าเราชอบอะไร ไม่ชอบอะไร การใส่ใจแฟนคลับคือสิ่งจำเป็นอย่าลืมนะว่าอุตสาหกรรมวาย ไม่มีคนดูมันก็ตาย คุณต้องฟังเสียงคนดูด้วย ไม่ใช่อยากทำอะไรก็ทำ คนด่า คนว่าก็ยังทำ เราว่าต้องใส่ใจกันมากกว่านี้ ถ้าคนทำยังคิดว่าสาววายโง่ แค່แหล่งลูบเงิน มันไปต่อกันลำบาก”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.6, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

“หนูไม่ชอบการยัดเยียดประเด็นเรื่อง sex ด้วย หนูว่ามันเยอะเกินไปแล้ว เออะอะอะไรก็ขาย แต่ภาพลักษณ์การมี sex มันดูถูกคนดูเหมือนกันนะ เหมือนว่าพวกเราสงใจแค่เรื่องพวกนั้น จริงๆแล้วเราชอบจินตนาการ ถ้าจะนำเสนอด้าน sex มันต้องสวยงาม เกิดจากความรู้สึกที่เราอิน มันต้องจริง ไม่ใช่เออะอะอะไรก็มี sex กันอีกแล้ว หลายๆเรื่องเอาฉาก sex เป็นโปสเตอร์เลย ขึ้นทีเซอร์มาเลย บางเรื่องก็เน้นเรือนร่างของผู้ชายมากมาย จนเรารู้สึกว่า เออ ในมุมมองคนทำ เขาคิดว่าพวกเราชอบแบบนี้ เหรอวะ หนูมองว่าการพัฒนาบท พัฒนาคุณภาพงาน การเล่าเรื่อง อันนี้คือสิ่งสำคัญมากกว่าคะ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มคนที่ 2.5, สัมภาษณ์ 30 มิถุนายน 2566)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษาในประเด็นทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศที่ปรากฏในเรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series)

ตารางที่ 6 ตารางสรุปผลการศึกษาในประเด็นทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศที่ปรากฏในเรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series)

ลำดับที่	กลุ่มตัวอย่าง	ความหลากหลายทางเพศ	ความเท่าเทียมทางเพศ
1	ฝ่ายผลิต	การปรับให้ตัวละครเอก สืบสวนทางความรู้สึกเรื่อง ความรักและหน้าที่ มากกว่าการสืบสวนเรื่อง เพศ การเพิ่มตัวละครเพศ หญิงที่รับบทสมทบต่างๆ	การให้ความสำคัญกับตัวละคร เพศหลากหลาย ไม่ได้ทำหน้าที่ แค่เฮฮา แต่มีความสำคัญกับเนื้อ เรื่อง และการเพิ่มตัวละครเพศหญิงให้ ทำอาชีพที่เท่าเทียมกับเพศชาย ได้
2	นักแสดง	การนำเสนอให้ผู้ชมได้เห็น เลยว่าตัวละครเป็นเกย์ และความสืบสวนของตัวละคร ไม่ได้เกิดจากการ สืบสวนทางเพศ แต่มาจากการ สืบสวนทางความรู้สึก	ตัวละครในเรื่องล้วนปฏิบัติต่อ การเป็นเพศหลากหลายอย่าง ปกติ ไม่มีการตั้งคำถามหรือ เหยียดหยาม
3	นักบรรณรักษ์	มีการพยายามนำเสนอ ภาพของเพศหลากหลาย มากขึ้น เช่นตัวละครหลัก ที่เป็นเกย์ แต่ถึงกระนั้นก็ ยังขาดมิติของความ หลากหลายทางเพศอื่นๆ ที่มีอยู่ในสังคม	เพศหลากหลายยังไม่ได้รับ ความสำคัญที่มากพอ ในเชิง บทบาทและอำนาจในเนื้อเรื่อง

ลำดับที่	กลุ่มตัวอย่าง	ความหลากหลายทางเพศ	ความเท่าเทียมทางเพศ
4	ผู้รับชม	กลุ่มที่1 ความหลากหลายทางเพศ ยังถูกจำกัดอยู่ในวงแคบ ไม่หลากหลาย	ไม่มีความเท่าเทียมทางเพศ เท่าที่ควร ทั้งเพศหญิงที่บทบาท ความสำคัญน้อย และเพศ หลากหลายอื่นๆที่ไม่ได้มีบุคลิก น่าเชื่อถือเหมือนเพศชาย
		กลุ่มที่2 มีการนำเสนอความ หลากหลายทางเพศได้ดี โดยเฉพาะตัวละครหลักที่ เป็นเกย์	สอดแทรกบทบาทให้ตัวละครเพศ หญิงได้ดี ทั้งบอดีการ์ดและนัก ลอบสังหาร แต่ก็ถือว่ายังน้อยเมื่อ เทียบกับสัดส่วนเพศชายในเรื่อง

การผลิตสื่อซีรีส์เรื่อง คินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ เป็นการหยิบยกนวนิยายชื่อดังมาผลิตและปรับบทละครให้เหมาะสมกับการนำเสนอในรูปแบบของละครชุด ฝ่ายผลิตรวมถึงนักแสดงจึงมีข้อจำกัดของการผลิตด้านเนื้อหาอยู่พอสมควร แต่ถึงกระนั้นก็สามารถที่จะปรับเปลี่ยนบริบทของความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศได้พอสมควร อาทิ การปรับให้ตัวละครเอกสับสนทางความรู้สึกเรื่องความรักและหน้าที่มากกว่าการสับสนเรื่องเพศ การให้ความสำคัญกับตัวละครเพศหลากหลาย การเพิ่มตัวละครเพศหญิงที่รับบทสมทบต่างๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนถูกแทรกเข้ามาเพื่อให้ใกล้เคียงความเป็นจริงมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันในชีวิตจริงก็ทำการปฏิบัติต่อทุกคนในกองถ่ายอย่างเท่าเทียม เพื่อให้ฝ่ายปฏิบัติงานเกิดความเข้าใจในเนื้องานมากกว่าเดิม

ความโด่งดังจนเป็นกระแสซีรีส์วายเรื่องคินน์พอร์ชส่งผลให้ทัศนคติเปิดใจรับชมซีรีส์ และให้ความเห็นว่า มีคุณภาพของงานที่ดี แตกต่างจากซีรีส์วายเรื่องอื่นๆ มีการพยายามนำเสนอภาพของเพศหลากหลายมากขึ้น เช่นตัวละครหลักที่เป็นเกย์ ไม่ใช่แค่ผู้ชายที่ชอบผู้ชายด้วยกัน แต่ถึงกระนั้นก็ยังขาดมิติของความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศด้านอื่นๆอีกมากมายอยู่ดี อาทิ การที่ไม่ได้นำเสนอถึงการตั้งคำถามในการเป็นตัวตนนั้นๆของตัวละคร เป็นต้น ทำให้สังคมอาจเกิดความเข้าใจผิดได้ รวมถึงเพศหลากหลายอื่นๆที่ยังไม่ปรากฏมากนักหรือยังไม่ได้รับความสำคัญที่มากพอ

กลุ่มผู้รับชมทั้งสองมีความเห็นที่แตกต่างกันบางประเด็น กลุ่มที่ 1 ผู้รับชมที่อายุ 18-29 ปี ให้ความเห็นว่า ยังนำเสนอความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศไม่เพียงพอ ตัวละครในเรื่องส่วนใหญ่เป็นเพศชายเกือบทั้งหมด ปรากฏภาพของเพศหญิงที่น้อยเกินไป รวมถึงการตั้งคำถามว่าเหตุใดในวงการมาเฟียถึงมีแต่ผู้ชาย ผู้หญิงก็เป็นได้ เป็นผู้มาได้ เป็นบอดีการ์ดได้ รวมถึงประเด็นที่มองว่า

ในซีรีส์นำเสนอเฉพาะตัวละครชายที่ต้องมีความเป็นผู้ชายเท่านั้นถึงจะเป็นตัวหลักได้ ตัวละครประเภท เกย์ออกสาว เป็นเพียงตัวละครสมทบ ไม่ได้มีบทบาทสำคัญ ในซีรีส์มีคู่ชายและชาย สามคู่ ทั้งสามคู่เป็นผู้ชายที่มีความมาดแมนทั้งหมด ทำให้คนในสังคมก็อาจเกิดการสงสัยได้ว่า ถ้าจะได้รับความสำคัญต้องเป็นผู้ชายเท่านั้น มีบุคลิกที่ออกสาวหรือมีความเป็นผู้หญิงจะไม่ได้รับการยอมรับหรือให้ความสำคัญ ในขณะที่ผู้รับชมกลุ่มที่ 2 อายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ให้ความเห็นว่าคินน์พอร์ชเดอะ ซีรีส์ มีการนำเสนอความหลากหลายทางเพศได้ดี นำเสนอให้เห็นชัดเจนว่าตัวละครมีรสนิยมที่ชอบผู้ชายด้วยกัน นอกจากนี้ยังแทรกตัวละครเพศหญิงเข้ามามีบทบาทด้วย ทั้งบอดีการ์ดและนักلوبสังหาร แต่ก็ถือว่าอย่างน้อยเมื่อเทียบกับสัดส่วนผู้ชายในซีรีส์เรื่องนี้ ผู้รับชมกลุ่มนี้รู้สึกพึงใจที่ได้รับชมซีรีส์ที่มีผู้ชายหน้าตาดีมากมายในเรื่อง ให้ความบันเทิงใจ จรรโลงใจ โดยมองว่า หากซีรีส์ไม่ได้สร้างผลกระทบที่เลวร้ายต่อสังคม มีหน้าที่สร้างความบันเทิงให้กับคนดู ก็ถือว่าซีรีส์นั้นบรรลุผลที่ดีแล้ว

5.2 สรุปผลการศึกษาในประเด็นทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

ตารางที่ 7 สรุปผลการศึกษาในประเด็นทัศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

ลำดับที่	กลุ่มตัวอย่าง	ความหลากหลายทางเพศ	ความเท่าเทียมทางเพศ
1	ฝ่ายผลิต	กระแสความหลากหลายเป็นผลดีที่ทำให้คนที่ยังไม่รับรู้และตระหนักเกิดการตื่นรู้มากขึ้น โดยที่สื่อควรนำเสนอแบบไม่ยึดเยียดให้คนดูรู้สึกว่าการกำลังถูกสั่งสอน หรืออึดอัดในการรับชม	เห็นด้วยกับกระแสการออกมาเรียกร้องเรื่องสิทธิ เสรีภาพ แต่ไม่กดดันคนคิดต่างในสังคม ค่อยเป็นค่อยไป ประนีประนอม ต้องทำความเข้าใจร่วมกันทุกฝ่าย เคารพซึ่งกันและกัน
2	นักแสดง	ไม่เห็นด้วยกับกระแสที่พยายามยึดเยียดพื้นที่ให้เพศหลากหลาย เพียงเพื่อภาพลักษณ์ แต่ไม่ได้เข้าใจบริบทความสำคัญจริงๆ	สื่อควรนำเสนอและขับเคลื่อนที่ละเอียดอ่อนอย่างถูกต้องและค่อยเป็นค่อยไป เพราะคนดูมีความสามารถในการรับรู้ต่างกัน โดยมองว่าการเรียกร้องสิทธิเพื่อความเท่าเทียมทางเพศ จะทำให้สังคมน่าอยู่ขึ้น

ลำดับที่	กลุ่มตัวอย่าง	ความหลากหลายทางเพศ	ความเท่าเทียมทางเพศ
3	นักณรงค์	กระแสการเรียกร้องจะทำให้คนที่ยังมีความเข้าใจผิดๆ ได้รับสารที่ดีขึ้น แต่ก็น่าเป็นกังวลถึงกระแสที่เรียกว่า over woke นั่นคือการขัดเยียดการสนับสนุนเพื่อเอากระแสแต่กลับไม่ได้เข้าใจหรือสร้างความถูกต้องให้คนรับสาร	ความเท่าเทียมทางเพศ คือปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศในอนาคต เมื่อทุกเพศถูกมองว่าเท่ากัน เข้าถึงโอกาสได้เหมือนกัน ทั้งโอกาสทางการศึกษา โอกาสทางหน้าที่การงาน ประเทศไทยจะได้ประชากรที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในระบบเศรษฐกิจของ ในรัฐสภาจะมีนักการเมืองที่มีความแตกต่างทางเพศมากขึ้น มีแนวคิดมุมมองที่ หลากหลายในการบริหารประเทศ
4	ผู้รับชม	ปัจจุบันสังคมรับรู้เรื่องความหลากหลายทางเพศ แต่ยังไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ ต้องได้รับการยอมรับทั้งจากสังคมและกฎหมายด้วย	เรื่องความเท่าเทียมทางเพศ มีความสำคัญมาก เพราะทุกคนยังไม่ได้รับสิทธิที่พึงได้ จึงเป็นปัญหาของคนหลายกลุ่ม ไม่ใช่เพียงกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ แม้แต่เพศหญิงเองก็รู้สึกถึงความกดทับจากสังคมชายเป็นใหญ่ การให้สิทธิทุกคนเท่าเทียมกัน จะช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำอื่นๆ ด้วย ทั้งการศึกษา สาธารณสุข เป็นต้น

จากการศึกษาทัศนคติของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย พบว่าทุกกลุ่มมีความเข้าใจในความหลากหลายทางเพศที่ตรงกัน กล่าวคือ ความหลากหลายทางเพศ หมายถึง เพศสภาพ อัตลักษณ์ทางเพศ และการแสดงออกทางเพศ โดยไม่ได้กำหนดผ่านเพศกำเนิด ทำให้คำว่าเพศ มีมากกว่าชายและหญิง เกิดเป็นเพศต่างๆมากมาย สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ตามปราสภารณ์ ช่วงวัย และการเรียนรู้ เพศสามารถสลับไหลได้ และเป็นธรรมชาติ ไม่ใช่การกำหนดหรือเลือกของสังคม

ในมุมมองของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์มีทัศนคติในเชิงบวกต่อประเด็นเรื่องความหลากหลายทางเพศ เห็นด้วยกับกระแสการออกมาเรียกร้องเรื่องสิทธิ เสรีภาพ ของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ แต่ฝั่งผู้ผลิตสื่อและนักแสดงมองว่าต้องไม่กดดันคนคิดต่างในสังคม ค่อยเป็นค่อยไป ประณีประนอม ต้องทำความเข้าใจร่วมกันทุกฝ่าย เคารพซึ่งกันและกัน การออกมาเรียกร้องในประเด็นความหลากหลายทางเพศ ยังช่วยให้คนในสังคมที่ขาดการรับรู้ ได้เพิ่มการมองเห็น รับรู้ และมีโอกาสสร้างความเข้าใจมากขึ้น โดยเฉพาะสื่อบันเทิง ที่มีอำนาจมากกว่าความบันเทิง การนำเสนอจึงต้องใช้วิธีที่แยบยล คมคาย ไม่ยัดเยียดให้คนดูรู้สึกว่าการกำลังถูกสั่งสอน หรืออัดอั้นในการรับชม จุดประสงค์หลักของการเรียนรู้เรื่องความหลากหลายทางเพศ คือการเคารพความแตกต่างในสังคม ซึ่งมันจะส่งผลต่อรูปแบบความต่างอื่นๆ ด้วย เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ความเชื่อ เป็นต้น สังคมต้องก้าวข้ามการเรียนรู้เดิม ๆ ไปทีละขั้น วันนี้เรารู้แล้วว่าโลกมีความแตกต่างกัน แล้วจากนั้นมันสำคัญต่อส่วนรวมอย่างไร เพราะฉะนั้นการออกมาสสนับสนุนไม่ใช่เพียงการใช้ธงสีรุ้ง แต่มันต้องเข้าใจแก่นแท้ของการเรียกร้อง มันต้องไปถึงจุดที่ทุกความแตกต่างคือเรื่องธรรมดา

ทัศนคติของผู้เกี่ยวข้องต่อสื่อซีรีส์วาย มองว่าซีรีส์วายต่างจากสื่อบันเทิงแขนงอื่น ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของมัน สื่อซีรีส์วายถูกสร้างมาจากนิยาย Yaoi ของญี่ปุ่น ที่เข้ามามีอิทธิพลและได้รับความนิยมในประเทศไทย ถูกสร้างมาจากจินตนาการของผู้แต่งที่ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีรูปแบบการเล่าเรื่องที่คล้ายคลึงกัน คือตัวละครหลักเป็นชายหนุ่มหน้าตาดีสองคน ฝ่ายหนึ่งมีความเป็นชายมากกว่าอีกฝ่าย และนิยามตัวเองเป็นชายมาตลอด ไม่มีมีแก่นที่ต้องขับเคลื่อนหรือสะท้อนปัญหาของเพศหลากหลายในสังคม ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้แตกต่างจากสื่อ LGBTQ+ หากเปรียบเทียบกับสื่อทั่วไปพบว่าสื่อต่างชาตินำเสนอเรื่องความหลากหลายได้ดีกว่า มุ่งเน้นที่การทำความเข้าใจโดยไม่ยัดเยียด มีการนำเสนอส่วนที่เป็นเรื่องจริงในสังคม เพื่อวัตถุประสงค์บางอย่างภายใต้คำว่าสื่อบันเทิง สื่อที่ได้รับความนิยมอย่างซีรีส์เรื่อง Heartstopper ถูกกล่าวถึงบ่อยครั้ง เพราะเรื่องราวที่นำเสนอมากกว่าชายชาย ตัวละครที่มีความชัดเจนของการนำเสนอเรื่องเพศ มีส่วนที่นำความจริงของสังคมมานำเสนอได้อย่างสิ้นไหล น่าติดตาม เป็นต้นแบบที่น่าสนใจศึกษาในผลิตภัณฑ์ผลงานในอนาคต

ทั้งผลการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม จากทุกกลุ่มศึกษา มีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน คือความเท่าเทียมทางเพศ หมายถึงการเข้าใจว่ามนุษย์ทุกคนคือคนเหมือนกัน แม้จะต่างเพศ แต่ควรได้รับสิทธิ เสรีภาพ ทั้งเชิงกฎหมายและทางสังคมเหมือนกัน ทุกคนต่างต้องถูกยอมรับและเข้าถึงโอกาสได้เหมือนกัน ซึ่งมองว่าปัจจุบันยังไม่มีมีความเท่าเทียม จึงเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องช่วยกันผลักดันให้ช่องว่างของความต่างน้อยลงที่สุด

ความเท่าเทียมทางเพศ มีความสำคัญต่อสังคมอย่างมาก เป็นสิ่งที่จะทำให้เกิดความสงบสุขในสังคม นักบรรณรักษ์มองว่า ความเท่าเทียมทางเพศ คือปัจจัยที่จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เมื่อทุกเพศถูกมองว่าเท่ากัน เข้าถึงโอกาสได้เหมือนกัน ทั้งโอกาสทางการศึกษา โอกาสทาง

หน้าที่การงาน ประเทศไทยจะได้ประชากรที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในระบบเศรษฐกิจของ ในรัฐสภา จะมีนักการเมืองที่มีความแตกต่างทางเพศมากขึ้น มีแนวคิด มุมมองที่หลากหลายในการบริหาร ประเทศ ในระดับองค์กรจะได้พนักงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น สิ่งเหล่านี้คือความสำคัญของการ ผลักดันเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ ในขณะที่เชิงกฎหมายต้องทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป ทำความเข้าใจ ทุกภาคส่วน วันนี้หากสมรสเท่าเทียมผ่านการอนุมัติ จะเป็นนิมิตหมายอันดี ที่ส่งผลต่อการผลักดัน ประเด็นอื่นๆต่อไป เช่น พรบ.รับรองอัตลักษณ์ทางเพศ รวมถึงประเด็นการเข้าถึงระบบสาธารณสุข ต่างๆ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าประเทศไทย ยังอยู่ในระบบปิตาธิปไตย มีความชายเป็นใหญ่ ซึ่งเกิดมาจากรุ่นเก่าๆส่งต่อกันมา จึงเป็นหน้าที่ของคนรุ่นใหม่ ที่จะเปลี่ยนแปลงให้ทันกับกระแส ความรู้ความเข้าใจของโลก

สื่อซีรีส์วายของไทย ยังห่างไกลกับการขับเคลื่อนประเด็นเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ โดยเฉพาะในบทบาทของฝั่งบทละคร และวิธีการนำเสนอ เพราะไม่ใช่ประเด็นที่สื่อซีรีส์วายต้องการ ซีรีส์วายถูกสร้างมาเพื่อความบันเทิง กับกลุ่มคนดูที่จำเพาะเท่านั้น การผลิตผลงานยังหวังผลในเชิง ธุรกิจ จึงยากที่จะใส่นี้อาเข้าไปตรงๆ ได้ ที่ผ่านมามีซีรีส์วายไทยเพียงไม่กี่เรื่องที่สอดแทรกเนื้อหา เรื่องความเท่าเทียมทางเพศ แต่ก็ไม่ใช่ประเด็นหลักในการเล่าเรื่องอยู่ดี ฝ่ายผลิตท่านหนึ่งให้ความเห็นว่า ความเท่าเทียมเป็นเรื่องสำคัญแต่ต้องค่อยๆ ทำ ไม่สามารถปรับได้ภายในวันเดียว ความสามารถในการรับรู้และปรับตัวของมนุษย์มีจำกัด และไม่เท่ากัน อย่างแรกที่ทำได้คือทำให้เกิดความเท่าเทียมทาง เพศในกองถ่ายก่อน ให้ความสำคัญ และเคารพทุกเพศอย่างเท่าเทียม อีกท่านหนึ่งให้ความเห็นว่า เรา สามารถปรับบทซีรีส์ให้ลดภาพจำผิดๆ หรือภาพการกดทับจากความชายเป็นใหญ่ลงได้ แม้ไม่สามารถ นำเสนอเนื้อหาตรงตัวได้ แต่การปรับเปลี่ยนส่วนนี้ ก็ส่งผลต่อภาพจำและทัศนคติของคนดูพอสมควร

5.3 สรุปผลการศึกษาในประเด็นแนวทางการพัฒนาสื่อซีรีส์วายในอนาคต

ตารางที่ 8 สรุปผล แนวทางการพัฒนาสื่อซีรีส์วายในอนาคต ที่มีเนื้อหาส่งเสริมความเข้าใจในเรื่อง ความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

ลำดับที่	แนวทางการแก้ไข		รายละเอียด
1	บทละคร	ลดทอนความชายเป็นใหญ่	ให้บทบาทความสำคัญของตัวละครหลัก ทั้งสองที่เท่าเทียมกัน ทั้งในเชิงของ อำนาจและการปฏิบัติ
		นำเสนอความเป็นจริง	สอดแทรกเรื่องที่เป็นจริงของสังคม ปัญหาที่กลุ่มคนหลากหลายทางเพศ กำลังพบเจอ และประเด็นที่สังคม เรียกร้อง โดยต้องกระทำอย่างแยบยล ไม่ยัดเยียดคนดู
		ไม่สร้างภาพจำผิดๆ แบบเดิม	ลดภาพจำแบบผิดๆ ที่ประกอบสร้างกัน มานาน อาทิ ตัวละครหลักเป็นผู้ชายที่มี บุคลิกที่มีความเป็นชายสูง ให้ ความสำคัญกับเพศหลากหลายอื่นๆ ที่มี ใช้เพียง ตลก เฮฮา สร้างสีสัน เป็นต้น
		นัยยะสื่อสาร	สามารถใช้นัยยะทางการเล่าเรื่อง ภาพ แสง สี เสียง เป็นต้น เพื่อบอกเล่า เรื่องราวและสนับสนุนความหลากหลาย และความเท่าเทียมทางเพศ โดยยังคงไว้ ซึ่งความบันเทิงใจ
2	ตัวละคร	เพิ่มมิติของเพศหลากหลาย	มีการนำเสนอเพศหลากหลายอื่นๆ มาก ขึ้น เช่น LGBTQIAN+ รวมถึง ความสำคัญของเพศหญิง แสดงให้เห็น ว่าในสังคมมีรูปแบบทางเพศได้อีกบ้าง
		บทบาทของแต่ละเพศ	ให้ความสำคัญกับบทบาทของเพศที่เท่า เทียม ทั้งเพศชาย หญิง และเพศ หลากหลายอื่นๆ

ลำดับที่	แนวทางการแก้ไข	รายละเอียด
3	สื่อสารกับทุกฝ่าย	ก่อนการพัฒนาสื่อซีรี่ย์ มีการเปิดรับฟังข้อคิดเห็นจากทุกฝ่าย เพราะเรื่องความหลากหลายและเท่าเทียมทางเพศ มีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง การรับฟังไม่ใช่เพียงจากกลุ่มแฟนคลับที่เป็นผู้รับชมเท่านั้น ยังต้องฟังข้อเสนอแนะของคนนอก เช่น กลุ่มตัวแทนของเพศหลากหลาย สื่อมวลชน นักรณรงค์ เป็นต้น เพื่อหาถึงกลางการทำงาน พัฒนาเป็นสื่อที่มีคุณภาพและรับผิดชอบต่อสังคมโดยรวม
4	นักแสดงซีรี่ย์สวย	ทำความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศอย่างถ่องแท้เพื่อการเข้าถึงบทบาทอย่างมืออาชีพ สามารถปฏิบัติเป็นตัวอย่าง หรือส่งต่อชุดความคิดที่ถูกต้องแก่ผู้ติดตามได้

จากผลการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสื่อซีรี่ย์สวย พบว่า สื่อมีอิทธิพลต่อทัศนคติและมุมมองของคนดู ซึ่งเกิดเป็นข้อถกเถียงสองมุมมอง ฝ่ายนักรณรงค์และกลุ่มคนดูที่อายุน้อยกว่า 30 ปี มองว่า ซีรี่ย์สวยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องรับผิดชอบต่อสังคม มีการผลิตเนื้อหาที่ส่งเสริมและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ ที่ยังต้องเผชิญปัญหาของการกดทับจากระบบชายเป็นใหญ่ รวมถึงการสร้างภาพจำแบบผิดๆ จนส่งผลต่อการชีวิตจริงของกลุ่มคนเหล่านี้ได้ เช่น เป็นตุ๊ดต้องเฮฮา สนุกสนาน โวยวายเสียงดัง หรือการสร้างภาพจำว่ากลุ่มคนหลากหลายมุ่งสนใจแต่เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดอย่างมหันต์ ในขณะที่เดียวกันอีกฝ่ายหนึ่งมองว่า ไม่ได้มีความจำเป็นมากขนาดนั้น เพราะสื่อซีรี่ย์สวยมีเป้าประสงค์ในการสร้างความบันเทิงจรรโลงใจ จะมีหรือไม่มีการขับเคลื่อนก็ได้ ไม่ควรเป็นวาระหลักในการกดดันให้ผู้ผลิต ผลิตผลงานเชิงยึดเยียดเนื้อหาออกมา ตัวแทนผู้ชมกลุ่มอายุมากกว่า 30 ปี มองว่าหน้าที่ในการสร้างความเข้าใจอย่างถูกต้องในเชิงความหลากหลายและเท่าเทียมทางเพศ ควรเป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษา สถานบันครอบครัว ที่ต้องปลูกฝัง ให้ความรู้ความเข้าใจ ในชีวิตจริง ซีรี่ย์สวยมีการกำหนดอายุผู้รับชมตาม

เนื้อหาของแต่ละเรื่องอยู่แล้ว ในขณะที่ฝ่ายผลิตและนักแสดงก็มีความคิดเห็นที่คล้ายกัน นั่นคือการผลิตซีรีส์วายนั้นเน้นความบันเทิง การส่งมอบเนื้อหาที่ขับเคลื่อนหรือชี้นำสังคม ควรเป็นไปอย่างแยบยล ค่อยๆ เป็น ค่อยๆ ไป ไม่ใช่เรื่องจำเป็นหรือไม่จำเป็น แต่คือสิ่งที่ควรทำ โดยผ่านการคิดอย่างรอบคอบ ละเอียด ถี่ถ้วน เกิดจากการเข้าใจและพูดคุยกันทุกฝ่าย โดยที่การออกมามารณรงค์ของผู้เกี่ยวข้องนั้นต้องออกมาจากการสมัครใจ และผ่านการคิดวิเคราะห์มาแล้ว ไม่เกิดจากความกดดันของคนในสังคม

ปัจจัยในการเลือกรับชมสื่อซีรีส์วายของกลุ่มคนดูนั้น อย่างแรกคือความน่าสนใจของเนื้อหา ซีรีส์วายส่วนใหญ่มาจากนิยายหรือนวนิยาย หากเลือกนิยายดังมาทำซีรีส์ก็จะได้รับการเปิดรับในระดับหนึ่ง แต่ต้องอยู่ภายใต้การแคสติ้งที่เหมาะสม ตรงตามคาแรคเตอร์ในนิยาย เรื่องต่อมาคือ รูปร่างหน้าตา บุคลิก และเคมีของนักแสดงหลัก ที่ดูแล้วสบายตา จรรโลงใจ มีพื้นที่ให้กลุ่มคนดูได้จินตนาการ ทักษะการแสดงที่ดีเป็นธรรมชาติ ยิ่งช่วยส่งเสริมความน่าดูมากขึ้น กลุ่มคนดูบางส่วนมองว่า กระแสก็สำคัญ หากสามารถทำให้เกิดกระแสการพูดถึงในโลกออนไลน์ ก็สามารถสร้างน่าสนใจ ให้เปิดใจรับชมได้มาก ประเด็นถัดมาคือคุณภาพของงาน แสง สี การกำกับ บท การเล่าเรื่อง เป็นต้น เพราะทุกวันนี้ซีรีส์วายมีการผลิตออกมามากมาย งานผลิตใดที่ไร้คุณภาพ ดูถูกคนดู ก็จะไม่ได้รับการตอบรับจากคนดูเช่นกัน

แนวทางการผลิตสื่อซีรีส์วายในอนาคต จากมุมมองของผู้ให้สัมภาษณ์ จึงมุ่งเน้นการผลิตที่เข้าใจบริบทของสังคม แต่ยังคงความเป็นสื่อบันเทิง ใช้วิธีการปรับตัวละคร บทละคร วิธีการเล่าเรื่อง อย่างน้อยต้องไม่ทำให้เกิดความเข้าใจผิด หรือภาพจำผิดๆ ต่อคนในสังคม มีวิธีการที่แหวกออกมาจากขนบเดิมของวัฒนธรรมวาย กล่าวคือ เพิ่มความหลากหลายของตัวละครหลัก ลดบทบาทของความชายเป็นใหญ่ ไม่สร้างค่านิยมที่ผิดแปลกไปจากความเป็นจริงในสังคม หลุดพ้นจากการมุ่งเน้นการมีเพศสัมพันธ์โดยพร่ำเพรื่อ ซึ่งทั้งหมดต้องเกิดจากการร่วมมือกันทุกฝ่าย ฝ่ายคนรับสารเองก็ต้องพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน ไม่ว่าจะอยากให้มีการสอดแทรกเนื้อหาด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศหรือไม่ก็ตาม สุดท้ายแล้วสิ่งสำคัญที่คนดูต้องการ คือความบันเทิงใจ จรรโลงใจ การได้ใช้จินตนาการของตนในการตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล อุตสาหกรรมสื่อซีรีส์วายควรเปิดโอกาสให้นักแสดงได้รับบทบาทอื่นๆ หมายรวมถึงการได้แสดงกับนักแสดงใหม่ๆ นอกจากคู่ของตัวเอง เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมซีรีส์วายให้ใกล้เคียงกับสื่อบันเทิงทั่วไป

5.4 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา พบว่าทัศนคติด้านความหลากหลายและเท่าเทียมทางเพศของผู้เกี่ยวข้องกับสื่อเรื่องคินน์พอร์ช เดอะ ซีรีส์ มีความเห็นที่แตกต่างกัน กลุ่มแรกคือผู้ผลิต นักแสดง และผู้รับชมอายุมากกว่า 30 ปี มองว่าสื่อซีรีส์วายเรื่องนี้มีการสอดแทรกความหลากหลายและความเท่าเทียม

พอสมควรแล้ว ทั้งการให้ความสำคัญกับตัวละครเพศหญิงและเพศหลากหลาย รวมถึงการนำเสนออัตลักษณ์ทางเพศของตัวละครหลักที่เป็นเกย์ชัดเจนต่างจากสื่อซีรีส์วายอื่นๆ ในขณะที่อีกกลุ่มคือนักบรรณรักษ์และผู้รับชมอายุ 18-29 ปี มองว่า สื่อซีรีส์วายเรื่องนี้ยังขาดมิติเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศอีกพอสมควร เป็นก้าวแรกที่ดีที่นำเสนอตัวละครให้มีอัตลักษณ์ทางเพศอย่างชัดเจน แต่ก็ยังขาดการนำเสนอภาพจริงของสังคมที่ยังมีมิติของเพศหลากหลายอื่นๆมากกว่านี้ ทั้งในแง่ของการรับบทนำ ความสำคัญในเรื่อง เป็นต้น อาจสามารถอนุมานได้ว่า การขาดความเข้าใจในคำว่าความหลากหลายและเท่าเทียมทางเพศที่มากเพียงพอ จะส่งผลกระทบต่อมุมมองและทัศนคติได้เช่นกัน ยิ่งมีความรู้ความเข้าใจมาก ก็จะมองเห็นภาพความเป็นจริงและประเด็นปัญหามากขึ้น และมีแนวโน้มว่าคนรุ่นใหม่จะเข้าใจและเปิดรับเรื่องความหลากหลายและเท่าเทียมทางเพศมากกว่า

จากการศึกษายังพบว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องข้างล้วนเปิดรับและทำความเข้าใจในความหลากหลายทางเพศได้เป็นอย่างดี เข้าใจในความแตกต่างด้านเพศของมนุษย์ว่าเป็นเรื่องปกติและเป็นธรรมชาติ ในขณะที่เดียวกันก็ทราบดีว่าในสังคมยังมีคนที่ไม่เข้าใจถึงความหลากหลาย จึงทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มคนเหล่านี้ เป็นปัญหาที่สั่งสมกันมานานจากแนวคิดชายเป็นใหญ่ที่กดทับเพศหญิงและเพศหลากหลายเอาไว้ แต่ยังไม่สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศเท่าที่ควร หากกล่าวในบริบทของ SOGIE มีเพียงนักบรรณรักษ์เท่านั้นที่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเพียงพอ แต่กลุ่มผู้วิจัยอื่นๆ ให้ความเห็นแต่เพียงว่าเพศคือเรื่องที่มากกว่าชายและหญิงเท่านั้น ยังไม่ได้แสดงถึงความเข้าใจในส่วนความต่างของ Gender Identity และ Sexual Orientation และสำหรับความเท่าเทียมทางเพศนั้น หลายฝ่ายมองว่าเป็นแนวคิดในอุดมคติ แต่มันคือสิ่งที่ควรผลักดัน เพราะทุกคนมีสิทธิได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมทั้งทางกฎหมายและสังคม บางกลุ่มมองความเท่าเทียมทางเพศในแง่ของกฎหมายเป็นสิ่งสำคัญ เช่นกลุ่มผู้รับชม ในขณะที่บางกลุ่มอย่างนักแสดง และผู้ผลิต ให้ความสำคัญกับทัศนคติและการปฏิบัติของผู้คนในสังคมด้วย โดยกลุ่มนักบรรณรักษ์ยังคงเป็นกลุ่มหลักที่เข้าใจและกล่าวถึงความเท่าเทียมทางเพศอย่างครบถ้วน ในวันนี้ประเทศไทยยังมีความไม่เท่าเทียมทางเพศอยู่มาก หน้าที่ของทุกคนคือช่วยกันลดช่องว่างของความไม่เท่าเทียมนี้ให้น้อยลง แต่ยังคงเคารพกัน ค่อยเป็นค่อยไป เพราะการเปลี่ยนแปลงแนวคิดและทัศนคติของผู้คนไม่ได้ทำได้โดยง่าย ต้องใช้เวลาและการประนีประนอม ค่อยๆผลักดันทีละเรื่อง ตั้งแต่การสมรส การงาน ไปจนถึงสิทธิสวัสดิการอื่นๆ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยได้บุคลากรที่มีคุณภาพในอุตสาหกรรมแรงงานของประเทศ

สื่อบันเทิงมีอิทธิพลต่อแนวคิดและค่านิยมของคน หากเป็นแต่ก่อนการสอดแทรกเนื้อหาของความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ นับเป็นเรื่องต้องห้าม แต่ปัจจุบันด้วยความรู้ ความเข้าใจ และกระแสการเคลื่อนไหวของสังคมตั้งแต่ระดับโลกจนถึงระดับประเทศ ทำให้หลายฝ่ายต้องการให้สื่อบันเทิงสอดแทรกเนื้อหาเหล่านี้ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนให้กับสังคม รวมถึงสื่อซีรีส์วาย ที่ถูกมองว่านำเอาอัตลักษณ์ทางเพศของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศมาใช้หากิน ยิ่งปัจจุบันสื่อซีรีส์วาย

ได้รับความนิยมนามากเท่าไร ยิ่งเกิดการถกเถียงและเรียกร้องมากเท่านั้น ในมุมมองของคนที่อยู่ในอุตสาหกรรม พบว่า มีการพยายามจะนำเสนออยู่ แต่ไม่ใช่ประเด็นหลักของการผลิตซีรีส์วาย เพราะเป้าประสงค์หลักคือการทำสื่อบันเทิง ที่มุ่งหวังสร้างความสุขให้กลุ่มคนดู สื่อบันเทิงอยู่ในรูปแบบของธุรกิจที่มุ่งหวังผลกำไร จึงต้องสร้างผลงานที่คาดหวังว่าจะสามารถขายได้ ได้รับการตอบรับที่ดีจากคนดู ในขณะเดียวกัน กลุ่มคนดูเอง ก็พบว่าต้องการให้ซีรีส์วายเป็นสื่อบันเทิงใจ สร้างความสุขจากการได้จินตนาการความสัมพันธ์ของตัวละคร ทั้งในซีรีส์และในชีวิตจริง จากการศึกษายังพบอีกว่า คนรุ่นใหม่ (อายุน้อยกว่า 30 ปี) มีการเปิดรับแนวคิดที่หลากหลายมากกว่า เช่น ยอมรับได้หากมีการสร้างตัวละครที่ออกมาจากกรอบความเป็นชายแท้ ยอมรับได้ที่จะเห็นเนื้อหาที่ส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องด้านความหลากหลายและเท่าเทียมทางเพศ โดยปราศจากการยึดเยียด แต่มีกลวิธีการเล่าเรื่องที่ลื่นไหล รวมถึงการเปิดใจยอมรับให้นักแสดงสามารถแสดงกับนักแสดงคนอื่นๆได้ ไม่จำเป็นต้องแสดงกับคู่เดิมตลอดไป ซึ่งเป็นสิ่งเดียวกับที่ตัวแทนนักแสดงซีรีส์วายต้องการ นอกจากนี้นักแสดงยังให้ความเห็นว่า ในอนาคตอุตสาหกรรมซีรีส์วาย ควรลดการมุ่งเน้นที่ความสัมพันธ์ทางเพศของตัวละคร แต่เน้นการทำ ความเข้าใจความรู้สึก ที่มาที่ไป ถ่ายทอดเรื่องราวของความเป็นจริง รวมถึงลดบทบาทของการทำแพนเซอร์วิสในชีวิตจริง (การต้องแสดงว่ามีความสัมพันธ์บางอย่างกับนักแสดงด้วยกันต่อหน้าสื่อหรือคนดู)

ท้ายที่สุดแล้ว อุตสาหกรรมซีรีส์วายในอนาคต จะเป็นอุตสาหกรรมที่มีการสื่อสารสองทางที่เข้มข้นขึ้น กล่าวคือ ข้อคิดเห็นจากกลุ่มคนดู รวมถึงคนในสังคม จะต้องถูกนำมาพิจารณาและปรับใช้ ในการผลิตผลงาน โดยเฉพาะในวันที่ซีรีส์มีความนิยมจนถึงระดับโลก การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมในวงกว้าง ซึ่งนอกเหนือจากผลงานการแสดงนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะเลือกขับเคลื่อนต่อไปหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสมัครใจ ทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพ ในการแสดงออก เคารพความเป็นตัวของตัวเองและกัน ดั่งจุดมุ่งหวังของการเรียกร้องสิทธิความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ คือการต้องการเห็นสังคมที่ทุกคนให้เกียรติกัน เคารพตัวตนของกันและกัน ไม่ทำร้ายกัน ต่างคนต่างสามารถเข้าถึงโอกาสได้เท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงการประยุกต์ใช้

1. ผลจากการวิจัย จะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการผลิตซีรีส์ ที่สามารถตอบโจทย์ความต้องการของทุกฝ่ายได้ ทั้งฝ่ายส่งสารอย่าง ผู้ผลิต และนักแสดง ฝ่ายรับสาร คือกลุ่มคนดูและแฟนคลับ รวมถึงคนนอกอย่างนักบรรณาธิการ จะได้ผลงานซีรีส์วาย ที่ยังคงความบันเทิงในรูปแบบของสื่อบันเทิง และมีประโยชน์ในเชิงการสร้าง ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อผู้รับสาร จนมีแนวโน้มใกล้เคียงกับสื่อบันเทิงทั่วไป อย่างที่คนในอุตสาหกรรมต้องการ

2. การทำความเข้าใจความคิดเห็นของนักแสดงและแฟนคลับ ยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมอื่นๆ นอกจากการผลิตซีรีส์สวย เช่น กิจกรรมแฟนมีต คอนเสิร์ต เพื่อหาจุดกึ่งกลางที่พึงใจกันทุกฝ่าย สร้างภาพลักษณ์ในเชิงบวกต่ออุตสาหกรรมและตัวบุคคล

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. การวิจัยในครั้งนี้ ศึกษาโดยใช้ คินน์พอร์ชเดอะ ซีรีส์ เป็นกรณีศึกษา ซึ่งคนในอุตสาหกรรมซีรีส์สวยมีกว้างกว่านั้น สามารถศึกษาผ่านผู้ผลิตรายอื่นๆ เพื่อศึกษาทัศนคติและแนวทางการผลิตเพิ่มเติม

2. กระแสความนิยมของสื่อซีรีส์สวยโด่งดังไปทั่วโลก จึงเป็นที่น่าสนใจในการศึกษากลุ่มคนดูหรือแฟนคลับในต่างประเทศ เพื่อหาแนวทางการผลิตที่เป็นประโยชน์ และแนวทางในการพัฒนาให้อุตสาหกรรมซีรีส์สวย เป็นซอฟต์แวร์ที่แข็งแกร่งกว่าเดิม

บรรณานุกรม

- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2563). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความเสมอภาคระหว่างเพศ. กฤตพล สุธีภัทรกุล. (2563). การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการสื่อสาร) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์. (2562). คู่มือการปฏิบัติงานสื่อในการนำเสนอ ประเด็นความหลากหลายทางเพศ. สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2566, จาก https://bcp.nbtc.go.th/uploads/items/attachments/109a0ca3bc27f3e96597370d5c8cf03d/_19ac1a493b878c0280ff7c47ce5b4e8a.pdf
- กัญจิรา วิจิตรวีชรารักษ์, พระมหาอรุณ ปัญญาธโร และสุพัตรา สันติรุ่งโรจน์. (2562). ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ในประเทศไทย. วารสารมหาจุฬานาครทรรพ. 6(8). 3758-3772.
- เขมภัทร ทฤษฎีกุณ. (2564). เมื่อสื่อวาย (Y) เด็บโต ในขณะที่สิทธิความหลากหลายทางเพศถูกละเลย. สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2566, จาก <https://pridi.or.th/th/content/2021/11/899>
- จิตติมา ภาณุเตชะ และคณะ. (2550). แนวทางการเสนอข่าว เรื่องเพศ. สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย.
- ชเนตตี ทินนาม, โกสุม โอมพรนุวัฒน์, รัตนา ด้วยดี. (2564). ยุทธศาสตร์สุขภาวะ LGBTQI+ ในประเทศไทย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
- ชีรา ทองกระจาย. (2561). ความเท่าเทียมกันทางเพศสภาพ. เอกสารการสอนประจำชุดวิชาการพัฒนามนุษย์ใน บริบทโลก หน่วยที่ 5, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี.
- ทักษญา หมอกบัว . (2563). พฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่มีผลต่อความชื่นชอบซีรีส์วายเรื่องเพราะเราคู่กันของเยาวชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ดวงพร ช่างทอง. (2565). การสมรสเท่าเทียม กลุ่มคนหลากหลายทางเพศ (LGBTQI+) มีพื้นที่แค่ไหนในสังคม. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- พัชรินทร์ สิริสุนทร และวัชรวุฒิ ชื่อสัตย์. (2558). สุขภาวะทางเพศ และกิจกรรมทางเพศของนักศึกษาชายรัก ชาย. ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 15(1).
- นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2559). เพศและความเป็นชายในพุทธศาสนากับการควบคุมภิกษุ สามเณร และบัณฑิตเถาเก้. วารสาร สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 12 (1), หน้า 3.

- นัฐทิยา มงคล. (2563). ปัจจัยภาพลักษณ์ของนักแสดงซีรีส์วายที่มีผลต่อความพึงพอใจของกลุ่มแฟนคลับ ในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- นันทนัย ประสานนาม. (2562). นวนิยายยาโออิของไทย: การศึกษาเชิงวิเคราะห์. วารสารวิชาการหอสมุดแห่งชาติ. 7(2). 16-34.
- นันทิชา ลือพีช. (2560). การสร้างความหมายและแสดงตัวตนของสาววายในพื้นที่ออฟไลน์และพื้นที่ออนไลน์. ภาคนิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา การเมือง และเศรษฐศาสตร์ วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นุชณาภรณ์ สมญาติ. (2561). ซีรีส์วาย (Y): ลักษณะเฉพาะและการนำเสนอความรักของชายรักชาย. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561. 67-83.
- รัชดา ไชยคุปต์. (2562).** รู้จักและเข้าใจความเสมอภาคทางเพศ. สืบค้นเมื่อ 16 เมษายน 2566, จาก <https://www.chula.ac.th/cuinside/23302/>
- สมชาย ปรีชาศิลปปะกุล. (2558). บุคคลเพศหลากหลายในระบบกฎหมาย. กรุงเทพฯ: มูลนิธิเพื่อสิทธิและความเป็นธรรมทางเพศ มูลนิธิธีรนาถ กาญจนอักษร และ สสส.
- อรธีรา. (2565). ‘KinnPorsche The Series’ ฝึกภูซีรีส์วายไทย ด้วยแนวแอ็กชันสายมาเฟีย ที่สร้างกระแสสู่ระดับโลก, สืบค้นเมื่อ 16 เมษายน 2566, จาก <https://workpointtoday.com/kinnporsche-the-series/>
- อรพงค์ แพทย์คชา และสุรกิจ ปรางสร. (2555). การนำเสนอความเป็นเพศวิถีผ่านสื่อภาพยนตร์ไทย : ในมิติความเป็นจริงของสังคมไทย. วารสารนักบริหาร, 32 (4), 147-155.
- The Visual by Thai PBS. (2564). หลากหลายทางเพศบนจอเงิน/จอแก้ว แท้จริงแล้ว “หลากหลาย” แค่ไหน?. สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2566, จาก <https://thevisual.thaipbs.or.th/gender-on-screen/gender-diversity-in-entertainment-industry/>
- Hurlock, E.B. (1978). Child Psychology. Auckland.McGraw-Hill.
- Serena Nanda. (2000). Gender Diversity: Crossclutural Variations. Waveland Press. Illinois.
- Mazurana, D., Roberts, A., R., and Parpart, J., (2005). Gender, Conflict, and Peacekeeping. Rowman and Littlefield: Lanham.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

FACULTY OF
COMMUNICATION ARTS
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบฟอร์มขออนุญาตสัมภาษณ์เชิงลึก

เรื่อง ทศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศของผู้ผลิตและผู้รับชมสื่อซีรีส์วาย
กรณีศึกษาเรื่อง คินน์พอร์ชเดอะซีรีส์ (KinnPorsche The Series)

ผู้วิจัย นาย ธนายุทธ ฐาการอรธยา

คณะ นิเทศศาสตร์

ภาควิชา สื่อและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์ ..... ตำแหน่ง/บทบาท.....

เพศ ..... อายุ ..... อาชีพหลัก ..... ระดับการศึกษา.....

กรุณาทำเครื่องหมาย / ก่อนทำการสัมภาษณ์

..... ข้าพเจ้ารับทราบจุดประสงค์ของการสัมภาษณ์ และยินยอมให้สัมภาษณ์เพื่อการศึกษาใน

ครั้งนี้ ..... ข้าพเจ้ายินดีให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์โดยปราศจากอคติจากตัวผู้สัมภาษณ์

..... ข้าพเจ้ายินยอมให้มีการจดบันทึกและบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ในครั้งนี้

..... ข้าพเจ้ายินยอมให้ใช้ข้อมูลของข้าพเจ้าในการเผยแพร่งานวิจัยขึ้นนี้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

..... ข้าพเจ้ายินยอมให้มีการเปิดเผยชื่อ-สกุลและตำแหน่งในงานวิจัยขึ้นนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยขึ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทศนคติด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทาง
เพศของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมสื่อซีรีส์วาย โดยมีคินน์พอร์ชเดอะซีรีส์ (KinnPorsche The
Series) เป็นกรณีศึกษา ผลการศึกษาจะสามารถหาแนวทางการผลิตสื่อซีรีส์วายในอนาคต ที่มีเนื้อหา
ส่งเสริมความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศอย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์ต่อสังคมสูงสุด
โดยมุ่งหวังให้สื่อซีรีส์วายเป็นอุตสาหกรรมส่งออกที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ในขณะเดียวกันก็ยังคง
สร้างความบันเทิงในรูปแบบของสื่อบันเทิงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(.....)

ผู้ให้สัมภาษณ์

คำถามสำหรับ ทีมผู้ผลิตจาก KinnPorsche The Series

1. ตำแหน่งงานที่ท่านทำมีหน้าที่อะไร มีประสบการณ์ทำงานด้านนี้มาแล้วกี่ปี เคยทำตำแหน่งอื่นในกองถ่ายมาแล้วหรือไม่อย่างไร
2. ท่านเคยรับชมสื่อซีรีส์วายก่อนหรือไม่ หากเคย เคยรับชมเรื่องใดบ้าง มีความคิดเห็นอย่างไรกับสื่อซีรีส์วายที่เคยรับชม มีเรื่องใดที่ท่านชอบหรือไม่ชอบ เพราะเหตุใด

คำถามเพื่อศึกษาด้านความหลากหลายทางเพศและความเท่าเทียมทางเพศ

3. ความหลากหลายทางเพศในความหมายของท่านคืออะไร
4. ปัจจุบันความหลากหลายทางเพศเป็นประเด็นที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ ท่านมีความคิดเห็นต่อประเด็นนี้อย่างไร
5. ท่านเคยเห็นสื่อบันเทิงใดหรือไม่ ที่กล่าวถึงหรือนำเสนอเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ ท่านคิดเห็นอย่างไร
6. ท่านคิดว่าสื่อซีรีส์วายและสื่อ LGBTQ+ เหมือนกันหรือไม่ เพราะเหตุใด
7. ความเท่าเทียมทางเพศในความหมายของท่านคืออะไร
8. ท่านคิดว่าการเรียกร้องเพื่อความเท่าเทียมทางเพศมีความสำคัญอย่างไรต่อสังคม
9. ท่านมีการพิจารณาเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศในขั้นตอนการผลิตเรื่อง คินน์พอร์ชเดอะซีรีส์ หรือไม่ อย่างไร

คำถามเพื่อศึกษาแนวทางการผลิตสื่อซีรีส์วายในอนาคต

10. ปัจจุบันสื่อซีรีส์วายได้รับความนิยมอย่างมาก ท่านคิดว่าสื่อซีรีส์วายมีความจำเป็นที่จะต้องมีการรับผิดชอบต่อสังคมหรือไม่
11. ท่านมีแนวทางอย่างไร หากต้องผลิตสื่อซีรีส์วายที่มีเนื้อหาส่งเสริมด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ แต่ยังคงให้ความบันเทิงที่สามารถตอบโจทย์กลุ่มผู้บริโภคได้

คำถามสำหรับ ทีมนักแสดงจาก KinnPorsche The Series

1. บทบาทของท่านในซีรีส์คือใคร ท่านมีประสบการณ์ทำด้านการแสดงมาแล้วกี่ปี
2. ท่านเคยรับชมสื่อซีรีส์วายก่อนหรือไม่ หากเคย เคยรับชมเรื่องใดบ้าง มีความคิดเห็นอย่างไรกับสื่อซีรีส์วายที่เคยรับชม มีเรื่องใดที่ท่านชอบหรือไม่ชอบ เพราะเหตุใด

คำถามเพื่อศึกษาด้านความหลากหลายทางเพศและความเท่าเทียมทางเพศ

3. ความหลากหลายทางเพศในความหมายของท่านคืออะไร

4. ปัจจุบันความหลากหลายทางเพศเป็นประเด็นที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ ท่านมีความคิดเห็นต่อประเด็นนี้อย่างไร
5. ท่านเคยเห็นสื่อบันเทิงใดหรือไม่ ที่กล่าวถึงหรือนำเสนอเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ ท่านคิดเห็นอย่างไร
6. ท่านคิดว่าสื่อซีรีส์วายและสื่อ LGBTQ+ เหมือนกันหรือไม่ เพราะเหตุใด
7. ความเท่าเทียมทางเพศในความหมายของท่านคืออะไร
8. ท่านคิดว่าการเรียกร้องเพื่อความเท่าเทียมทางเพศมีความสำคัญอย่างไรต่อสังคม
9. ในฐานะนักแสดง ท่านคิดว่าในเรื่อง คินน์พอร์ชเดอะ ซีรีส์ มีประเด็นที่กล่าวถึงความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ อย่างไรบ้าง

คำถามเพื่อศึกษาแนวทางการผลิตสื่อซีรีส์วายในอนาคต

10. ปัจจุบันสื่อซีรีส์วายได้รับความนิยมอย่างมาก ท่านคิดว่าสื่อซีรีส์วายมีความจำเป็นที่จะต้องมีเนื้อหารับผิดชอบต่อสังคมหรือไม่
11. ท่านคิดว่านักแสดงซีรีส์วายจำเป็นต้องทำความเข้าใจเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศหรือไม่ เพราะเหตุใด
12. หากท่านยังคงทำงานในอุตสาหกรรมซีรีส์วาย ท่านอย่างเห็นการเปลี่ยนแปลงใดเกิดขึ้นบ้าง

คำถามสำหรับ ตัวแทนจากกลุ่มนักเรียนรณรงค์เพื่อความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

1. ท่านมีประสบการณ์ทำงานด้านการรณรงค์เพื่อความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศมาแล้วกี่ปี อะไรคืออุปสรรคในการทำงาน และอะไรคือเป้าประสงค์ที่สำคัญ
2. ท่านเคยรับชมสื่อซีรีส์วายก่อนหรือไม่ หากเคย เคยรับชมเรื่องใดบ้าง มีความคิดเห็นอย่างไรกับสื่อซีรีส์วายที่เคยรับชม มีเรื่องใดที่ท่านชอบหรือไม่ชอบ เพราะเหตุใด

คำถามเพื่อศึกษาด้านความหลากหลายทางเพศและความเท่าเทียมทางเพศ

3. ความหลากหลายทางเพศในความหมายของท่านคืออะไร
4. ปัจจุบันความหลากหลายทางเพศเป็นประเด็นที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ ท่านมีความคิดเห็นต่อประเด็นนี้อย่างไร
5. ท่านเคยเห็นสื่อบันเทิงใดหรือไม่ ที่กล่าวถึงหรือนำเสนอเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ ท่านคิดเห็นอย่างไร
6. ท่านคิดว่าสื่อซีรีส์วายและสื่อ LGBTQ+ เหมือนกันหรือไม่ เพราะเหตุใด

7. ความเท่าเทียมทางเพศในความหมายของท่านคืออะไร
8. ท่านคิดว่าการเรียกร้องเพื่อความเท่าเทียมทางเพศมีความสำคัญอย่างไรต่อสังคม
9. ท่านเคยรับชมหรือเคยได้ยินเรื่อง คินน์พอร์ชเดอะ ซีรีส์ หรือไม่ หากเคย มีความคิดเห็นอย่างไร

คำถามเพื่อศึกษาแนวทางการผลิตสื่อซีรีส์วายในอนาคต

10. ท่านคิดว่าอะไรคือปัญหาของซีรีส์วายในปัจจุบัน
11. จำเป็นหรือไม่ที่ซีรีส์วายต้องมีประเด็นขับเคลื่อนด้านความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ เพราะเหตุใด
12. ในอนาคตท่านอยากให้สื่อซีรีส์วายมีแนวทางการนำเสนออย่างไร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม

คำถามสำหรับ ตัวแทนจากกลุ่มแฟนคลับ KinnPorsche The Series

1. อะไรคือสาเหตุที่ท่านเริ่มรับชมสื่อซีรีส์วาย ซีรีส์วายเรื่องแรกที่ท่านรับชมคือเรื่องใด และเหตุใดถึงเลือกรับชมคินน์พอร์ชเดอะ ซีรีส์ (KinnPorsche The Series)
2. ในบรรดาซีรีส์วายที่ท่านเคยรับชมมา ท่านชื่นชอบเรื่องใดมากเป็นพิเศษ เพราะเหตุใด และท่านไม่ชอบเรื่องใด เพราะเหตุใด

คำถามเพื่อศึกษาด้านความหลากหลายทางเพศและความเท่าเทียมทางเพศ

3. ความหลากหลายทางเพศในความหมายของท่านคืออะไร
4. ปัจจุบันความหลากหลายทางเพศเป็นประเด็นที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ ท่านมีความคิดเห็นต่อประเด็นนี้อย่างไร
5. ท่านเคยเห็นสื่อบันเทิงใดหรือไม่ ที่กล่าวถึงหรือนำเสนอเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ ท่านคิดเห็นอย่างไร
6. ท่านคิดว่าสื่อซีรีส์วายและสื่อ LGBTQ+ เหมือนกันหรือไม่ เพราะเหตุใด
7. ความเท่าเทียมทางเพศในความหมายของท่านคืออะไร
8. ท่านคิดว่าการเรียกร้องเพื่อความเท่าเทียมทางเพศมีความสำคัญอย่างไรต่อสังคม
9. ในฐานะผู้รับชม ท่านคิดว่าในเรื่อง คินน์พอร์ชเดอะ ซีรีส์ มีประเด็นที่กล่าวถึงความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ อย่างไรบ้าง

คำถามเพื่อศึกษาแนวทางการผลิตสื่อซีรี่ย์สวายในอนาคต

10. ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลให้ท่านเลือกรับชมซีรี่ย์สวายเลือกนั้นๆ
11. ท่านคิดว่าซีรี่ย์สวาย จำเป็นต้องมีเนื้อหาที่ส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศหรือไม่ อย่างไร
12. ท่านคิดว่าผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมซีรี่ย์สวาย ควรออกมาแสดงจุดยืนหรือขับเคลื่อนประเด็นความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศหรือไม่
13. ในอนาคตท่านอยากเห็นสื่อซีรี่ย์สวายมีแนวทางในการนำเสนออย่างไร ต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นาย ธนายุทธ ฐากูรอรรรถยา
วัน เดือน ปี เกิด	26 มกราคม 2535
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาโท สาขาการจัดการแบรนด์และการตลาด คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 100/93 ถนนสุขุมวิท 5 แขวงอ้อเงิน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร 10220

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY